M. S. Regele Carol II la Școala aeronautică

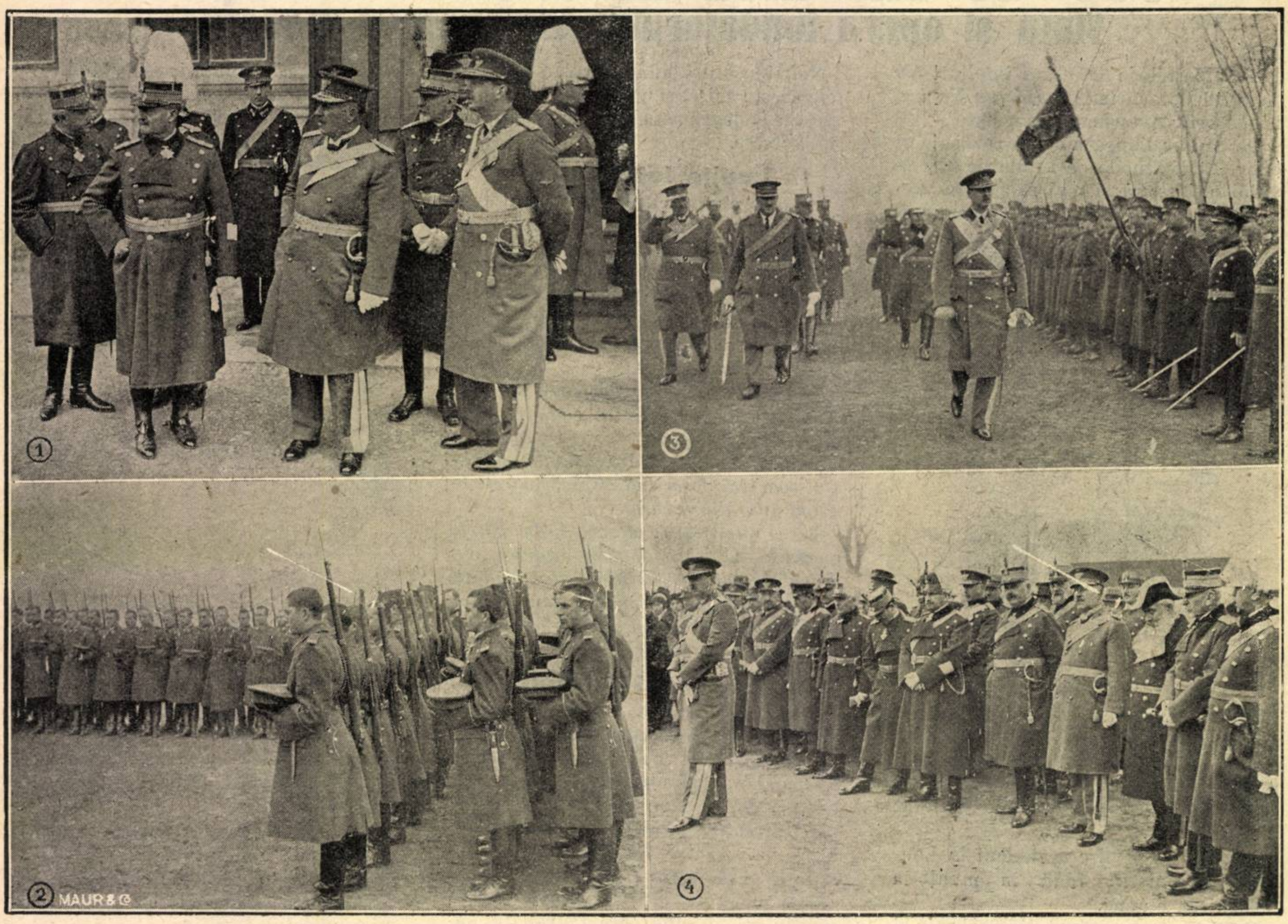

M. S. Regele Carol II a asistat la solemnitatea depunerii jurământului elevilor Școalei de ofițeri de aviație. Fotografiile noastre reprezintă : 1. Suveranul și ofițerii superiori urmărind defilarea. — 2. Elevii pe timpul serviciului religios. — 3. M. S. Regele trece pe elevi în revistă. — 4. Suveranul și ofițerii superiori pe timpul depunerii jurământului.

(Photo „Oglinda Lumii")

Răsboi contra guzganilor

Administrația municipiului Paris duce o luptă înverșunată contra șobolanilor, cari sunt extrem de numeroși pe cheiuri și se strecoară noaptea prin străzi tăcute. Se plătește o primă de 50 centime pentru fiecare animal ucis, când vânătorul face dovada prezintând coada guzganului.

Un băiat din Paris a spus:

— Eu prind șobolanii, le tai coada, pentru care iau cincizeci centime și le dau apoi drumul.

— Asta nu-ți folosește la nimic, de oarece nu le mai crește coada la loc!

— Așa e. Dar ei se pot înmulți. Un negustor cuminte se gândește și la viitor!

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Maimuță ucigașă

Un indigen algerian, d. Ayzong Elir, trecea cu taxiul pe poteca din Tizi-Mkuilal, lângă tunelul Mézarif, nu departe de Alger, când o ploaie de pietre se abătu asupra vehiculului. Atins de una din ele, nefericitul călător fu omorât pe loc.

Explicația acestui accident mortal este puțin banală, autorul atentatului fiind o maimuță.

Intr'adevăr, în Algeria maimuțele trăesc în triburi... triburi cari nu se amestecă niciodată și dau între ele lupte necontenite.

Desigur că în cursul uneea din aceste bătălii, nenorocitul călător a fost lovit de o piatră care nu-i era destinată.

Conferința indică din Londra

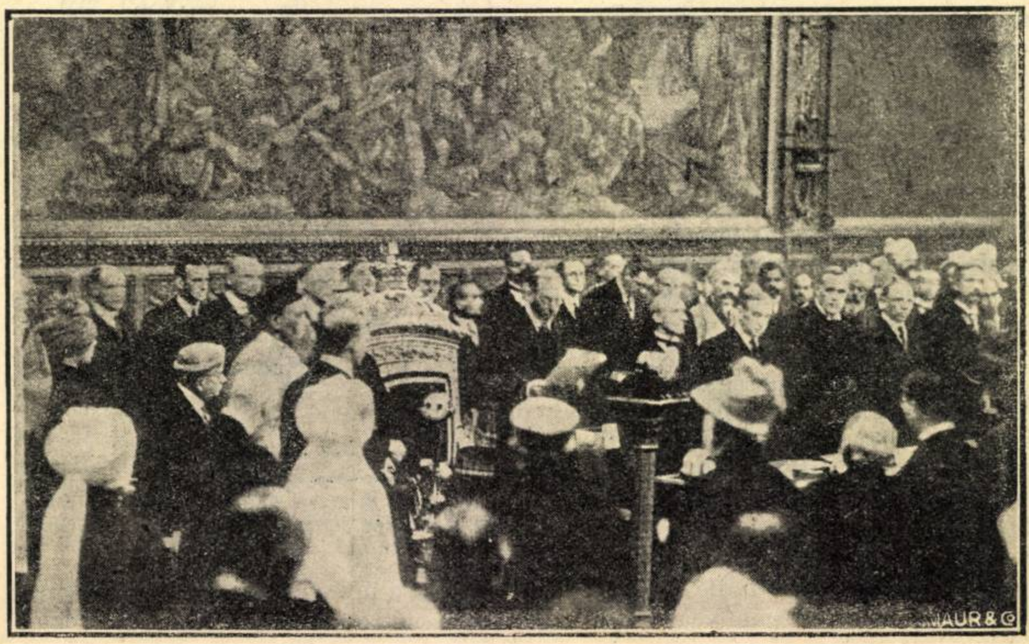

Regele George al Marei Britanii deschide la Londra, în galeria regală a Camerii lorzilor, conferința indică, pronunțând un discurs care a fost răspândit prin radio.

300 de ani dela moartea lui Kepler

Viața și opera fondatorului Astronomiei moderne

La 15 Noembrie 1930 s'au împlinit 300 de ani dela moartea lui *Johann Kepler*, fundatorul Astronomiei moderne.

De când e lumea au fost războaie și crize. In veacurile de întuneric ale Evului mediu era și mai rău ca în vremurile noastre. Războaiele țineau aproape fără întrerupere. Cine n'a auzit de războiul de 100 de ani și de războiul de 30 de ani ?

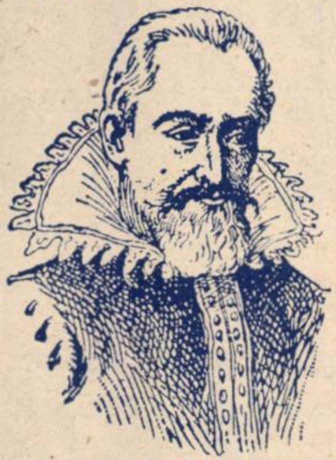

Kepler

Holera și ciuma își făceau totdeauna apariția după foc și sabie. Ciuma Neagră a omorît 80 milioane de oameni numai în Europa, într'un singur an, între alții și pe regele Ludovic cel Sfânt al Franței.

Newton, pe când era student la Londra, a trebuit să fugă în munți la isbucnirea ciumei.

Galileu, care a scăpat din războaie și epidemii, a fost încarcerat în temnițele Inchiziției pentru afirmația sa «eretică» asupra mișcării Pământului. El fu eliberat grație unor mari intervenții, dupăce bineînțeles a abjurat credința sa rătăcită. Din cauza întunericului temniței, își pierdu însă vederea și muri orb.

Giordano Bruno tipărind o carte asupra «Pluralității lumilor trăite» în care afirma ipoteza că și alte planete, bunăoară Venus sau Marte, ar putea fi locuite, fu ars pe rug la 17 Februarie 1600.

Kepler, unul din cele mai mari genii ale lumii, trăi în condițiuni grele în timpul războiului de 30 de ani și fu silit să facă marșuri pe jos de sute kilometri la vârsta de aproape 60 de ani, până căzu mort.

El e descoperitorul celor trei legi celebre ale mișcării planetare cunoscute sub numele de legile lui Kepler.

O carte ce găsi un cititor abia un secol mai târziu

In anul 1597 Kepler tipări cartea sa «*Mysterium Cosmographicum*» în limba latină, conform uzanțelor epocei.

Legile lui Kepler, cunoscute azi și de copiii claselor gimnaziale, nu se puteau pricepe nici de cei mai de frunte cărturari ai secolului al XVII-lea pentru că nu se cunoștea legea atracțiunei universale.

Kepler a putut descoperi aceste legi observând cu atențiune miile de înregistrări astronomice făcute veacuri dearândul de astrologi și astronomi, între alții de *Ptolomeu, Copernic, Nostradamus* și *Tycho-Brahe*.

Newton a arătat un secol mai târziu că aceste mișcări planetare sunt provocate de legea atracției sau gravitației universale.

Legile lui Kepler

Kepler are meritul, incontestabil de mare, de a fi formulat cel dintâi în limbaj algebric legile mișcării de revoluție a planetelor (între care e și Pământul nostru), fără însă să fi cunoscut *ce* anume pune în mișcare aceste lumi, silindu-le să parcurgă spații anumite, întrun timp dat.

Spirit religios, el vedea aci voia lui Dumnezeu și a enunțat cele trei legi precum urmează :

1. — *Planetele se învârtesc împrejurul soarelui descriind elipse. Soarele ocupă unul din focare.*

2. — *Suprafețele descrise de razele vectorii ale orbitelor sunt proporționale cu timpul întrebuințat a le străbate.*

3. —*Pătratele timpurilor revoluțiilor planetare împrejurul soarelui sunt proporționale cu cuburile distanțelor.*

Legea lui Newton

Bazat pe lucrările lui Kepler și generalizând consecințele lor, Newton adăugă un secol mai târziu a patra și cea mai importantă lege :

4. — *Materia atrage materia în raport direct cu massele și în raport invers cu pătratul distanțelor.*

Iată ce ne spune Flammarion :

«Că pământul este o sferă, izolată în spațiu, știe oricine, care a străbătut suprafața sa în toate direcțiunile; toți călătorii pot să-i facă înconjurul. Deci, asupra acestui punct nu mai rămâne nici o îndoială.

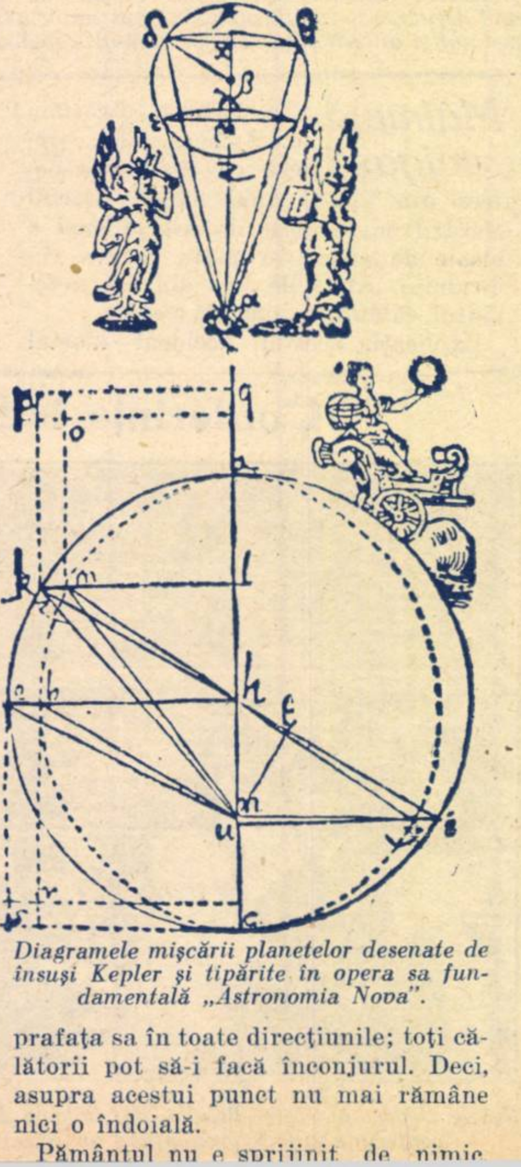

Diagramele mișcării planetelor desenate de însuși Kepler și tipărite în opera sa fundamentală „Astronomia Nova".

Pământul nu e sprijinit de nimic Călătorii n'au întâlnit niciodată, fie pe uscat, fie pe mare, un sprijin. Când vezi umbra Pământului pe Lună, în timpul eclipselor, umbra e perfect rotundă. Soarele, Luna, planetele, stelele, sunt sferice. De altfel, pe ce pretinsele temelii ale Pământului s'ar rezema la rândul lor ? Inainte se închipuiau stâlpi masivi, puși pe elefanți... elefanții pe o imensă broască țestoasă... Dar broasca ? Nu se făcea altceva decât se depărta mai încolo dificultatea.

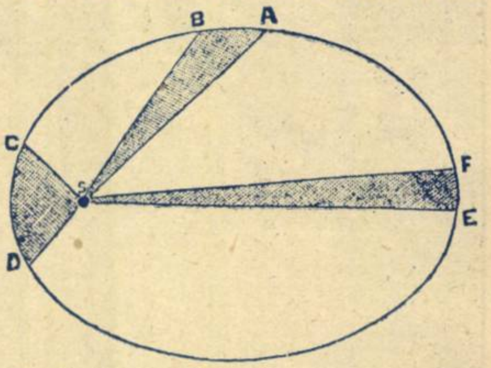

Explicația mișcării planetelor prin legile lui Kepler.

Era însă greșită ideia gravitației.

Acum știm, că în orice loc al globului ne-am duce, am avea picioarele tot în jos. Deci josul este interiorul Pământului.

Dar se va pune întrebarea : pentru ce nu cade Pământul ?

Să cadă în afară de el ?

Pământul e atârnat în spațiu, fără nici un fel de sprijin».

Astronomii acum 300 de ani

Kepler a fost elevul ilustrului astronom danez Tycho Brahe.

Cum nu existau pe atunci lunete (abia după moartea lui Kepler s'a construit în Italia prima lunetă de către Galileu), astronomii observau cerul cu ochii liberi.

Orașele nu erau pe atunci iluminate noaptea, iar vederea oamenilor era atât de ageră încât Tycho Brahe și Kepler au putut măsura cu sextantul unghiuri mici de 8 minute de arc, ce azi se pot măsura numai cu ajutorul lunetelor.

La 1605 Kepler tipări a doua sa operă, tot în limba latină «*Astronomia nova*», în urma căreia fu numit directorul Observatorului astronomic din Praga de către împăratul Rudolf.

Moartea lui Kepler

La isbucnirea războiului de 30 de ani, generalul Wallenstein având nevoie de un astrolog, Kepler fu silit să pribegiască din oraș în oraș, până în cele din urmă ajunse la Regensburg, la curtea lui Wallenstein în ziua de 2 Noembrie 1630.

După un marș de câteva luni, bătrânul Kepler ajunse mai mult o umbră decât un om. El mai trăi 13 zile și muri la 15 Noembrie 1630.

Ultimii 12 ani ai vieții a trăit greu din cauza războiului european de atunci, care a mai continuat încă 18 ani după moartea acestui mare astronom.

Avioane autogir deasupra sgârie-norilor

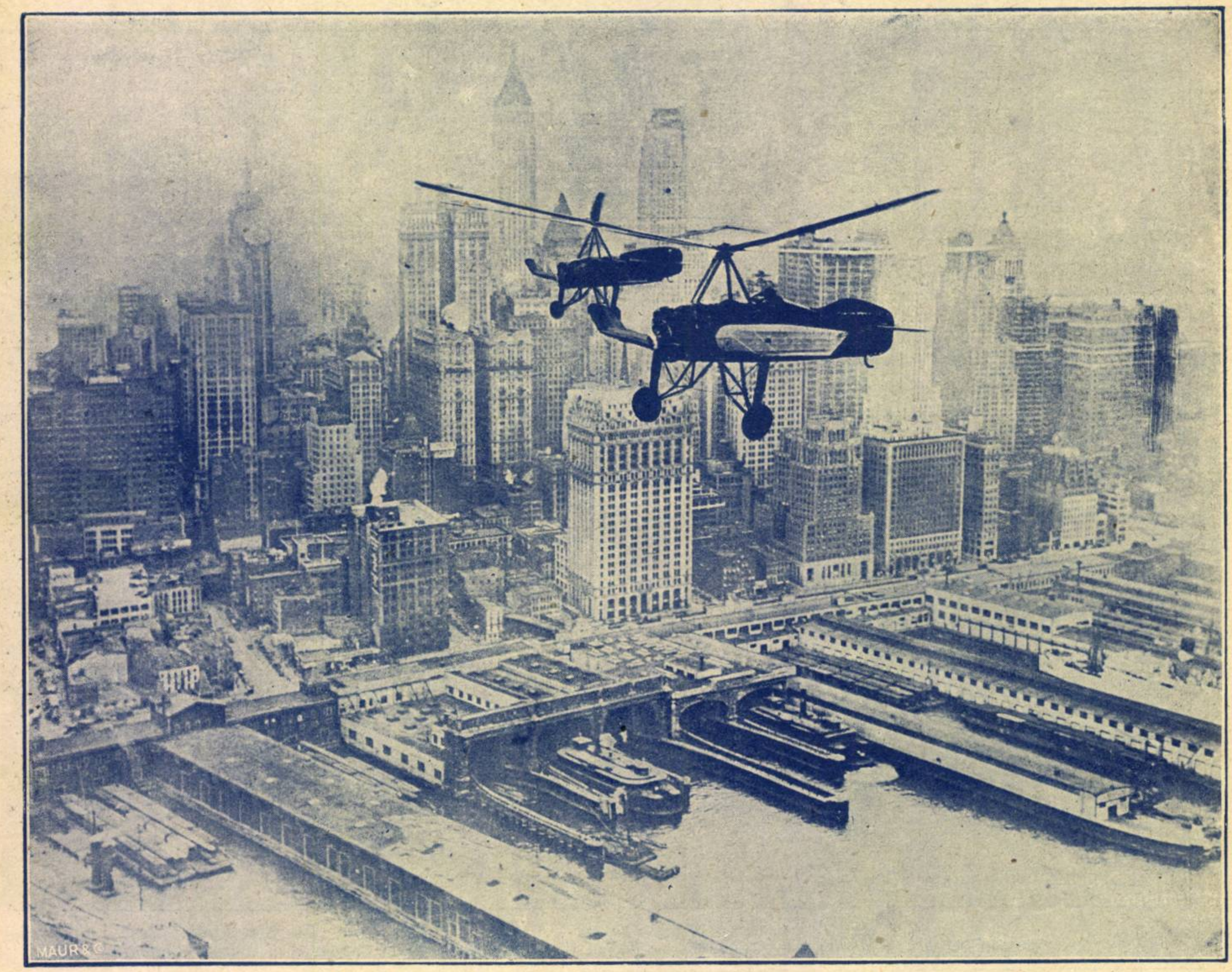

Două avioane-autogir Pitcairn au sburat de curând timp de patru ore deasupra portului şi sgârie-norilor din New York, provocând admiraţia spectatorilor.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

După 11 ani

(Photo-exclusivitate Keystone).

Miss Dorothy Mac Kaill, o Englezã devenitã celebrã la Hollywood, s'a întors dupã 11 ani de absenţã la Londra, unde o vedem pe acoperişul hotelului luând o băutură răcoritoare.

Omul... o greşeală a naturei

In discursul de deschidere ce a pronunţat la Congresul anual al secţiei de antropologie al „Asociaţiei ştiinţifice britanice", d-rul Harrison a declarat:

— Omul e o greşeală a naturii. Noi l'am rânduit în categoria animală denumită *„homo sapiens"*. Dar acest adjectiv e un omagiu nemeritat. Omul nu e atât de depărtat de strămoşii săi antropoizi după cum ţine să se creadă. Inainte de a fi om, era un fel de maimuţă, şi nimeni nu a găsit încă raţiunea pentru care a încetat să fie o maimuţă.

«Făcând pe om, natura trebue să-şi fi întrecut scopul. Capacităţile cerebrale ale contimporanilor nu sunt mai mari decât cele ale omului paleolitic. Un tip Cros-Magnon ar putea perfect deveni azi un dibaciu inginer şi un subtil episcop, cu toate că nu prea vedem necesitatea pentru om de a studia mecanica sau teologia».

Nici o iluzie, precum vedeţi. Trebue oare, din cauza aceasta, să reîncepem a trăi ca primitivi ?

Dar aviaţia? Dar T. f. f. ?...

Din Lacordaire

Nu e atât de uşor, cum credeţi poate, să revendici drepturi, căci prin asta revendici în acelaş timp obligaţii.

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC :*

Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Tinerii Japonezi fac gimnastică

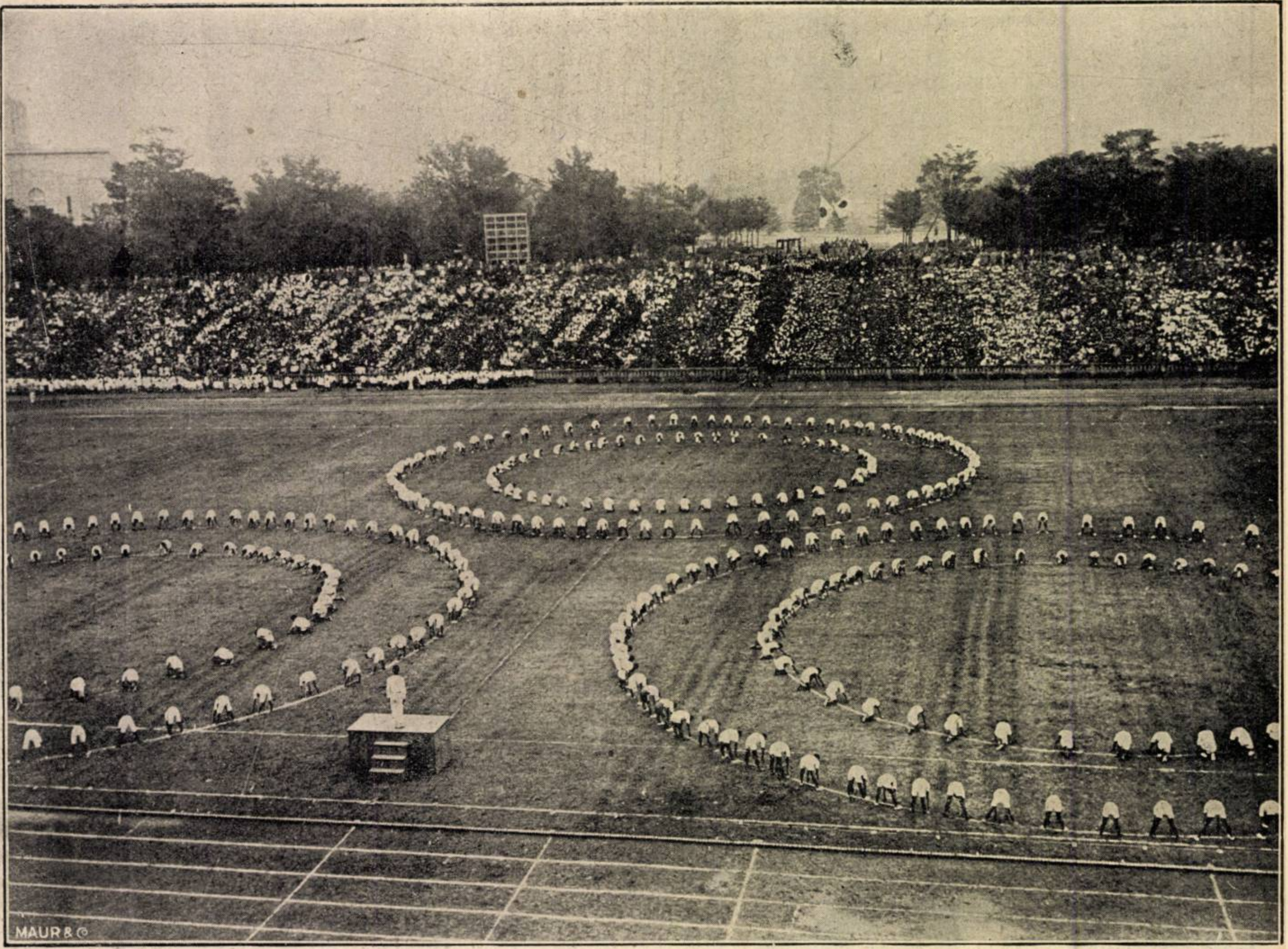

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O fotografie a unei serbări de gimnastică, executată de curând de studenţi şi studente japoneze în marele stadion din Tokio.

CARȚI NOUI

„TALIONUL", roman de **Victor Margueritte**, în traducerea d-nei **Otilia Ghibu.**

Editura **„Eminescu"** îşi îmbogăţeşte frumoasa colecţie de traduceri din literatura streină, cu încă o lucrare: „TALIONUL", roman al strălucitului, şi la un moment dat atât de prigonitului, **Victor Margueritte.**

Romancierul francez pune aci problema veşnic dureroasă, — de oarece atât de omenească, — a dragostei vinovate: adulterul.

De două ori mai tragic atunci când soţia cade sub această culpă grea. Fiindcă amorul femeii adultere poate aduce în căminul unui soţ iubitor şi neştiutor un copil, care nu-i al lui, dar pe care el îl iubeşte ca pe al său propriu.

Problema pusă de **Victor Margueritte** în **„TALIONUL"**, e cea de mai sus. Dar ce adânc omenească înţelegere pune în absolvirea celor ce greşesc! Cu câtă delicateţă, — ai impresia — că face şi pe cel mai recalcitrant cititor, să se îmblânzească în faţa suferinţelor emoţionantei Madeleine, femeia care îşi răscumpără din greu păcatul.

Cartea e frumos tradusă de d-na **Otilia Ghibu.** Fraza elegantă a romancierului francez sună şi pe româneşte ca în limba lui Molière, traducătoarea fiind ea însă-şi o fină mânuitoare a condeiului.

Radio în vagoane de pasageri

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe unele linii ale căilor ferate ungare s'au introdus în toate vagoanele, până şi în cele de clasa a treia, aparate de radio pentru pasageri. Iată aci un compartiment de clasa a treia, în care pasagerii şi-au pus căştile instalate şi ascultă cu plăcere emisiunile,

AU EI — AU ELE „SEX-APPEAL“?

Am arătat în numerele noastre trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracția simțurilor».

Și am pus întrebarea oamenii mari cu «sex-appeal»? Celebritatea și popularitatea și o datoresc în parte — în afară de celelalte însușiri — și «sex-appeal»-ului?

Și spre a avea un răspuns, am publicat în numerele precedente fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbați și femei, destul de cunoscuți, spre a nu fi nevoiți să-i numim, și-am întrebat pe cititorii noștri:

«Au ei — au ele sex-appeal»?

Am ținut însă să extindem problema mai departe. Și în acest scop am rugat pe cititori să ne trimită fotografii de bărbați și femei — simplii particulari — de cari cred că ar avea «sex-appeal».

Prima serie a apărut într'un număr trecut.

E o colecție destul de bogată, din care cititorii vor avea ce alege. Urmează într'adevăr să se stabilească până la urmă, care din cei publicați de noi are mai mult «sex-appeal»: oamenii celebri, sau simplii particulari. Căci ținem să stabilim, la terminarea acestui concurs, daca popularitatea oamenilor de vază se datorește în parte și misteriosului fluid despre care vorbim. Rugăm deci pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota —și a ne trimite cât mai multe fotografii de particulari, pentruca ancheta noastră să poată avea eficacitatea dorită.

Trei oameni celebri la masă

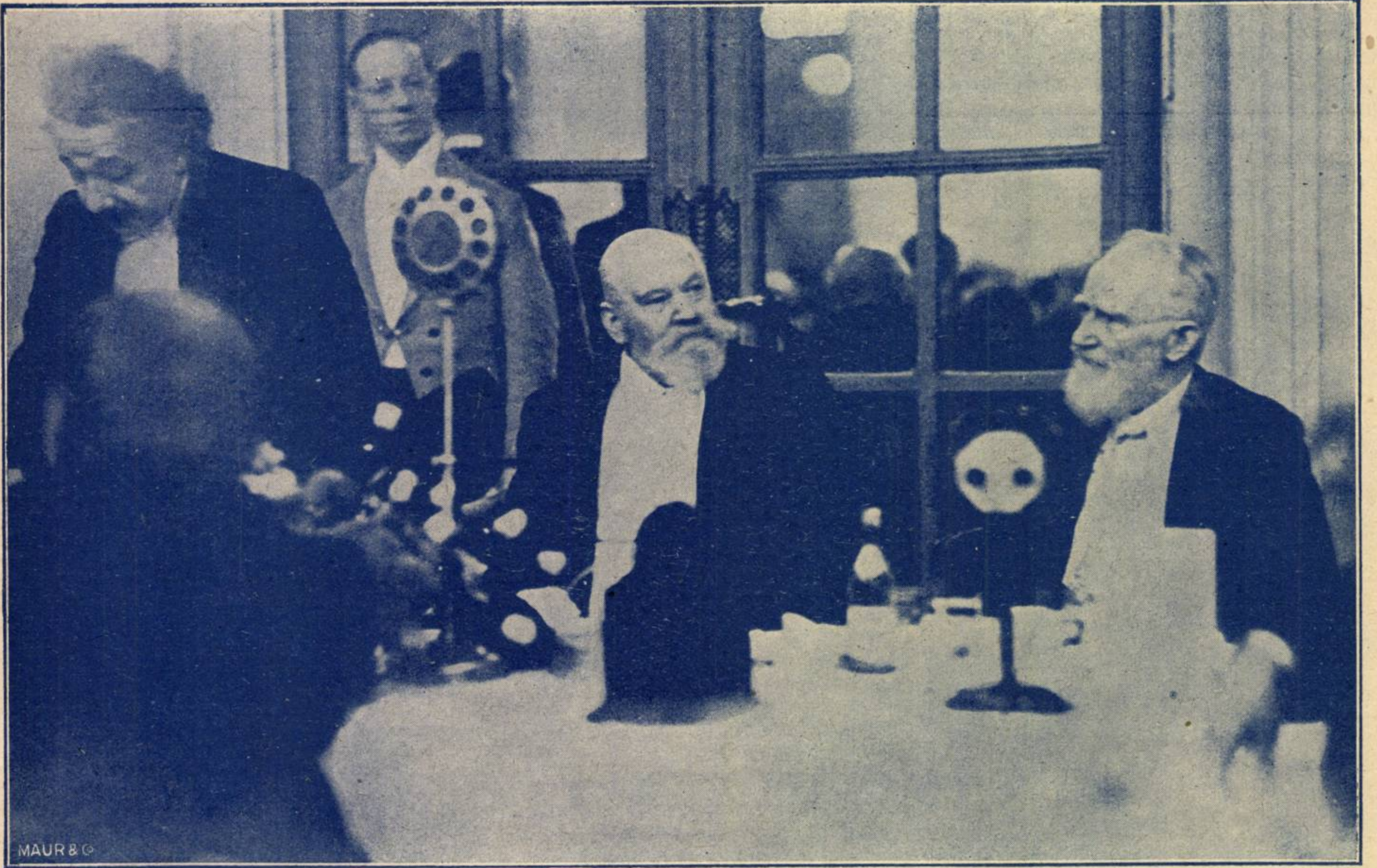

La un dineu solemn în Savoy-Hotel din Londra: (dela stânga spre dreapta) Einstein (ţinând o conferinţă), lordul Rothschild şi G. B. Shaw.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O festivitate la o trupă engleză

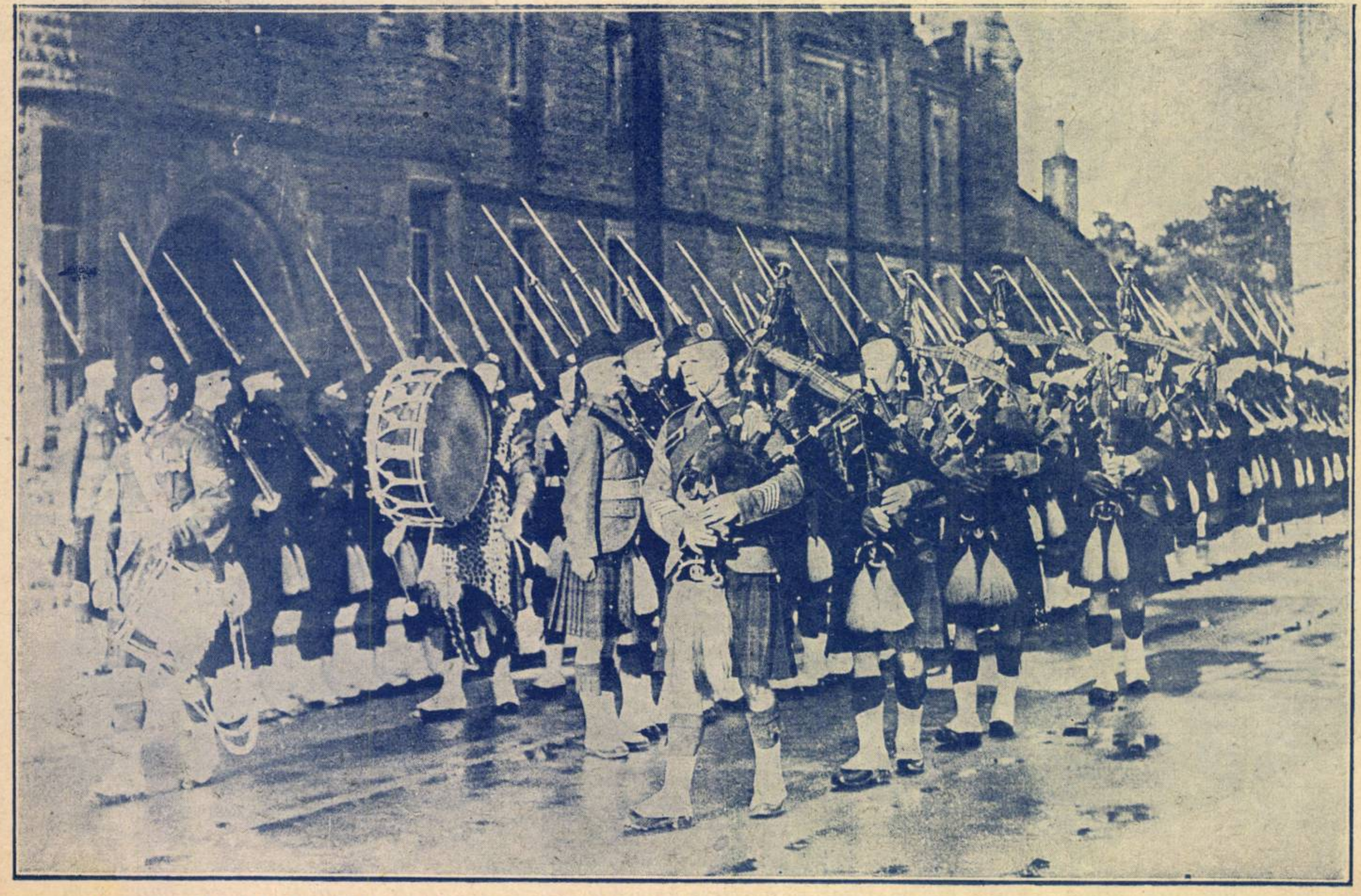

Un regiment scoţian de „highlander", pe timpul unei parade în onoarea drapelului lor, trecând pe străzile din Edimburg.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Curiozități din largul lumei

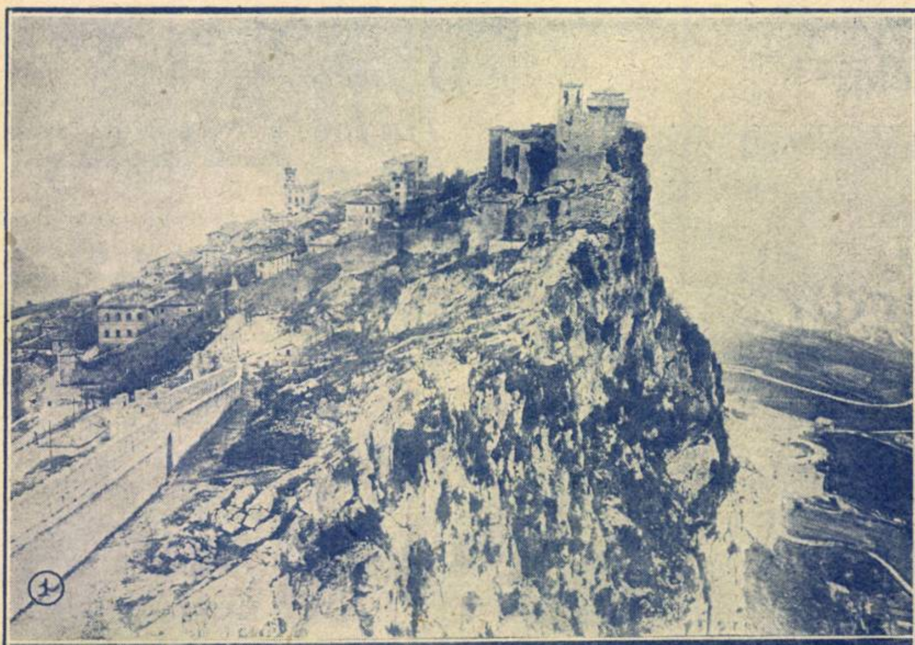

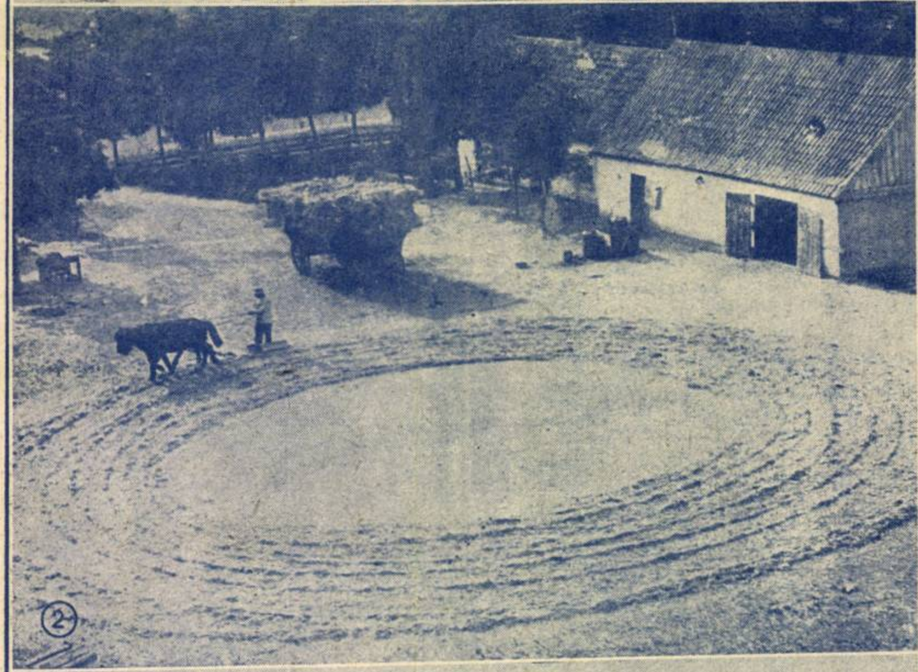

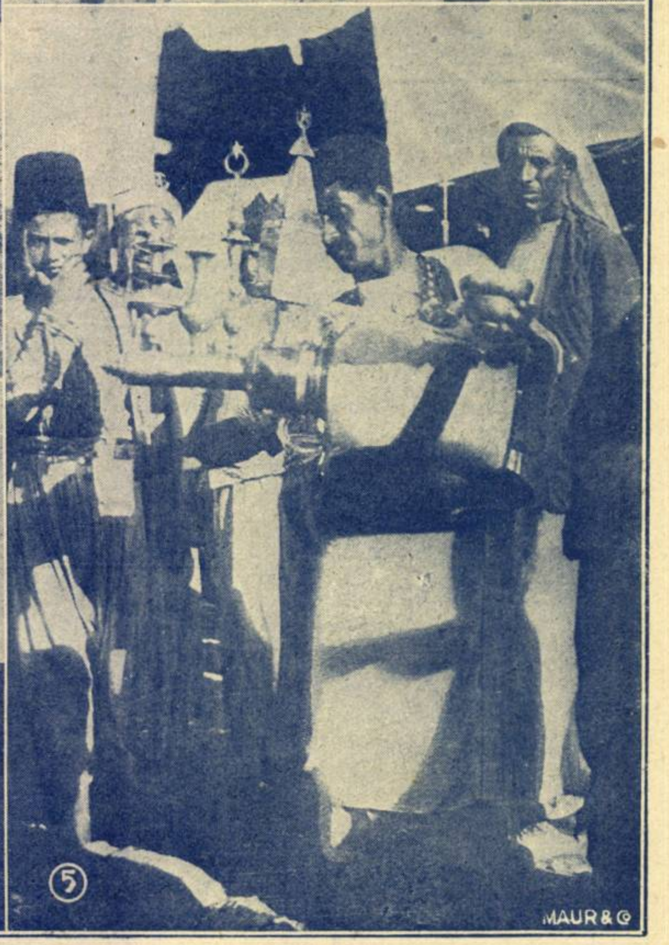

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

1. Fotografia celei mai mici republici din lume: Statul și totodată și orașul San Marino, situat în inima Italiei, pe vârful stâncei Monte Titano. — 2. Cum se mai treeră și acum grâul în multe regiuni din Rusia sovietică. — 3. La muncile agricole din Arabia se înhamă și acum câte un cal împreună cu o cămilă. — 4. La Manhattan din New York se continuă construirea unei imense șosele aeriene deasupra unei străzi obicinuite și destinată circulației de automobile. — 5. Vânzători ambulanți de limonadă în Turcia.

Agerimea de minte a animalelor

Un naturalist german a dat de curând o serie de exemple isbitoare de înțelepciunea animalelor.

— Vânatul de orice fel, spune el, vânatul cu pene sau cu păr, a învățat repede care e bătaia puștilor de vânătoare moderne, și sunt multe animale cari știu care e distanța exactă la care un glonte de pușcă încetează de a mai fi periculos pentru ele.

«Câinii dresați să alerge după iepuri, încetează repede de a mai fugi pe urmele acestora.

«Păsările și patrupedele aleargă repede la trecerea trenurilor, mașinilor, trăsurilor. Și fazanii din unele proprietăți păzite, în împrejurimile parcurilor de aviație, nu mai dau nici o atenție aeroplanelor, «confraților lor mecanici», în ciuda sgomotului asurzitor al motoarelor».

PAGINA FEMEII

Un bar pentru... câini

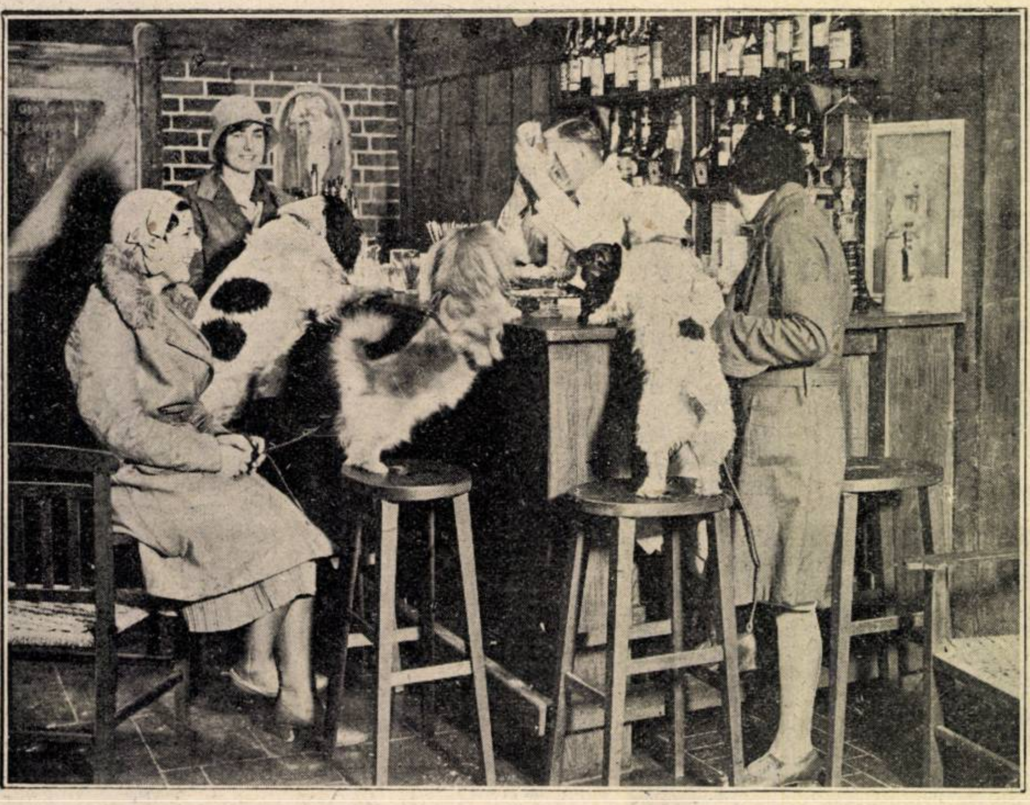

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Londra există cluburi şi stabilimente de băi pentru câini, iar acum s'a deschis şi un... bar destinat aceluiaş scop, unde după baie dulăii sunt duşi să absoarbă câte un cocktail.

Definiţia rochiei indecente

Catolicismul se pare că a pornit o campanie contra îmbrăcămintei indecente a femeilor.

Fiind întrebat ce înseamnează o îmbrăcăminte indecentă, episcopul din Bayeux şi Lisieux a dat următoarele definiţii :

«Rochiile să înceapă dela gât şi să sfârşească mai jos de pulpă.

Mânecile să treacă mai jos de coate.

Hainele să nu adere pe corp şi să nu fie transparente.

Ciorapii să nu fie nici transparenţi şi să nu aibe culoarea cărnii».

Campioana maşinei de scris

(Photo-exclusivitate Keystone)

Miss Eleanor Mitchell, care a obţinut, la concursul internaţional de maşini de scris din Paris, premiul întâi.

O familie frumoasă

In departamentul francez Oise trăeşte văduva Delahaye, de 93 ani. A avut doi copii, un băiat şi o fată. Din aceşti doi copii s'au născut până acum 97 descendenţi. Se mai aşteaptă unul, şi astfel, socotind pe fiul şi fiica d-nei Delahaye, vor fi o sută de persoane din aceiaşi ascendenţă.

Bunica trăeşte la Pierrefonds din numitul departament, pe domeniile ei, şi cea mai mare parte din familia ei s'a dedat aproape exclusiv agriculturii.

Nu au fost decât opt decese în familiile d-nei Delahaye.

Doi vrăjitori

Romanciera americană Fanny Hurst, aflându-se zilele acestea la Paris, povestea despre Houdini, faimosul prestidigitator, o amuzantă anecdotă.

In vilegiatură cu el, ea îl văzu făcând uimitoare tururi de dibăcie subtilă şi delicată. Punea de pildă în gură ace cu gămălie şi le scotea într'un pacheţel bine legat cu o aţă. Ceeace nu putea însă face să dispară, erau numai musafirii cramponaţi de dânsul. Când era ora de a se îmbrăca pentru dineu, Houdini se ducea în camera lui mai devreme decât toată lumea. Dar câteva minute după aceia, soţia lui se ridica, spunând:

-- Mă duc la Harry, e atât de neîndemânatec, nu ştie nici nodul de cravată să şi-l facă.

Houdini avea cui semăna ca dibăcie profesională. Bunicul său fusese ceasornicar şi Elveţian. Se numea Houdin şi, fiind de origină franceză, se angajase în timpul campaniei din Algeria, în 1830. In traista lui se afla un magnet de care se servea pentru a juca feste indigenilor uluiţi. Intre altele, veselul soldat se amuza mult de aceasta: ascundea magnetul într'o cavitate pe care o acoperea cu o cutie de metal. Apoi ruga pe indigenii prezenţi să ridice cutia. Imposibil. Cu dibăcie făcea să dispară magnetul şi le spunea din nou să ridice cutia. Un Algerian curajos şi solid se apropia, trăgea din toate puterile, cutia sbura în aer şi individul cădea cu o mutră stupidă.

O maşină de scris uriaşă

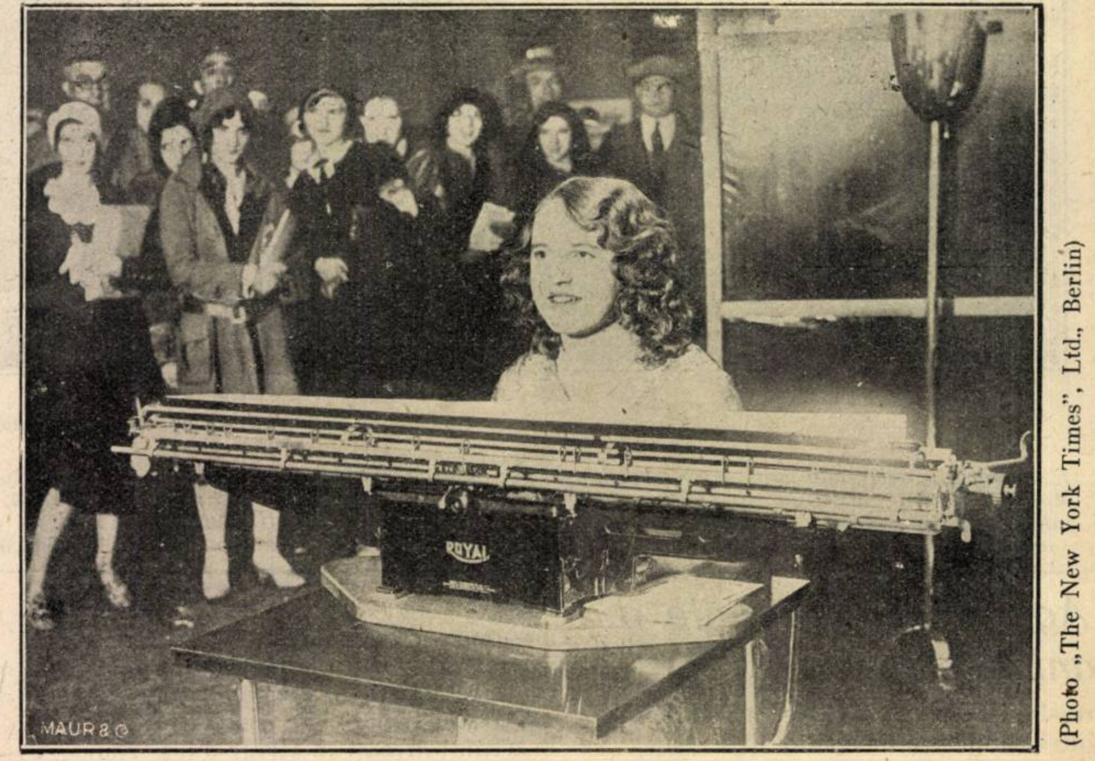

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La o expoziţie comercială organizată în Grand Central Palace din New York s'a putut vedea, printre alte curiozităţi, o enormă maşină de scris pentru operaţiuni de contabilitate cât de complicate.

JOCURI

STEAUA

de *Demetrescu I. Radu*
Piatra-Neamţ

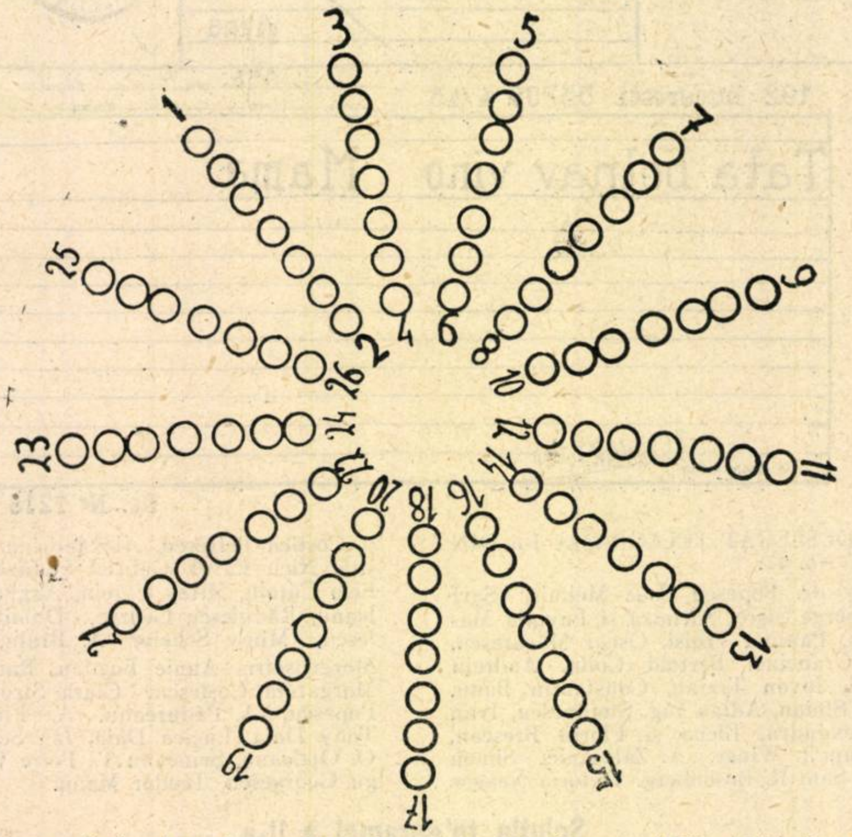

Se vor pune în locul razelor cuvinte, ale căror semnificaţii vor fi următoarele:

1—2: Scriitor român; 3—4 Poet german (1817—1875); 5—6: Soţia lui Pericle (Sec. V. a Cr.); 7—8: Rege al Ostrogoţilor (mort în 536); 9—10: Muza muzicei şi a poeziei lirice; 11—12: Oraş în Georgia pe Savannah; 13—14: Lucrare; 15—16: Dinastie domnitoare în Muntenia; 17—18: Oraş în Germania pe Oder; 19—20: Scriitor român (1818—1862); 21—22: General roman care puse să se zidească Panteonul din Roma (63—12); 23—24: Literat francez (1738—1810); 25—26: Celebră comediană franceză (1797—1875).

Iniţialele cuvintelor aflate, citite în ordinea dată, vor da numele unui celebru scriitor francez (1768—1848); iar finalele, citite tot în aceeaşi ordine, vor da o localitate în Franţa pe Chére.

INCORONAŢII

de *M. P.*

Se dau următoarele nume de capete încoronate.

Alexandra
Alfons
Baiazid
George
Ioan
Ivan
Napoleon
Nicolae
Oscar
Otto
Radu
Soliman
Vlad Ţepeş

Aşezându-se numele de capete încoronate de mai sus într'o anumită ordine şi citindu-se iniţialele, de sus în jos, se vor afla două nume de capete încoronate ce s'au unit de curând.

DUBLU ARITMOGRIF SIMBOLIC

de *L. I. Motneack*-Ismail.

A
1 2 3 4 5
4 6 7 8 2 7 9 4
3 10 5 2 3
7 3 11 12 13 4 3 14
15 4 12 8 4 3 4
14
5 7 12 4 3 16 14 2
14 3 5 14 12 17 18 15
16 4 3 6 14 2
4 17 8 3 4 16 4 12
14 15 2 4 12 4

In locul cifrelor se vor pune litere. De câte ori se repetă cifra, se pune aceeaş literă. Să se găsească în felul acesta, 11 cuvinte orizontale, cu următoarele semnificaţii:

1) Una din insulele *Moluce;* 2) Punerea în rândul zeilor; 3) Savant istoric englez (1641—1713); 4) Cârciumari de sat (Mold.); 5) Pictor peisagist francez (1729—1778); 6) Vocală; 7) Stat guvernat de un rege; 8) Idol al vechilor Saxoni; 9) Monstru fabulos cu faţa de femeie şi cu capul de pasăre răpitoare; 10) Blană de miel încreţită şi foarte fină importată dintr'un oraş cu acelaş nume dela gura Volgei; 11) Principesă a României.

In figura de mai sus sunt două aritmogrife, despărţite printr'o vocală. Iniţialele primului aritmogrif, vor da pronumele unui *rege,* iar finalele pronumele *augustei Sale mame.* Iniţialele ultimului aritmogrif, vor da pronumele unui *Mare Voevod,* iar finalele, pronumele *iubitei Sale mame.* Literele de pe linia verticală A-B, vor da numele ţării în care domneşte regele din primul aritmogrif.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 48

JOC LITERAR

Cea dintâi iubire	de	Turghenieff
Cântecul iubirei	„	Rebreanu
Două iubiri	„	Agârbiceanu
Casa păpuşilor	„	Ibsen
Aventura	„	Arhip Ticu
O poveste de iubire	„	Negru Mihail
Iubita	„	Demetrescu Traian
Fantoma celei care va veni	„	Eftimiu
Inima noastră	„	Maupassant
De ce nu-mi vii?	„	Eminescu
In cetatea idealului	„	Theodorescu Dem.
Prinţesa îndepărtată	„	Rostand Edm.
Dar de nuntă	„	Eftimiu
In zadar	„	Sinkiewicz
Amorul veghează	„	Caillavet şi Robert de Flers
Amintiri	„	Urseanu Valerian

„CUM IUBIM" de TRAIAN DEMETRESCU.

JOC IN STEA

M G A
A E Ţ
R N N
D O M E N I U
G R Ş
E A L
R L L

PROBLEMA DE ARITMETICA

Copilul mare	15 ani
Copilul mic	5 ani
Mama	40 ani

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Brezoiu (Vâlcea): Vetuţa Ionescu şi Costel Malaria.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Elisievici Dan, Elisievici Candid şi Narcis Em. Dorobanţu, Cristina Marinescu, Anton Muşătescu, Gaby dr. Popescu şi locot. C. Popescu.

Câmpina: Nicu Pavel, Oscar Măcărescu.

Cireşu (Argeş): Marioara Popp şi Nelu Dinescu.

Ghirdoveni (Prahova): Nicuşor K. Ionescu şi A. Ionescu.

Noua-Suliţă (Hotin): Serge Şişco, Leon Klärman, Beniamin Rosenberg, Etty Meilihson, Leonida Meilihson.

Piteşti: Marioara Tomescu şi Gheorghiţă Popescu.

Turnu-Severin: Tudorică Popescu.

Vulcana (Dâmboviţa): Jeanna şi Genne Popp.

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ŞI JOCUL LITERAR „CUM IUBIM".

Moreni (Prahova): Fănică G. Popescu şi Vasilică Croicu.

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ŞI JOCUL IN STEA:

Arad: Paulina Troisi.

Bârlad: Paul M. Tacu, Iulian M. Tacu, Jean Friedman, Ionescu M. Dumitru.

Bistriţa: Costică Părcălăbescu, Traian Rădulescu, Lily Micu, Luiza Appel, Lucreţia Budeleanu.

Braşov: Lya şi Nelly Sandu.

Bucureşti: Ion Alonzo.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu, Ioan N. Condruţ.
Chişinău: N. Gr. Arsene.
Cluj: student Teodor Manu.
Craiova: Costel Viorel Muroianu, Florin Tase.
Creţeni (Vâlcea): Costică şi Marin Petrescu.
Deva: Tony Farcaş.
Drăgăşani (Vâlcea): Floricica Predescu. Nelly, Puiu şi Zizi Iliescu, Nică, Dode şi Vasilică Nanu, Nella Iliescu.
Iaşi: Leocadia Cpt. Enescu, Constantin Roşcăneanu.
Noua-Suliţă (Hotin): Sami Bergelson.
Sinaia: Sarmiza şi Lavinia Marinescu.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru.
Piteşti: Ananian N. Nicolae şi Lică Davidescu.
Ploeşti: Elena şi Florin Brescan, Theodor Stoicescu.
Râmnicu-Vâlcea: Mimy Şteflea, N. Grăsoiu şi Marius Şteflea.
Sălişte: Nelu Nanu, Puiu şi Ţica Roşca.
Timişoara: Constantin Banu.
Tulcea: Tarcatu Emil, Tarcatu Jeana, Tarcatu Niculina, Leibovici Izidor, Marcel Bizamcer, Ionel Bizamcer, Aurelia Bizamcer, Nicu Bizamcer, Huianu Mihaiu. Ţugui Niculai, Gheorghe Chirilă, Etty Bizamcer, Grigore Dare, Ţane Filip.

AU DESLEGAT JOCUL LITERAR „CUM IUBIM" ŞI JOCUL IN STEA:

Bucureşti: Octavian Peşteră, Tudor Sănătescu, Eufrosina P. Popescu.
Constanţa: S. A. Ionescu.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Bucureşti: Iulian Strulovici.
Câmpina: I. Enăchescu şi L. Georgescu.
Constanţa: Sorel Avramescu.
Fălticeni: dentistă I. Rosenberg.
Iaşi: Petru N. Alexa.
Noua-Suliţă (Hotin): Maniu Kligman.
Paşcani: Const. Ivănuş.
Podul-Turcului (Tecuci): Florin Voinov.
Roman: Lupu Despina şi Ionescu Orania.
Timişoara: Chirilă Andreiu.
Turnu-Severin: Ionel Daimaca, Kiriak Popescu şi Aura Bălu.
Zimnicea (Teleorman): Dăscălescu A. Constantin.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL LITERAR „CUM IUBIM":

Sinaia: Sarmiza şi Lavinia Marinescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN STEA:

Bacău: Şerlu M.
Bârlad: Buru Elefterie şi Buru S.
Bucureşti: Sărbulescu Marinel, Paula Simon.
Câmpina: Russescu Gh. Iosif.
Constanţa: Sorel Avramescu.
Focşani: Christian Romeo.
Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru.
Iaşi: C. Ionescu.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul problemei de aritmetică: Tony Farcaş (Deva).
Premiul jocului literar „Cum iubim": Cristina Marinescu (Bucureşti).
Premiul jocului în stea: Nelu Nanu (Sălişte).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 47:

Bârlad: Buru Elefterie şi Buru Spiru.
Bucureşti: Seimeanu T. Petre-Vlad.
Buzău: Ioan N. Condruţ.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Şt. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Cernăuţi: Masichevici Emilian.
Iaşi: Anton D. Vasile.
Turnu-Severin: Ionel Daimaca.

AFACEREA SPIONAJULUI

Soluţia telegramei I-a

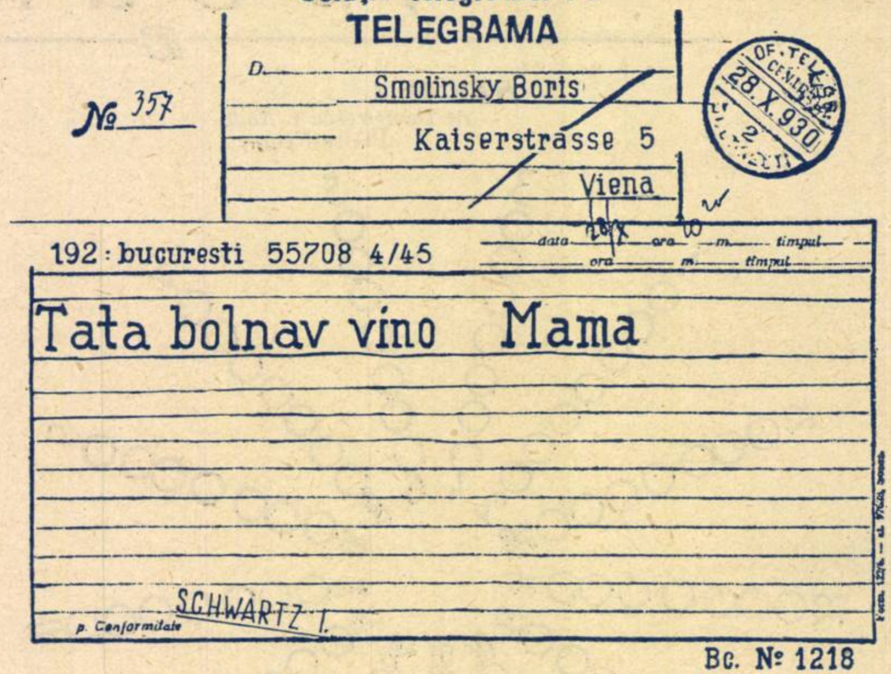

TELEGRAMA

№ 357

D. Smolinsky Boris
Kaiserstrasse 5
Viena

28.X.930

192: bucuresti 55708 4/45

data ora m timpul

Tata bolnav vino Mama

p. Conformitate SCHWARTZ I.

Bc. № 1218

AU DESLEGAT TELEGRAMA I-a DIN „O. L." No. 47:

Gaby dr. Popescu, Isac Meimis, Şarf Saul, Serge Şişco, Sarmiza şi Lavinia Marinescu, Paulina Troisi, Oscar Măcărescu, Mişu Cranciuc, Bertold Cohn, Andreiu Chirilă, Iovan Traian, Constantin Banu, Elvira Stoian, Adina Ing. Ştefănescu, Ivan N. Alexandru, Elena şi Florin Brescan, Abraham I. Winer, A. Zaleaznic, Simon Gross, Saul R. Rosenberg, Victoria Neagoe şi Costică Petrescu, Alexandrina Gr. Cojiţă, Nicu Pavel, Gabriel Ştefănescu, Felicia Căţoiu, Mitzy Căţoiu, Anghel Mihăileanu, Rădulescu George, Dumitru Vasilescu, Mimy Schein, A. Bratu, Evelina Morgenşetrn, Annie Bogdan, Radu Popa, Margareta Costescu, Clara Strul, Radu Popescu, A. Pădureanu, A. Finkelstein, Tony Daia, Lucica Daia, Izu Schein, Al. O. Oţeleanu, Şeineanu T., Petre Vlad, Gogu Georgescu, Teodor Manu.

Soluţia te'egramei a II-a

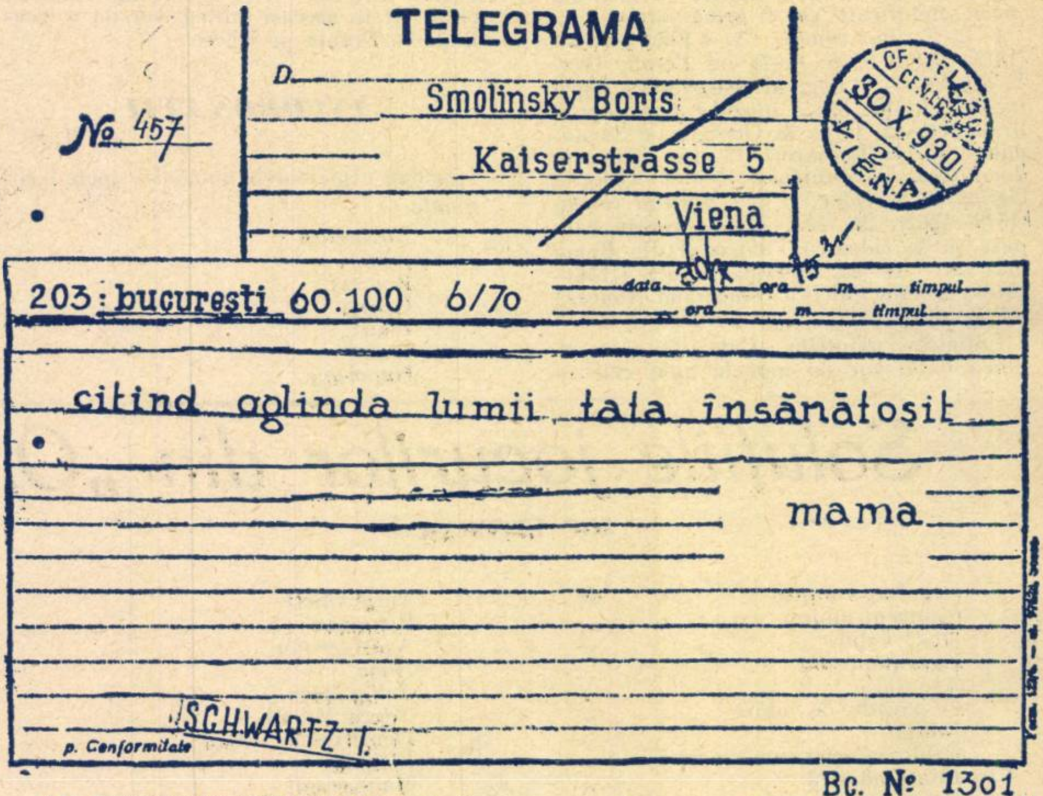

TELEGRAMA

№ 457

D. Smolinsky Boris
Kaiserstrasse 5
Viena

30.X.930

203: bucuresti 60.100 6/70

data ora m timpul

citind oglinda lumii tata însănătoşit

mama

p. Conformitate SCHWARTZ I.

Bc. № 1301

AU DESLEGAT TELEGRAMA A II-a DIN „O. L." No. 48:

Serge Şişco, Gaby dr. Popescu, Mitzy Căţoiu, Ivan N. Alexandru, Şarf Saul, Buru Elefterie, Buru S., Constantin Banu, Chirilă Andreiu, Costică şi Marin Petrescu, Sarmiza şi Lavinia Marinescu, Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru, Teodor Manu, Nicu Pavel, Oscar Măcărescu, Paulina Troisi, Isac Meimis, Gogu Georgescu, C. Ionescu, Elvira Stoian, Marcu Bograd, Costică Coman, Traian C. Şovăială, Russescu Gh. Iosif, Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru, Petru N. Alexa, Const. Ivănuş, Ionel Daimaca, Sami Bergelson, Ioan N. Condruţ, Vetuţa Ionescu, Costel Malaria, Elisievici Tr. Dan, Nicuşor K. Ionescu, A. Ionescu, Beniamin Rosenberg, Jeanna şi Genne Popp, Jean Friedman, Alex. Sassu, G. Bellu, Ovidius Idriceanu-Igrov, Constantin Vrizonis, G. Ştreit, Chicoş Constantin, Nicuşor Comănescu, Fl. N. Şolea, Nicu C. Slavu, Marioara Ivanovici, Juliette Leon, Corina Nenoveanu, Elena Bălănescu, Solomon şi Mauriciu Breiman, Stanislav Majorowski, Zoe şi Grigore Guilmain, T. Galea, Panait S. Chiriac, Costică şi George Vlahos, student Nicolae Ulic, Valentin I. Munteanu, Boniowski Sigmund, Elena şi Florin Brescan, Doru Popescu, Tudorică Popescu, Fănică G. Popescu, Vasile Croicu, Jenel şi Ego Munteanu, Constantin Viaşu, Tony Farcaş, Kiriak Popescu, Lola Bălu, Constantin Diritasi, Adina Ing. Ştefănescu, Gabriel Ştefănescu, Anghel Mihăileanu, Dumitru Vasilescu, Rădulescu George, Al. O. Oţeleanu, Lucica Daia, Izu Schein, Tony Daia, A. Pădureanu, A. Finkelştein, Clara Strul, Radu Popescu, Evelina Morgenştern, A. Bratu, Anghel Marinescu, Zoe Marinescu, Puia Buzescu, Cons-

(Urmează în pag. 977)

Festivitate italiană la Bucureşti

Cu prilejul aniversării a zece ani dela marşul fasciştilor asupra Romei, s'a organizat la Bucureşti o festivitate. Vedem aci: 1. (dela stânga spre dreapta) deputatul italian Ezio Mario Gray, d. ministru al Italiei Preziosi şi d. colonel Mercalli, după ce au depus flori pe mormintele eroilor italieni înmormântaţi în cimitirul Ghencea. — 2. Secţia micilor fascişti din Bucureşti la festivitate. — 3. Deputatul italian Ezio Mario Gray (x) şi celelalte personalităţi în faţa monumentului eroilor italieni.

(Photo „Oglinda Lumii")

Afacerea spionajului

(Urmare din pag. 976).

tantiniu Al., Ionescu Tina, Victor Albanezu, Carol Kanner, Nicuşor Muşat, Mauriciu Edelştein, Mircea Georgescu, Ionescu Şt. Elvira, Edelştein Emanuel, Niţă Rădulescu, Şt. Negru, Carol Soare, Ionescu D. Dumitru, Sylvia Safir, Constantinescu Lucia, Anton Cristoforeanu, Paul Ionescu.

AU MAI DESLEGAT TELEGRAMA I-a DIN „O L." No. 47:

Dum. Dumitrescu, P. Şt. Constantin, Ilie T. Lupiţa, Maniu Kligman, Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru, Marchievici Emilian, Ionescu M. Dumitru, Anton D. Vasile, Constantin Divitari, Kiriak Popescu, Lola Bălu, Tony Farcaş, Constantin Viaşu, Jenel şi Ego Munteanu, Fănică G. Popescu, Vasile Croicu, Tudorică Popescu, Doru Popescu, Boniowski Sigmund, Valentin I. Munteanu, student Nicolae Ulic, Costică şi George Vlahos, Zoe şi Grigore Guilmain, Stanislav Majorowski, Solomon şi Mauriciu Breiman, Corina Nenoveanu, Elena Bălănescu, Marioara Ivanovici, Juliette Leon, Nicu C. Slavu, Fl. N. Şolea, Nicuşor Comănescu, Chicoş Constantin, G. Ştreit, Constantin Vrizonis, Ovidius Idriceanu-Igrov, G. Bellu, Alex. Sassu, Jean Friedman, Jeanna şi Genne Popp, Beniamin Rosenberg, Nicuşor K. Ionescu, A. Ionescu, Elisievici Tr. Dan, Vetuţa Ionescu, Costel Malaria, Ioan N. Condruţ, Sami Bergelson, Ionel Daimaca, Const. Ivănuş, Petru N. Alexa, Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru, Russescu Gh. Iosif, Traian C. Şovăială, Costică Coman, Marcu Bograd, C. Ionescu, Buru Elefterie, Buru S., T. Galea, Panait S. Chiriac.

După eliminarea celor cari nu au deslegat ambele telegrame, au rămas în concurenţa hazardului soluţiile semnate:

Serge Şişco, Gaby dr. Popescu, Mitzy Căţoiu, Ivan N. Alexandru, Şarf Saul, Buru Elefterie, Buru S., Constantin Banu, Chirilă Andreiu, Costică Petrescu, Sarmiza şi Lavinia Marinescu, Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru, Teodor Manu, Oscar Măcărescu, Nicu Pavel, Paulina Troisi, Isac Meimis, Gogu Georgescu, C. Ionescu, Elvira Stoian, Adina Ing. Ştefănescu, Marcu Bograd, Costică Coman, Traian C. Şovăială, Russescu Gh. Iosif, Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru, Petru N. Alexa, Const. Ivănuş, Ionel Daimaca, Sami Bergelson, Ioan N. Condruţ, Vetuţa Ionescu, Costel Malaria, Elisievici Tr. Dan, Nicuşor K. Ionescu, A. Ionescu, Beniamin Rosenberg, Jeanna şi Genne Popp, Jean Friedman, Alex. Sassu, G. Bellu, Ovidius Idriceanu-Igrov, Constantin Vrizonis, G. Ştreit, Chicoş Constantin, Nicuşor Comănescu, Fl. N. Şolea, Nicu C. Slavu, Marioara Ivanovici, Juliette Leon, Corina Nenoveanu, Elena Bălănescu, Solomon şi Mauriciu Breiman, Stanislav-Mojorowski, Zoe şi Grigore Guilmain, T. Galea, Panait S. Chiriac, Costică şi George Vlahos, student Nicolae Ulic, Valentin I. Munteanu, Boniowski Sigmund, Elena şi Florin Bressan, Doru Popescu, Tudorică Popescu, Fănică G. Popescu, Vasile Croicu, Jenel şi Ego Munteanu, Constantin Viaşu, Tony Farcaş, Kiriak Popescu, Lola Bălu, Constantin Divitari, Gabriel Ştefănescu, Anghel Mihăileanu, Dumitru Vasilescu, Rădulescu George, Al. O. Oţeleanu, Lucica Daia, Izu Schein, Tony Daia, A. Pădureanu, A. Finkelştein, Clara Strul, Radu Popescu, Evelina Morgenştern, A. Bratu.

*

Comisiunea, formată din membrii redacţiei noastre, a procedat la tragerea la sorţi a premiantului.

Eşită din urnă a fost d-ra

ELVIRA STOIAN

care a fost laureata premiului nostru constând din două volume din „Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin":

ARSENE LUPIN GENTLEMAN-APAŞ
şi
ARSENE LUPIN CONTRA LUI
HERLOCK SHOLMES

ambele de Maurice Leblanc.

MICA PANCESCU

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Notiţe ştiinţifice

Stema astronomică a municipiului Timişoara

Se ştie că împărăţia turcească se întindea odată până la Viena.

Sobiesky, regele Poloniei, a salvat Viena alungând pe Turci până în Banat.

De aceia a fost o vreme când oraşul modern Timişoara avea un aspect oriental, cu numeroase moschei, minarete şi turle turceşti.

Cum mai târziu semiluna s'a retras şi din Banat, stema municipiului Timişoara a mai păstrat totuşi, în virtutea tradiţiei, o parte din vechile insignii otomane, între care şi cornul lunii suspendat deasupra minaretelor.

Stema a fost complectată şi cu soarele, simbolizând astfel că Timişoara e la graniţa între Orient şi Occident, bineînţeles din punctul de vedere geografic.

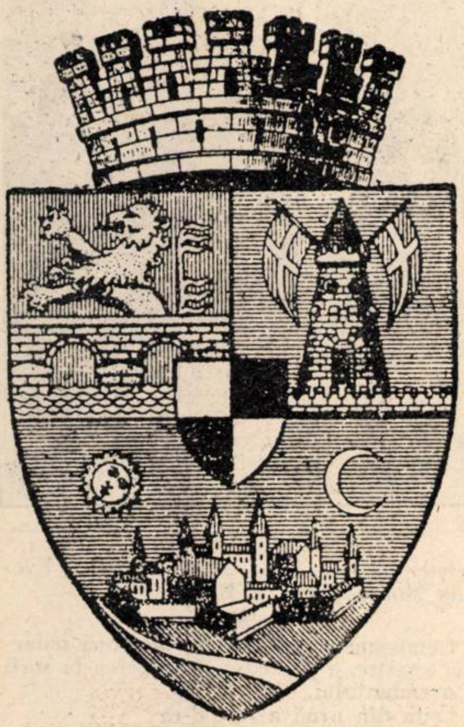

Noua stemă a municipiului Timişoara.

Nu ştim dacă şi alte oraşe au steme astronomice.

In tot cazul stema Timişoarei e originală şi interesantă.

Tone de radium la Polul Sud

Se ştie că radiul, acest element cu însuşiri excepţionale, se găseşte în cantităţi extrem de mici.

Laboratoarele moderne trebuie să trateze vagoane întregi de pechblendă de Joachimstal şi alte minereuri cu mii de kilograme reactivi chimici pentru a obţine abia câteva miligrame de radiu.

De aceia din punctul de vedere medical radiul nu e de nici-un folos din cauza scumpetei sale excesive.

Care om, bogat chiar, poate cheltui azi câteva milioane lei spre a-şi face un tratament de radium ?

Byrd, exploratorul Polului Sud, a descoperit în noul continent antarctic surse de radium de o incalculabilă bogăţie, în afară de fer, aur, argint şi platină.

Exploatarea minereurilor radioactive australe necesită o cheltuială foarte mică în raport cu valoarea radiumului ce se va extrage.

S'a constituit un consorţiu financiar în frunte cu Wanderbild pentru începerea exploatării minelor de radium, eventual în Ianuarie 1931.

Se ştie că în emisfera de sud anotimpurile sunt invers ca la noi, Ianuarie fiind în toiul verii, ca Iulie la noi.

Din contra, când în emisfera boreală e vara, la Polul Sud e iarnă grea.

Byrd e convins că se vor extrage anual circa 20 kilograme de radium, în valoare dar de 5—6 milioane dolari, având în vedere bineînţeles preţul actual al acestui metal de mii de ori mai scump ca aurul.

Poate până în 5 sau 10 ani radiul se va iefteni într'atât încât se va vinde la orice farmacie, ca tinctura de iod sau pasta de dinţi.

Idealul ar fi ca orice familie să aibă în casă măcar un miligram de radium şi poate se va ajunge aci în cursul acestei decade de supra-producţie generală.

Găsirea unui rubin de 100 de carate

Cine ar crede că şi cutremurele de pământ aduc uneori foloase ?

In Birmania, de doi ani pământul se cutremură mereu. Aproape nu e lună să nu ne înştinţeze telegraful că iar a avut loc un cataclism sismic la Rangoon, unde se găsesc falii din cele mai primejdioase.

In urma cutremurului din Octombrie s'a găsit în crăpătura unei mine un rubin de 100 de carate la Mogok (Birmania de Sus).

Acest rubin are o culoare extraordinar de frumoasă şi un joc de lumini aproape ca un diamant.

Cauzele catastrofei din Lyon

Oraşul Lyon, având 580.000 locuitori, (mare aproape cât Bucureştii), e situat într'o poziţie geografică rea, fiind la confluenţa fluviului Rhone cu râul Saône.

Colina Fourvières, înaltă de 300 metri. era ocolită din trei părţi de un cot al râului Saône, formând un cerc închis.

Abruptul Fourvières fiind alcătuit din straturi de argilă, humus şi loess, prezinta numeroase caverne şi escavaţiuni, în care se infiltra deoparte apa acestui râu, mare aproape ca Oltul nostru şi de altă parte se înfiltra mereu apa de ploaie.

Zidul ce sprijinea dealul nu avea în realitate nici-o stabilitate, terenul sub acest zid fiind ros de ape.

In urma ploilor torenţiale, atât de frequente în sudul Franţei, cataclismul a fost inevitabil.

Scufundarea pământului a provocat o prăpastie de 300 metri lungime şi 50 metri lăţime.

S'au prăbuşit 16 clădiri. Numărul morţilor trece de 40.

Unii geologi au prevăzut această nenorocire şi au propus săparea unor canale de drenaj pentru scurgerea infiltraţiunilor spre Rhone şi Saône.

Din lipsă de fonduri săparea acestor canale trebuia să înceapă abia în 1931.

Nenorocirea a venit însă înainte de data calculată, toamna fiind excesiv de ploioasă în regiunea Lyonului.

Rezistenţa zidului slăbind, terenul a început să lunece şi dealul s'a prăbuşit.

Cum această catastrofă a avut loc la orele 1 noaptea, numărul victimelor e atât de mare.

Problema celor 60 de găini

Cititorii ne roagă mereu să reluăm seria amuzantă a problemelor indiene, arabe, etc., cum au fost problema cămilelor, a melcului, a gâştelor, etc.

Vom satisface cererea aceasta.

Acum 2.000 de ani când era criză mare la Roma, oamenii cereau «*panem et circensem*» (pâine şi circ).

Azi criza e mai mare şi publicul din toate ţările caută distracţie pentru alungarea vremii prin orice mijloace.

Niciodată nu abundau ziarele şi revistele de atâtea probleme de cuvinte încrucişate, jocuri, şarade, etc.

Deviza modernă ar fi dar «*panem et problemae*».

Dăm mai jos o problemă modernă, extrasă dintr'o veche revistă enciclopedică românească.

Administratorul unei moşii trimete într'o zi două servitoare la târg ca să vândă nişte găini. Fiecăreia îi dă câte 30 de găini cu ordinul de a le vinde cu cât vor putea mai mult.

Pentru a nu căpăta însă imputări de la stăpânul lor, în cazul că una va aduce mai puţin ca cealaltă, ele se înteleg ca după ce vor vinde găinile să împartă suma totală ce vor încasa în două părţi egale, fiecare urmând a lua jumătate.

Zis şi făcut.

Una vinde găinile pe preţul de 5 lei perechea. Capătă va-să-zică pentru 30 găini de 15 ori 5 lei, adică 75 lei.

Cealaltă însă le vinde cu 3 bucăţi la 5 lei. Incasează deci pentru 30 de găini de 10 ori 5 lei, adică 50 lei.

Amândouă au în total 75 plus 50 = 125 lei.

Fiind însă cam mărginite în contabilitate, se duc la un negustor şi-l roagă să le facă socoteala.

Negustorul socoteşte aşa: o partidă de găini s'a vândut cu 5 lei perechea, cealaltă a 5 lei trei bucăţi, adică împreună 5 găini la 10 lei. In total au fost 60 de găini, deci 60 : 5 = 12, adică 12 partide şi 12 × 10 = 120 lei.

Servitoarele au însă în buzunar 125 lei, căci una are 75 lei, cealaltă are 50 lei.

Cine are acum dreptate ? Negustorul, care evident a calculat bine 120 lei, sau servitoarele care au 125 lei în buzunar?

Răspunsurile ni se vor trimite până la 31 Decembrie 1930 cel mai târziu.

Exerciţii de cap la football

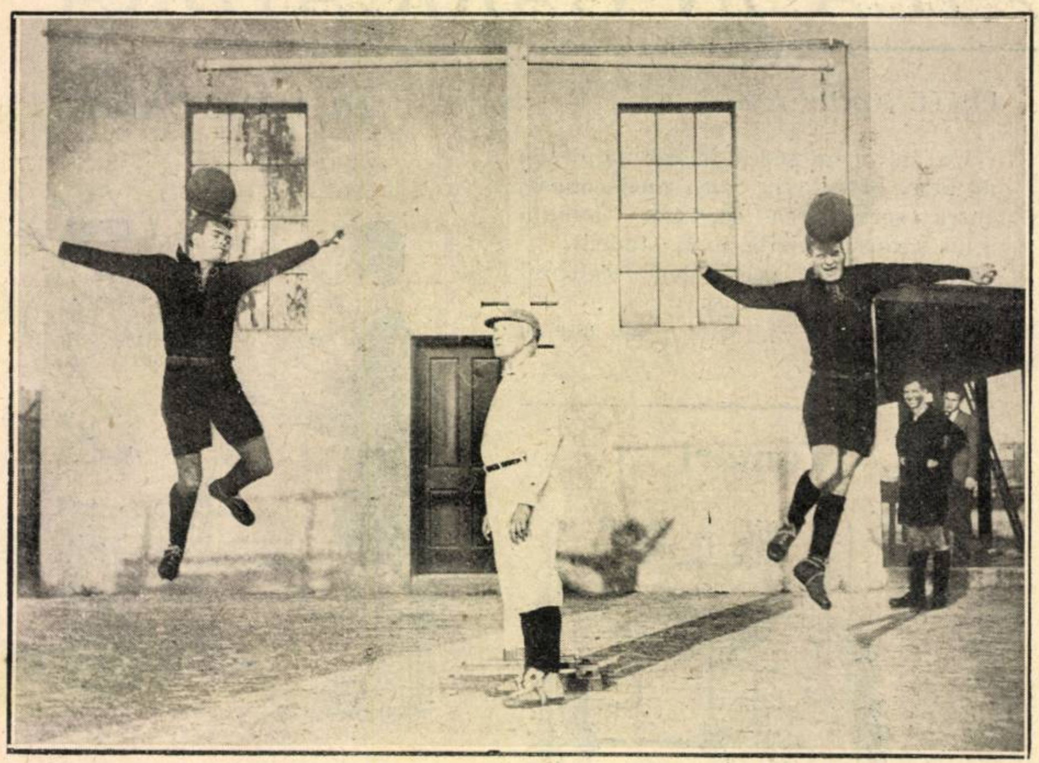

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O interesantă instalaţie a şcoalei de football din Philadelphia, care dă viitorilor campioni putinţa de a prinde mingea cu capul.

Combaterea transpiraţiei

Transpiraţia, când e moderată, e un reflex necesar care debarasează organismul de numeroase rămăşiţe toxice.

Exagerată, trebue combătută în măsura posibilităţii, dar trebue să se ştie că nu se ajunge la rezultate extraordinare.

Pentru a transpira cât mai puţin:

1. Faceţi în fiecare dimineaţă un duş sau o bae căldicică; după bae, fricţionaţi-vă cu alcool de 70°, conţinând puţin tanin ori apă de Colonia; pudraţi tot corpul cu talc alb.

2. Purtaţi întotdeauna vestminte deschise şi largi; purtaţi pe piele o flanelă din fileu de lână; când e frig, nu puneţi o singură haină foarte călduroasă, ci mai multe vestminte suprapuse cari pot fi lesne scoase sau puse din nou. Nu purtaţi niciodată impermeabil.

3. Beţi cât mai puţin posibil; luaţi numai băuturi căldicele.

Praful de agariciu (o ciupercă comestibilă), luat în caşeuri, împiedecă transpiraţia la unii bolnavi, dar nu trebue prescris oamenilor sănătoşi.

Raţă cu trei labe

Un cultivator de pământ din Grand'Ville-en-Jaus, în departamentul francez Loire-Inférieure, are o raţă cu trei labe.

A treia labă, cu degetele împreunate, dar nearticulată, se află într'un loc greu de definit fără a fi indecent, cu toate că la raţe chestia decenţei e foarte relativă.

Când raţa vrea să umble, laba aceasta face o mişcare dela stânga spre dreapta, ca o lopată la spatele unei luntre.

Apendicele acesta nu a împiedecat desvoltarea palmipedului, care e tot atât de mare cât fraţii să. El îi sporeşte considerabil iuţeala la suprafaţă şi chiar la înnot.

Aviatorul milionar

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. Charles Levine, aviatorul american milionar, arestat de curând la Viena sub acuzaţia de a fi încercat să falsifice monede şi liberat apoi pe cauţiune.

CEL MAI CAPTIVANT ROMAN ISTORIC

A APARUT

EMIL LUDWIG

NAPOLEON

TRADUCERE AUTORIZATĂ DIN LIMBA GERMANĂ DE EMAN. CERBU

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Serviciu propriu

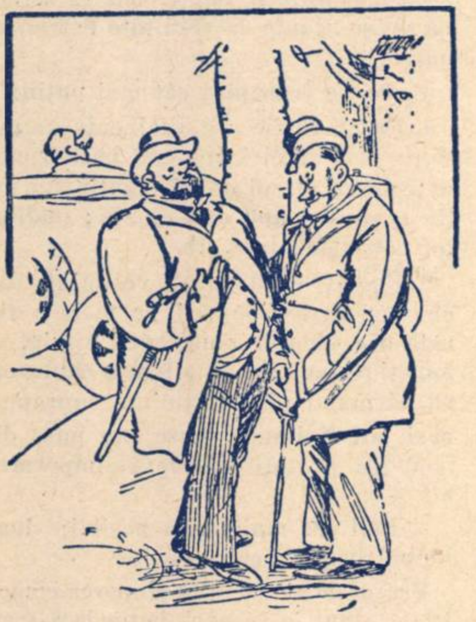

— *Mi-am făcut azi mie însumi un mare serviciu.*
— *Care?*
— *Am refuzat o mie de lei unuia care nu mi i-ar fi restituit niciodată!*

MIROS SUSPECT

— Dece ai stricat logodna tu cu Anna?

— Mirosea deunăzi, când am sărutat'o, grozav a tutun.

— Credeam că ea nu fumează!

— Tocmai de aia!

Amintiri

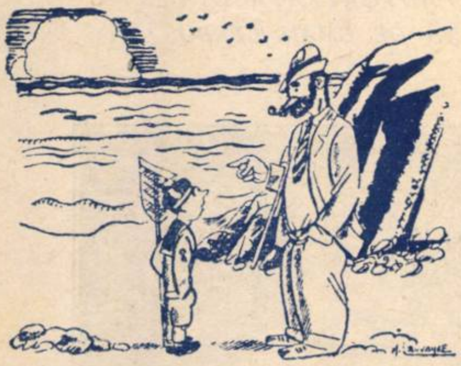

— *Vezi, fiul meu, aci tatăl tău era cât pe ce, acum douăzeci de ani, să facă o bae!*

PESTE 300 DE ANI

Un astronom ședea în cabinetul său de lucru și calcula calea unei comete. Intră servitoarea sa, care anunță d lui profesor vizita unui student.

Fără a ridica ochii depe calculul său, marele savant zise:

— Spune-i să mai vie peste 300 de ani!

Temeri

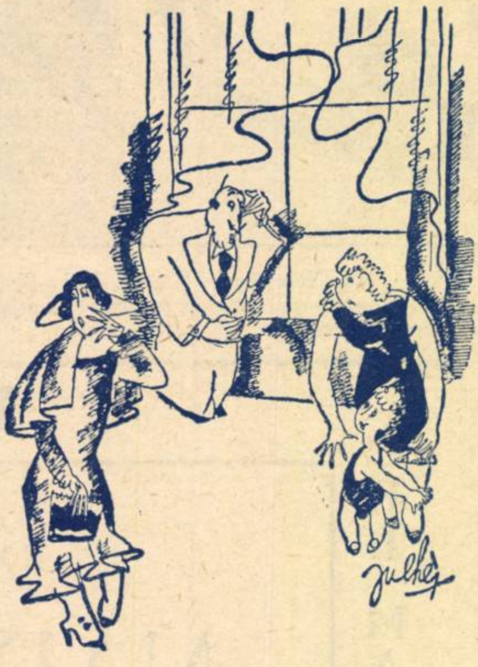

— *Dece nu vrei să săruți pe cucoana aceasta?*
— *Atât de prost nu sunt... tăticu a încercat eri și a căpătat o palmă!*

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

— Vezi, unchiule, ăsta e un peisagiu cubist.

— Știi, Victore, grozavă trebue să fie insula Cuba!

ȘOVĂIRE

— Ce faci acolo, d-le profesor?
— Vreau să mă spânzur.
— Dar atunci trebue să pui frânghia în jurul gâtului..
— Am și încercat, dar am constatat că nu mai puteam respira!

In încurcătură

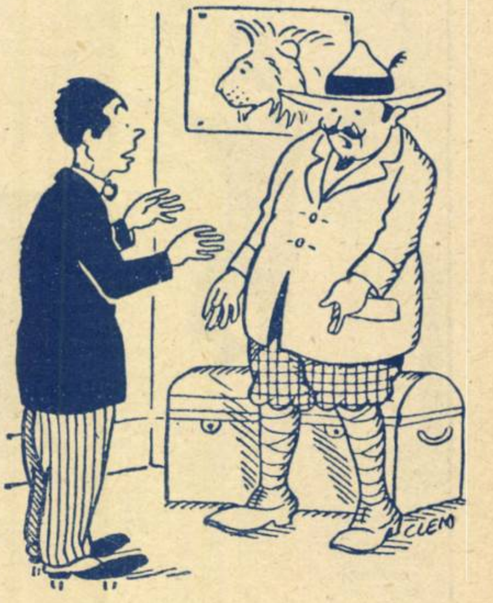

— *Papa, vreau să mă fac actor!*
— *Cum, vrei să compromiți numele meu jucând teatru?*
— *Dar îmi voi schimba numele!*
— *Asta-i bună! Și dacă devii celebru, nu se va ști că eu sunt tatăl tău!...*

DEȘTEPT....

— Dacă ași ști unde voi muri într'o zi!
— Ce ți-ar folosi?
— Nu m'ași duce niciodată acolo!

Motiv dubios

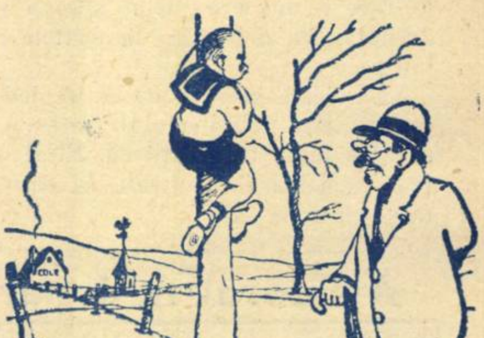

— *Dece nu te duci tu la școală, băețaș?*
— *Nu pot, nu știu să citesc!*

Cum a pierdut băcanul un pol și o clientă

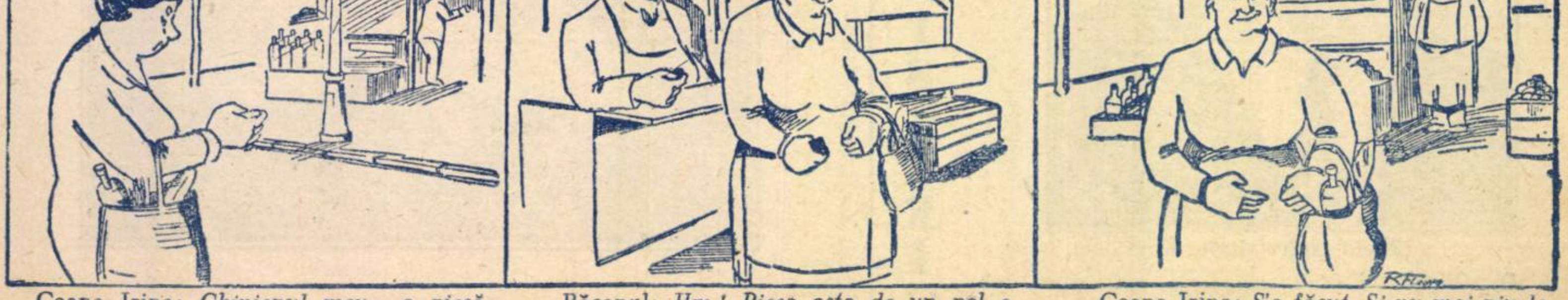

Coana Irina: *Ghinionul meu... o piesă falsă de 20 lei! O să caut s'o trec băcanului, care e cam miop...*

Băcanul: *Hm! Piesa asta de un pol e falsă! Dar, dacă o refuz, pierd o clientă bună. Mai bine tac.*

Coana Irina: *S'a făcut. Și nu mai viu la băcanul acesta, care e capabil să mi-o dea înapoi!...*

CASELE SE SUIE SPRE CER

Mai înalte, tot mai înalte... In curând, în oraşele mari, toate casele vor .străpunge cerul...

Dar clădirile moderne nu tind atât de mult să pară uriaşe; arhitecţii lor se străduesc să le dea şi un aspect impresionant. Casele cari se construesc acum, au o structură şi un stil, cari opresc atenţia şi se alătură demn de adevăratele capodopere ale arhitecturii.

Şi în forma lor cea nouă, sunt practice, pe cât sunt de frumoase. Nu numai marile birouri, ci şi aşezămintele de altă natură capătă acum linii noui: închisorile şi spitalele se construesc în acelaş stil impresionant.

Peste puţin, oraşele moderne vor fi adevărate colecţii de monumente artistice.

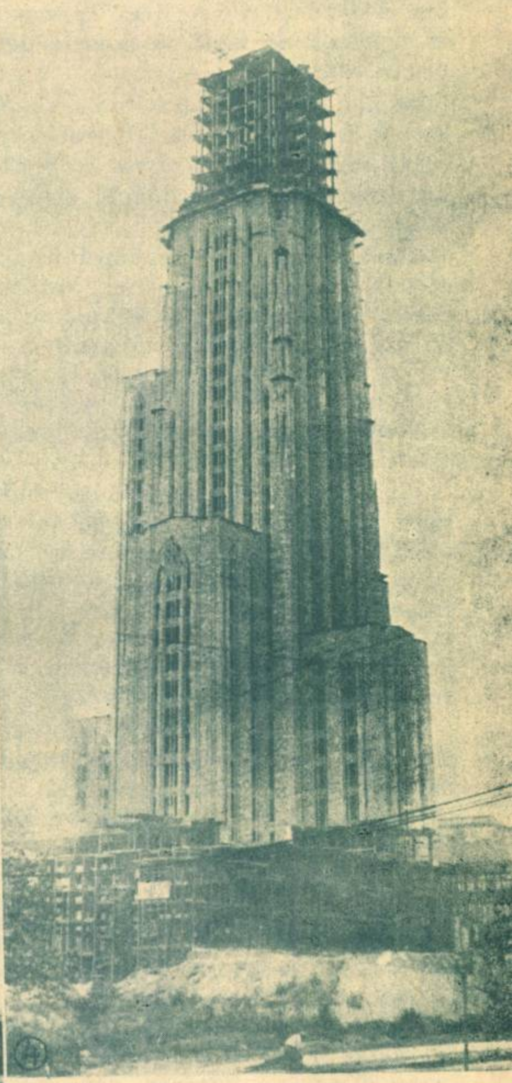

In oraşul american Seattle s'a construit un sp tal, care a costat trei milioane de dolari (circa jumătate miliard de lei): are 500 de saloane şi prevăzut cu toate aparatele moderne. — 2. O chisoare-model din New-York: are 400 de cel şi va fi destinată numai deţinutelor feminine. — O casă din New-York, despre care se spune va fi, după terminare, cea mai înaltă din lume. 4. O Universitate uriaşă din Pittsburg (Americ care are nu mai puţin de 42 de etaje. — 5. Berlin se va construi o clădire pentru birouri, stilul de mai jos, foarte original.

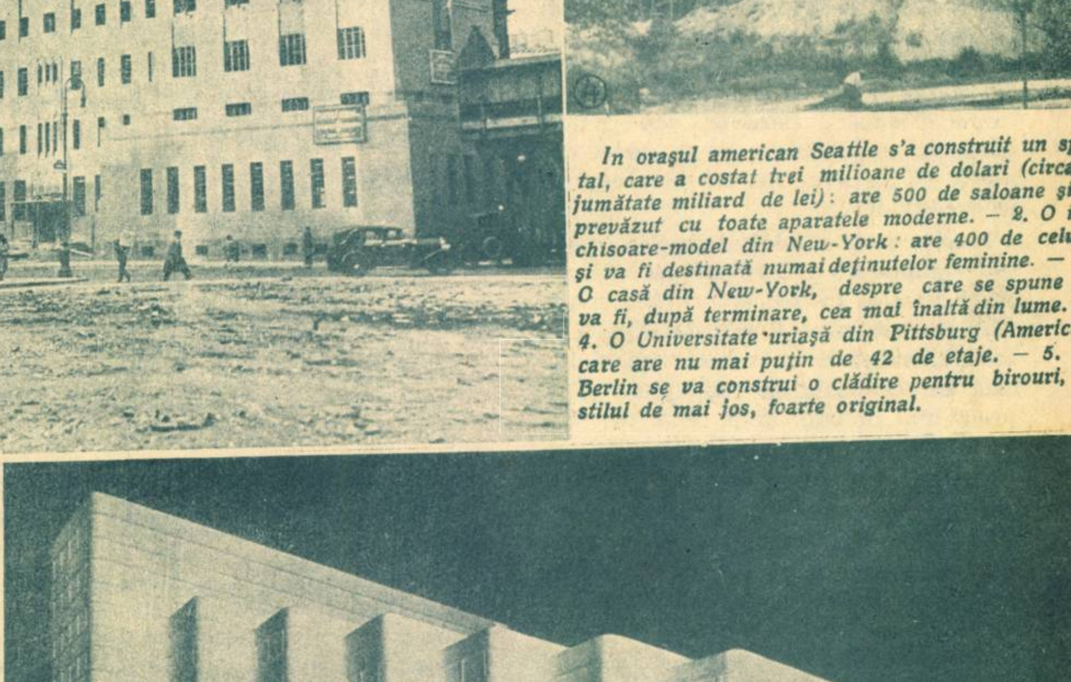

Cum se fac repetiţiile generale la Berlin

In primele trei rânduri n'are voie să şadă nimeni. In rândul al patrulea şade regisorul. In faţa lui, pupitrul cu cartea de regie, lampă, creion şi un pahar cu apă. Lângă el şade domnişoara X.

Această domnişoară X este a-tot-puternica fiecărui teatru berlinez. Adevăratul factotum al directorului de teatru. Actorii şi regisorii au trebuit să se deprindă de mult cu această domnie feminină.

La Reinhardt sunt d-rele Meyer, Adler şi Waldmann (căci „profesorul" Reinhardt are trei teatre); la teatrul lui Barnowsky d-rele Jakoby şi Langstedt.

Afară de rolurile vedetelor, tot restul distribuţiei e fixat de domnişoara respectivă. Ea stabileşte onorariile, ea hotărăşte repetiţiile şi numai ea are dreptul să dea bilete de favoare. La repetiţia generală şade lângă regisor şi face note în marginea caetului său de regie.

Rândul al cincilea trebuie să rămâie liber. In rândul al şaselea şed desenatorii. La fiecare repetiţie generală sunt circa 9—11. Mereu aceiaşi. Ei râd la tragedii şi fac mutre posomorâte la comedii. Văd în medie optzeci de piese pe stagiune. Deaceea nu trebuie să li se ia nimic în nume de rău.

Acelaş lucru şi în privinţa fotografilor, cari domină cele două rânduri următoare. Ei reprezintă presa ilustrată. Cu aparate minuscule, foarte sensibile, ei pândesc de la o distanţă de doui sau trei metri gesturile cele mai pline de efect ale actorului principal.

Interesant e rândul al şaptelea şi al optelea, cari se deosebesc fundamental de celelalte rânduri. Şaisprezece inşi din aceste rânduri sar în acelaş timp în sus şi flueră în acelaş timp. Şi atunci Elisabeth Bergner, sau Fritzi Massary sau Tauber de pe scenă observă că au avut un moment capital în creaţia lor.

Deabia de la rândul al zecelea în sus şade „publicul", al cărui număr variază între cinci şi treizecişicinci. Mai mulţi n'au voie să intre. Aceşti cinci până la treizecişicinci de aleşi ai soartei se duc însă cu siguranţă să vadă piesa şi la premieră. Ei sunt rude sau prieteni de-ai actorilor cari joacă.

La repetiţiile generale de la Reinhardt apare întregul stat major al marelui Max. Regisorii săi: Gründgens, Martin, Deppe. Dramaturgii săi : Horch, Rothe, Kahane. Fiii săi, cari seamănă leit cu dânsul, şi un mare număr din actorii săi.

Atunci când „profesorul" a pus el-însuşi piesa în scenă, repetiţia urmează fără nicio oprire. In sală e o tăcere mormântală. Se simte apropierea geniului.

Cu totul altfel e o repetiţie generală la teatrul lui Rotter: Theater des Westens. Fraţii Rotter invită pe oricine are cea mai mică pricepere de teatru sau care pretinde că o are.

Invitaţilor li se oferă bere, şi sandviciuri stau gata, la discreţia tuturor. Cei din sală îşi vorbesc de la un capăt al teatrului la cellalt.

„Divinul Tauber" îşi desmeardă adorabila prietenă blondă, iar Vera Schwarz bea bere ca o burgheză din Bavaria.

Wolfgang Reinhardt, unul din fiii marelui regisor german Max Reinhardt, care va începe să puie în scenă piese în teatrele tatălui său

Regia e făcută de patru persoane în acelaş timp: d. director general Rotter, d. director Rotter, doamna Rotter şi în ultimul rând regisorul. La fiecare şapte minute se repetă câte o scenă. Cei patru sunt rareori mulţumiţi. Patru capete cari se trudesc supraomeneşte. O idee goneşte pe alta. Repetiţia generală a „Viktoriei" era anunţată pentru ora 8, şi sfârşitul actului al douilea avu loc la ora 3 dimineaţa.

In pauzele repetiţiei generale se fixează cele mai importante momente de pe scenă, pentru fotografi. Afară de asta, în cabinele vedetei se fac poze mari.

Şi acum, ceeace e mai puţin agreabil. Dacă repetiţia generală a fost fixată pentru ora 7 seara, rareori începe înainte de ora 10. „Publicul" însă trebuie să fie punctual. Şi nici nu întârzie niciodată. Abia odată la cincizeci de ori repetiţia începe la ora indicată. Şi această unică dată nu vrea s'o scape nimeni.

Şi acum două cazuri interesante din ultima stagiune.

Repetiţia generală a „Flacărei" lui Müller era fixată la Lessingtheater pentru ora 12 ziua. Käthe Dorsch se afla de la ora 11 şi trei sferturi pe scenă şi-şi declama rolul. Repetiţia generală a „Sergentului Grişa" era fixată pentru ora 9 seara, şi repetiţia nu începu decât la ora 6 dimineaţa. Şi publicul venit de la ora 9 seara putu să admire la ora 6 dimineaţa pe Hermann Thimig, care interpretă figura stranie a sergentului Grişa, cu desăvârşire istovit — însă publicul era în păr, şi nu lipsea nimeni din cei cari veniseră punctuali...

Dar asemenea lucruri nu sunt desigur cu putinţă decât la Berlin... Câţi oameni ar avea atâta răbdare la noi?

Moarte romantică

Să fi emigrat romantismul dincolo de Oceanul Atlantic şi să se fi refugiat în ţara cinematografului? S'ar putea crede, citind următoarea aventură tragică petrecută la Los Angeles :

Un poet, Robert Pew, neputând găsi editor care să-i publice un volum de versuri, pe al cărui succes conta spre a cuceri inima unei tinere fete, căzu în cea mai neagră disperare. Văzând că frumosul său vis nu se realizează, decise să se omoare... cu un gest frumos.

Invită fata iubită la dejun şi, la sfârşitul mesei, după ce turnă în paharul său o otravă violentă, se sculă în picioare şi zise iubitei sale, ridicând paharul:

— Fii fericită. Cu toate că te iubesc la nebunie, este ultima dată că beau alături de d-ta. De aceia beau pentru viitoarea d-tale fericire !

Apoi goli paharul dintr'odată şi se prăbuşi.

Tânăra fată va căuta de sigur, de acum înainte, îndrăgostiţi mai puţin romantici...

Căţea eroică

Deunăzi fu adus la spitalul provincial din Madrid un om care fusese grav rănit de un taur şi nu scăpase de moarte decât graţie curajului şi devotamentului unui căţeluş.

Ocupat într'o mare exploatare din împrejurimile Madridului, vecină cu o crescătorie de tauri de «corride», fu atacat de un taur din crescătoria aceasta, care pătrunsese pe neaşteptate pe tărâm străin. Fu răsturnat, grav rănit şi era cât pe ce să fie străpuns de furioasa bestie, când o căţeluşă care aparţinea patronului său, se repezi la botul taurului, pe care îl muşcă teribil.

Animalul îşi întoarse atunci furia contra vitezei căţeluşe, care-i întărâtă şi mai mult furia cu lătratul ei repetat. Aceasta permise omului, cu toată durerea pricinuită de rănile sale, să se refugieze într'o gârlă din apropiere. In curând căţeaua, urmărită de adversarul ei, îşi găsi şi ea azil în gârlă. Taurul nu încercă să intre în apă şi se întoarse la crescătoria sa.

Rănitul fu în curând salvat de vecini. Căţeluşa e considerată de atunci, în regiune, drept eroină. Şi aşa este...

Catalogul Cărţilor Editurei „Eminescu" S. A.

— Cuprinzând ultimele noutăţi —

Autori români

I. L. Caragiale, Teatru, volumul I	60 Lei
I. L. Caragiale, Teatru, volumul II	60 „
Mihail Eminescu, Poesii	50 „
Victor Eftimiu, Elfiona	40 „
Victor Eftimiu, Cântecul Milei (Poesii)	50 „
Victor Eftimiu, Kiriachiţa	30 „
Eugen Todie, O iubire	20 „
C. Cosco, Grădina lui Dumnezeu	30 „
I. Greculescu, Cronicele lui Popic	40 „
Lynkeus, Micuţe Bucureştence (Frivolităţi	16 „
B. P. Haşdeu, Sic Cogito	15 „
Marie-Lise Emilian, 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	80 „

Cărţi pentru tineret şi copii

Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. I	30 Lei
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. II	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. III	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. IV	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. V	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. VI	30 „
Lia Hârsu, Impărăţia de zăpadă	25 „
Cady, Mica Cerşetoare	25 „

Toate aventurile lui Arsène Lupin

Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Maurice Leblanc, Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, 813	30 „
Maurice Leblanc, Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Dopul de cristal	30 „
Maurice Leblanc, Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Triunghiul de Aur	30 „
Maurice Leblanc, Izbânda lui Arsène Lupin (Partea II-a din „Triunghiul de aur")	30 „

Titlurile celorlalte volume se vor anunţa ulterior.

Autori străini

Ioseph Delmont, Evrei în slanţuri	100 Lei
Erich Maria Remarque, Pe frontul de vest, nimic nou	100 „
Ernst Glaeser, Contingent '924	100 „
Claude Farrère, Casa oamenilor vii	60 „
Edgar Allan Poe, Aventurile lui Gordon Pym	40 „
J. Kessel, Nopţi Siberiene	40 „
Panait Istrati, Nerrantsula	40 „
Alfred de Musset, Spovedania unui îndrăgostit	80 „
Prinţesa Lucien Murat, Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari	45 Lei
Ivan Turgheniev, Eroismul Dragostei	30 „
Ivan Turgheniev, Un cuib de Nobili	30 „
Victor Margueritte, Talionul	60 „
Victor Margueritte, Vitele umane	70 „
Victor Margueritte, Corpul tău îţi aparţine	60 „
Victor Margueritte, Băetana (La Garçonne)	40 „
Victor Margueritte, Femeia Emancipată	40 „
Victor Margueritte, Prostituată	60 „
Lev. N. Tolstoi, Moartea lui Ivan Ilici	30 „
Henri Murger, In Noaptea nunţii	25 „
Alex. Puşkin, Fata Căpitanului	30 „
F. M. Dostoievski, O femee blândă	30 „
F. M. Dostoievski, Vrăjitorul	20 „
Björnstierne Björnson, Poveste de dragoste	20 „
Jean Richepin, Povestire din Lumea Nouă	20 „
M. Lermontov, Bela	20 „
N. Gogol, Răsbunarea groaznică	20 „
Gustave Flaubert, Ispitirea Sfântului Antoniu	40 „
Emile Zola, Ispăşirea	25 „
Baron de Schlicht, Elita Prusacă	40 „
Guy de Maupassant, Nuvele	25 „
George Ohnet, Prinţul fatal	30 „
Gabriele D'Annunzio, Tragedia a două Fecioare	25 „
Gabriele D'Annunzio, Pisica (Nuvele)	20 „
Charles Folley, Fiul Lupilor de Mare	20 „
Jules Mary, Păcatul Mamei	30 „
Jules Mary, Răsbunarea Spaniolei	30 „
Maurice Level, Naufragiaţii vieţii	20 „
R. Benim, Rivala	20 „
V. C. Rondy, Secretul Principesei	20 „
Charles-Henré Omessa, Misterul Romanovilor	20 „
Ursula de Epinghoven, Tainele curţii Germane	20 „
Georges Meirs, Pata de sânge	30 „
Georges Meirs, Enigma Trenului 13	30 „
Bekir Aga, Memoriile unui Eunuc	20 „
René Cazal, Voluptăţile răsboiului	25 „

Romane sportive

Valentin Mandelstamm, Jim Blackwood Jokeu	30 „
Louis Hemon, Battling Malone	30 „

Biblioteca medicală populară

No. 1 Cartea boalelor	15 Lei
No. 2 Sfaturi p. păstrarea sănătăţii şi prelungirea vieţii	15 „
No. 3 Tuberculoza (Oftica)	15 „
No. 4 Boale venerice	15 „
No. 5 Sfaturi medicale	15 „
No. 6 Cum să ne păzim de boalele infecţioase	15 „

Colecţiunea „Romanul"

Mihail Eminescu, Geniu Pustiu	20 Lei
Honoré de Balzac, Iubita imaginară	16 „
André Theuriet, Coleta	16 „
I. L. Caragiale, Cănuţă om sucit	20 „

Cărţi de medicină populară

Dr. I. Frumuşanu, Cum să întinerim	20 Lei
Dr. Ovidiu Alfandari, Cartea Femeii însărcinate	60 „

Biblioteca „Eminescu"

Bernardin de Saint Pierre No. 1. Coliba indiană	5 Lei
Heinrich Heine, No. 2. Rabinul din Bacharach	5 „
Zifha Nadir-Eddin Giaffer, No. 3. Divanul iubirii	5 „
Voltaire, No. 4-5. Prinţesa Babylonului	10 „
Henryk Sienkiewicz, No. 6-7. Eterna victimă	10 „
Selma Lagerlöf, No. 8-9. Conacul vrăjit	10 „
Lucian din Samosata, No. 10-11. Dialogurile Morţilor şi Zeilor	10 „
Th. Gauthier, Ultima noapte a Reginei Cleopatra	5 „
Hans Heinz Evers, Verigheta	5 „
St. Antim, Valuta	5 „

Biblioteca „Energia"

L. Carley, No. 1. Cum putem fi norocoşi	16 Lei
Yoritomo Tashi, No. 2. Fii energic !	16 „
H. Laurent, No. 3. Personalitatea	16 „
S. Linder, No. 4. Pentru a reuşi în viaţă	20 „

Biblioteca „Inimii"

M. Magre, No. 1. Arta de a seduce femeile	16 Lei
N. N., No. 2. Sugestia în amor	16 „
M. N. Neumäger, No. 3. Graiul Ochilor	20 „
Paul Bourget, No. 4. Filosofia amorului	20 „
H. Besser, No. 5. Un bărbat poate iubi două femei	16 „
Contesa Tedy, No. 6. Visele de amor	16 „
Annie de Pène, No. 7-8. Cele mai frumoase scrisori de dragoste	20 „
Semoül Ali, No. 9. Tenacitatea în dragoste	20 „

Biblioteca „Orizontul"

Voltaire, No. 1. Ce este omul	5 Lei
Emerson, No. 2. Destinul	5 „
Max Nordau, No. 3. Morala luxului	5 „
Gustave Le Bon, No. 4. Psihologia popoarelor	5 „
Rabindranath Tagore, No. 5. Mama şi copilul	5 „
Carl Ewald, No. 6. Icoane din viaţa animalelor	5 „
Cesare Lombroso, No. 7. Hipnotism şi spiritism	5 „
Charles Richet, No. 8-9. Omul stupid	10 „
Emile Faguet, No. 10. Figuri literare	5 „
Harold Manfield, No. 11. Sănătatea sufletească	5 „
Rudolf Lämmel, No. 12-13 Einstein pe înţelesul tuturor	10 Lei
Paul Mammerer, No. 14. Intinerirea şi prelungirea vieţii	5 „
Auguste Forel, No. 15. Rolul ipocriziei	5 „
Samuel Smiles, No. 16. Munca	5 „
Remy de Gourmont, No. 17. Schiţe filosofice	5 „
A. Rodin, No. 18. Arta	5 „
Abatele Th. Moreux, No. 19. Oceanul aerian	5 „
Dr. Touluse, No. 20. Ştiinţa şi Revendicările populare	5 „
Henri Bergson, No. 21. Filosofia franceză	5 „
Maurice Maeterlink, No. 22. Caii savanţi din Elberfeld	5 „
Jean Finot, No. 23. Sufletul nemuritor	5 „
Ernest Renan, No. 24. Omul şi universul	5 „
Edison, No. 25. Edison, viaţa şi operile lui	5 „

Colecţiunea detectivului Rob. Parker

EXEMPLARUL LEI 5

No. 1. Casa blestemată
No. 2. Mortul viu
No. 3. Betina Cork
No. 4. Marousia
No. 5. Printre nebuni
No. 6. Spionul
No. 7. Gândul colorat
No. 8. Omul fără nume
No. 9. Răzbunarea ţigăncii
No. 10. Un foc de revolver
No. 11. Doctoriţa
No. 12. Contele Satan
No. 13. Enigma din Penns-Street
No. 14. Banda misterioasă
No. 15. Dispariţia jockeului
No. 16. O moştenire de 8 mil. dolari
No. 17. Numărul care ucide
No. 18. Bastardul
No. 19. O răpire misterioasă
No. 20. Un om volatilizat
No. 21. Lovitura cu fotografia
No. 22. Decapitatul viu
No. 23. Asemănare fatală
No. 24. Nobilul-Apaş
No. 25. Sicriul care se mişcă
No. 26. Camera cu pendule
No. 27. Furtul celor 13 smaragde
No. 28. 14 minute după miezul nopţii
No. 29. Misteriosul Nox
No. 30. Omul dela New-Californian
No. 31. Misterul Vaporului
No. 32. Inşelătorul demascat
No. 33. Drama dela Mayerling
No. 34. Jim cel Tatuat
No. 35. Detectivul Amator
No. 36. Nota fatală
No. 37. Casa cu stafii
No. 38. Safirul galben
No. 39. Lovitură fără greş
No. 40. Triunghiul trădător
No. 41. Crima din Hotel
No. 42. Expresul No. 5
No. 43. 1—2—3.
No. 44. Colierul de Rubine
No. 45. Asasinarea Rentierului
No. 46. Cărturăreasa
No. 47. Aventura detectivului
No. 48. In pielea altuia
No. 49. Dispariţia mortului
No. 50. Raza ucigătoare
No. 51. Cele două Rubine
No. 52. Misterul Castelului din Versailles
No. 53. Caseta de argint
No. 54. Un secret într'o pălărie
No. 55. Milioanele lui mister Hogg

Cererile se vor adresa: Editura „EMINESCU" S. A., Bucureşti I, Strada Anghel Saligny 2

11 Decembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 50

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

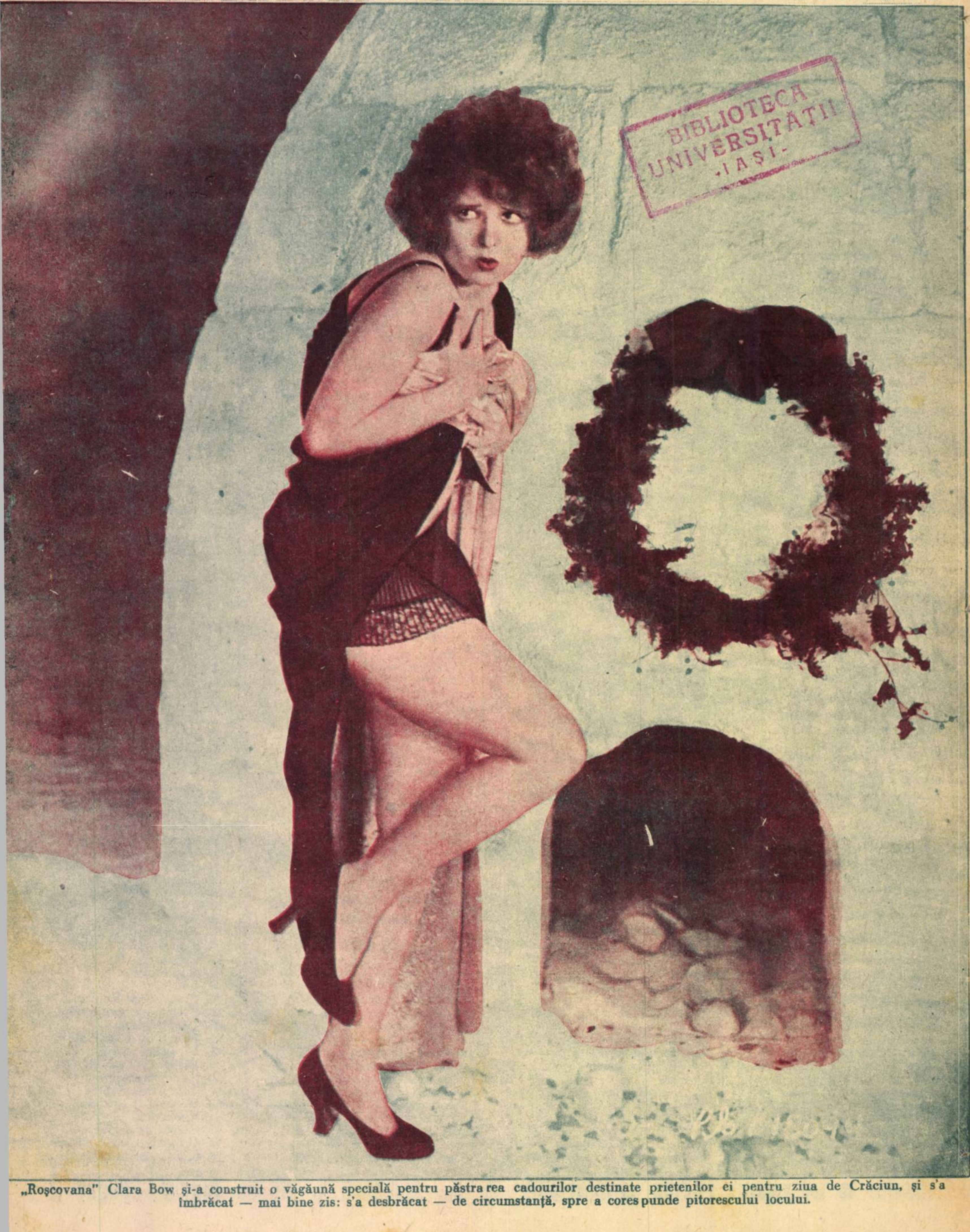

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
·IAȘI·

„Roşcovana" Clara Bow şi-a construit o văgăună specială pentru păstrarea cadourilor destinate prietenilor ei pentru ziua de Crăciun, şi s'a îmbrăcat — mai bine zis: s'a desbrăcat — de circumstanţă, spre a corespunde pitorescului locului.

ecembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No.

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

„Mica minune": aşa a fost poreclită dansatoarea şi actriţa americană Lillian Roth de la Paramount, ale cărei ultime roluri au pus în evidenţă nu numai talentul, ci şi frumuseţea sculpturală a trupului ei.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Femeea de mâine va întreține pe bărbat?

— Dece scriți, doamnă? a întrebat un ziarist pe prințesa Lucien Murat, una din reprezentantele cele mai interesante al înaltei aristocrații din Franța, în acelaş timp scriitoare care a călătorit prin lumea toată și, în afară de aceasta, prima membră a casei regale de Franța (căci e născută prințesă Rohan și s'a căsătorit cu un prinț «napoleonean», Lucien Murat, strănepotul regelui de Neapole). Activitatea dv. literară vă este oare o necesitate intelectuală sau pur și simplu o plăcută distracție?

— Poate amândouă. Negura existenții noastre democratizate stârnește dorul după vremile trecute, fantezia noastră se ocupă cu plăcere de personagiile ciudate din Istorie. Caracterele tari, viețile ciudate, oamenii bizari din trecut mi-au provocat interesul și m'au determinat să le studiez biografiile. Aşa am ajuns să scriu «Rasputin», pe care l'am cunoscut de altfel personal când am fost în Rusia. A urmat apoi «Caterina cea Mare» și în cele din urmă biografia de curând apărută a Cristinei de Suedia, de care mă leagă și istoria familiei mele. Străbunul meu, ducele de Rohan, conducătorul calviniștilor, a fost desemnat de Gustav Adolf ca logodnic al prințesei moștenitoare. Dar proiectul de căsătorie s'a stricat și străbunul meu a căzut în lupta de la Rheinfelden.

«Să fie această legătură a familiei mele aceea care m'a îndemnat să devin cronicara Cristinei? Poate. M'au ațâțat în tot cazul enigmele psihologice ale acestei ființe ermafrodite și aventurile diverse ale Cristinei, care a fost când băiat sălbatec, când regină, atunci când domnea serios. I-am găsit urmele în documente vechi și rapoarte contimporane și am căutat să pătrund în firea acestei ființe, pe care contimporanii au descris'o când în culorile cele mai negre, când ca înger de puritate. Dar e totdeauna așa când bărbații descriu caractere de femei...

— Credeți că în istoria secolului nostru femeia va juca un rol important?

— De la mama Eva, feminismul face progrese continue, deși încete, și eu mă bucur de aceste progrese, deoarece civilizația unei țări crește pe măsură ce sporește activitatea publică a femeilor. Femeile au influențat întotdeauna viața Statului, chiar când nu aveau funcții și demnități publice, dar azi trebue să se pue în aplicare ideile lor, cu aprobarea masselor. In Statele democratice din zilele noastre, femeea nu se mai poate mulțumi de a fi sfetnica modestă a bărbaților și de a împleti în acelaşi timp ciorapi. Ea tinde să devie rivala bărbaților. Evenimentele politice ne răpesc, ce e drept, putința de a juca un rol istoric strălucit, ca Elisabeta de Anglia, Caterina de Rusia, Cristina de Suedia sau Victoria cea Mare. Dar sunt multe locuri, unde femeile ar sta tot atât de bine ca bărbații.

— Credeți că femeile sunt destul de independente spre a guverna o țară?

— Vă voi răspunde cu vorbele Cristinei de Suedia, care a spus: «Dacă m'aşi fi măritat, aşi fi răpit fetelor mele dreptul de succesiune, căci aşi fi iubit de sigur țara mea mai mult decât pe copiii mei; și știu bine că greșeala noastră cea mai mare e că suntem femei». E drept că a fost o ființă androgină, că nu a fost femee în toată regula, și țara cea mai mare de pe continentul nostru, Rusia, combate cu istoria ei afirmația aceasta. Cei mai mari monarhi ai Rusiei au fost femei. Fi-va poate tot o femee salvatoarea ei?... La urma urmei, situația e următoarea: bărbații guvernează Statele și femeile guvernează pe bărbați; s'ar putea elimina veriga intermediară...

— Dv. ați călătorit mult, zise ziaristul când prințesa Murat se opri gânditoare. Ce deosebire vedeți între femeea americană și cea europeană?

— Americana e frumoasă și trăește spre a-și cultiva frumusețea; Franceza, mai puțin frumoasă, își cultivă mintea. Americana stăpânește pe bărbat și îl exploatează în favoarea cultului frumuseței ei; Franceza stăpânește cu mintea și vrea să fie iubită, iar nu aleasă ca obiect demn de admirat. Americana e sclava luxului, Franceza pune preț pe lux numai fiindcă acesta creiază cadrul pentru personalitatea ei. O Americană nu pune niciodată preț pe cadrul persoanei ei, se deplasează uşor și e pretutindeni acasă. Americana pune preț pe poziția ei socială ca soție, și se supune deci legilor iubirei când își schimbă soțul; Franceza e mai maternă și își apără căminul din tradiție, din dragoste pentru deprindere... In aceasta se diferențiază cele două tipuri de femei.

— Cum credeți că se va forma în viitor relația dintre bărbat și femee?

— Cred că, cu timpul, bărbatul, a cărui misiune e menținerea rassei, se va deda odihnei fără alcool, fără emoții mari, stând într'un fel de harem idilic, pe câtă vreme femeia va munci spre a-l susține; și — dacă vor mai fi atunci adevărați gentlemen — singura lor menire va fi de a procura femeii fericire, voe bună și bucurie.

Apărarea îmbrăcămintei

Se anunță apropiata apariție la Roma a unui periodic care se va numi: «*Femeile italiene*» și care, binecuvântat de Papa și încurajat de Centrul de acțiune catolică, va lua apărarea costumelor feminine, cu scopul de a combate viguros moda actuală, găsită scandaloasă, precum și bestialitatea, mârşăvia, presa obscenă, balurile, cinematograful, nudismul și alte manifestațiuni din categoria celor considerate drept decadente.

Organul acesta național pentru apărarea costumului va avea formatul cotidianelor mari.

Incă un mare avion de pasageri

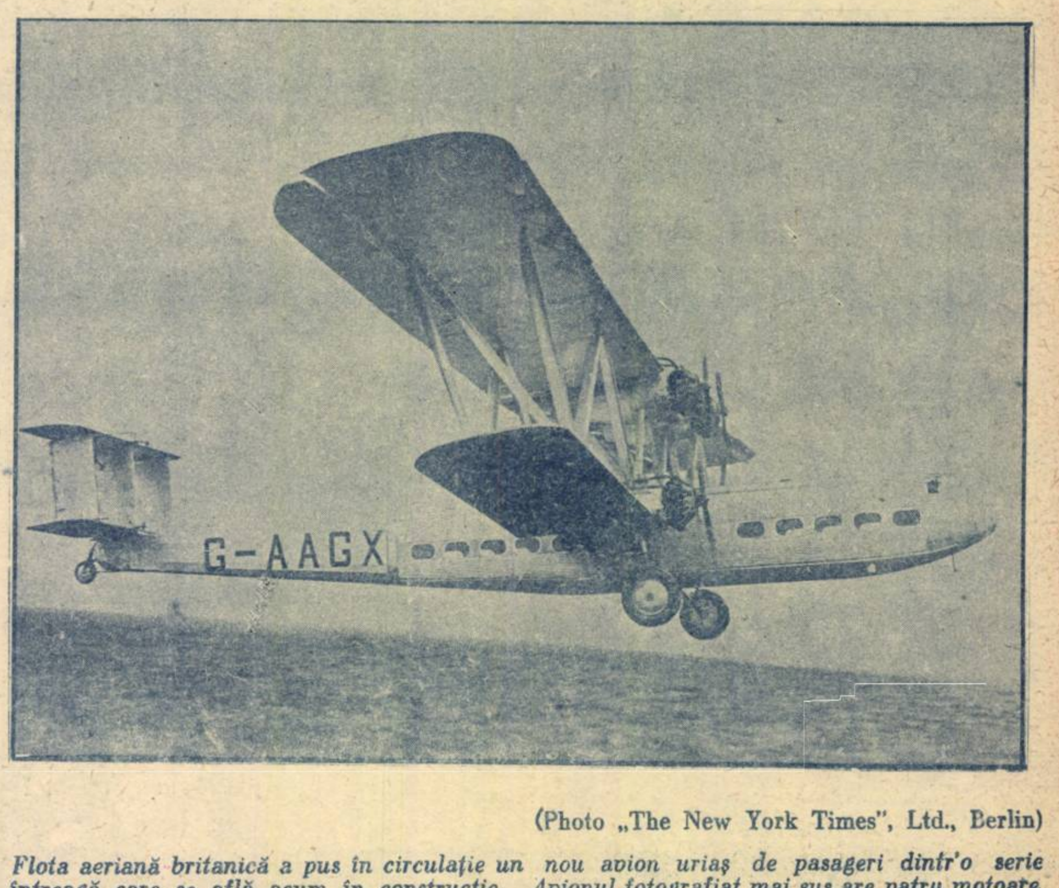

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Flota aeriană britanică a pus în circulație un nou avion uriaş de pasageri dintr'o serie întreagă care se află acum în construcție. Avionul fotografiat mai sus are patru motoare cu 2200 cai putere și poate transporta 40 de pasageri.

AU EI AU ELE „SEX-APPEAL“?

Am arătat în numerele noastre trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracția simțurilor».

Și am pus întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea și popularitatea și-o datoresc în parte — în afară de celelalte însușiri — și «sex-appeal»-ului?

Și spre a avea un răspuns, am publicat în numerele precedente fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbați și femei, destul de cunoscuți, spre a nu fi nevoiți să-i numim, și-am întrebat pe cititorii noștri:

«AU EI—AU ELE SEX-APPEAL»?

75

74

73

72

Am ținut însă să extindem pr
blema mai departe. Și în acest sc
am rugat pe cititori să ne trimi
fotografii de bărbați și femei — si
pli particulari — de cari cred că
avea «sex-appeal».

Primele serii au apărut în num
rele trecute.

E o colecție destul de bogată, d
care cititorii vor avea ce alege.

Urmează într'adevăr să se stab
lească până la urmă, care din c
publicați de noi are mai mult «se
appeal»: oamenii celebri, sau simp
particulari. Căci ținem să stabili
la terminarea acestui concurs, da
popularitatea oamenilor de vază
datorește în parte și misteriosul
fluid despre care vorbim. Rugăm de
pe cititori să păstreze numerele r
vistei cu aceste fotografii — sp
a putea vota—și a ne trimite c
mai multe fotografii de part
culari, pentruca ancheta s
poată avea eficacitate
dorită.

76

77

78

79

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Foste cadâne apar într'un film

(Photo-exclusivitate Keystone)

Mai multe foste cadâne au fost angajate de curând, în America, pentru a apare într'un film și a-i da cât mai multă „culoare locală". Le vedem aci într'o scenă, astfel cum poate au trăit'o, în fostele haremuri, multe din ele.

Figuranți cu două, trei și patru picioare

Anul acesta a apărut pentru prima oară un catalog cu numele și adresele tuturor figuranților din filmele mute și vorbitoare. Catalogul acesta interesant și foarte vesel arată că la Hollywood trăesc azi 18.750 figuranți de filme. Dintre aceștia, 17.700 sunt oameni și 2.050 animale.

Animalele contează așa dar printre figuranți întocmai ca oamenii. Fabricile de filme nu au grădini zoologice proprii. Dece s'ar încărca cu asemenea cheltueli?

Dacă o fabrică de filme are nevoe, de o pildă, pentru turnarea unui film, de o pisică albă sau neagră, regisorul deschide doar cartea de adrese ale figuranților și găsește aci imediat adresa sau numărul de telefon al omului care posedă o pisică albă sau neagră.

Răsfoind cartea aceasta de adrese, se constată că printre figuranții de filme sunt mult mai mulți bărbați decât femei. Dintre cei 17.700, bărbații sunt în număr de 11.540, femeile în număr de 6160.

Dintre cei 17.700, 15.650 sunt adulți, 2.050 copii. Dintre copii, 345 sunt sugaci, cari sunt și ei figuranți la filme.

Nomenclatura mai indică: 887 uriași, 1153 pitici, 89 cocoșați, 605 schilozi, 7500 coriști, 4850 dansatori, 3740 figuranți cu mustață, 1057 cu barbă întreagă, 907 cheli, 352 femei grase de peste 100 kilograme, 881 femei de peste 60 ani, 3125 foști ofițeri, 1053 aristocrați, 2076 țărani, 444 chimezi, 615 negri, 953 sălbateci.

Printre animale notăm: 740 câini, 510 cai, 83 vite, 17 măgari, 21 câini, 94 cocoși, găini, rațe și gâște, 2 șerpi cu clopoței, 8 lei, 32 maimuțe, 14 papagali, 20 pisici, 57 elefanți, 7 urși, 3 crocodili, 442 alte animale.

Catalogul mai conține o listă de animale ce pot fi întrebuințate în filme sonore: 75 câini cari latră după poruncă, 15 vaci care mugesc, 4 măgari țipători, 14 papagali vorbitori, 13 pisici care miorlăe, 2 cocoși cari cântă.

Ca încheere: la Hollywood există un om bătrân care posedă într'o colivie 50 de șoareci de biserică pentru filme...

•Lupta dintre sonor și mut

In Europa există actualmente peste 5000 de cinematografe sonore.

Pentru aprovizionarea lor, Germania va produce 135 de filme sonore, Franța 92, Anglia 80, America peste 150 de filme germane, franceze și spaniole.

⁂

In Statele Unite sunt 12.448 de cinematografe sonore.

Cifra aceasta dă o idee despre activitatea cinematografică din Los Angeles și Hollywood... și de importanța capitalurilor pe cari le necesită o asemenea activitate.

Lili Damita în Wild West

(Photo-excl. Keystone)

Intr'un viitor film, celebra actriță franceză de cinema Lili Damita, joacă un rol de fată din Wild-Westul american, și ajutoarele ei — coafeuza și subreta — sunt costumate ca și ea.

Un sfat

Intr'un film recent prezintat, se vede un tânăr venit să „vadă pe d. director" al unui teatru de varietăți. Și între el și ușier se naște discuția următoare:

— Ce poftești d-ta?

— Ași vrea să joc la varieteu.

— Cum te cheamă?

— Maurice Chevalier.

— Ei bine, d-le Maurice Chevalier, o să-ți dau un sfat bun. Să nu te apuci de teatru, căci n'ai mutră să obții vreodată succes.

Scena aceasta... s'a petrecut în anul 1910!

„OGLINDA LUMII“ No 51. 18 Decembrie 1930
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 şi 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

Insula oamenilor pierduţi

Un film: «*Corabia oamenilor pierduţi*» arată cum, pe vasul acesta, care avea ca pasageri numai ocnaşi în curs de evadare, un cinstit student e răpit în largul mării.

Dar iată că şi o insulă, insula Fernando di Noronha, ar putea purta numele acesta tragic: Insula oamenilor pierduţi. Ea nu mai conţine, în adevăr, de cât nişte puşcăriaşi răsculaţi, peste 2000 de bandiţi deslănţuiţi în momentul când a isbucnit revoluţia din Brazilia, şi un singur om, un telegrafist englez, d. David Menenham.

Când crucişătorul britanic *Delhi*, în drum spre Brazilia spre a salva aci vieţile şi interesele supuşilor englezi, făcu escală pe insula Fernando di Noronha, el luă pe bord pe toţi Europenii cari voiră să plece.

Numai d. Menenham voi să rămână la postul său şi familia sa din Londra e cu drept cuvânt neliniştită de soarta sa.

Nicolae II mai primeşte scrisori

Poşta din Leningrad a primit de curând o scrisoare expediată zilele acestea din satul Ukov, în provincia Kazan, pe adresa: *Majestăţii Sale Impăratului Nicolae II, Palatul de iarnă, Petrograd.*

Mai există aşa dar pe acolo oameni cari nu ştiu ce s'a petrecut, sau sărmani mujici cari n'au priceput ori nu vor să creadă ce s'a întâmplat.

In departamentul Basses-Pyrénées din Franţa, o femee bătrână, căreea i s'a vorbit într'o zi de război, răspunse:

— O! toate astea s'or fi petrecut înainte de naşterea mea!

Şi nu cunoştea nici numele lui Foch!

Premiul Nobel pentru fizică

Premiul Nobel pentru fizică a fost acordat anul acesta profesorului hindu Chandrasekhara Venkata Raman, din Calcutta.

Matchul de rugby Bucureşti-Berlin

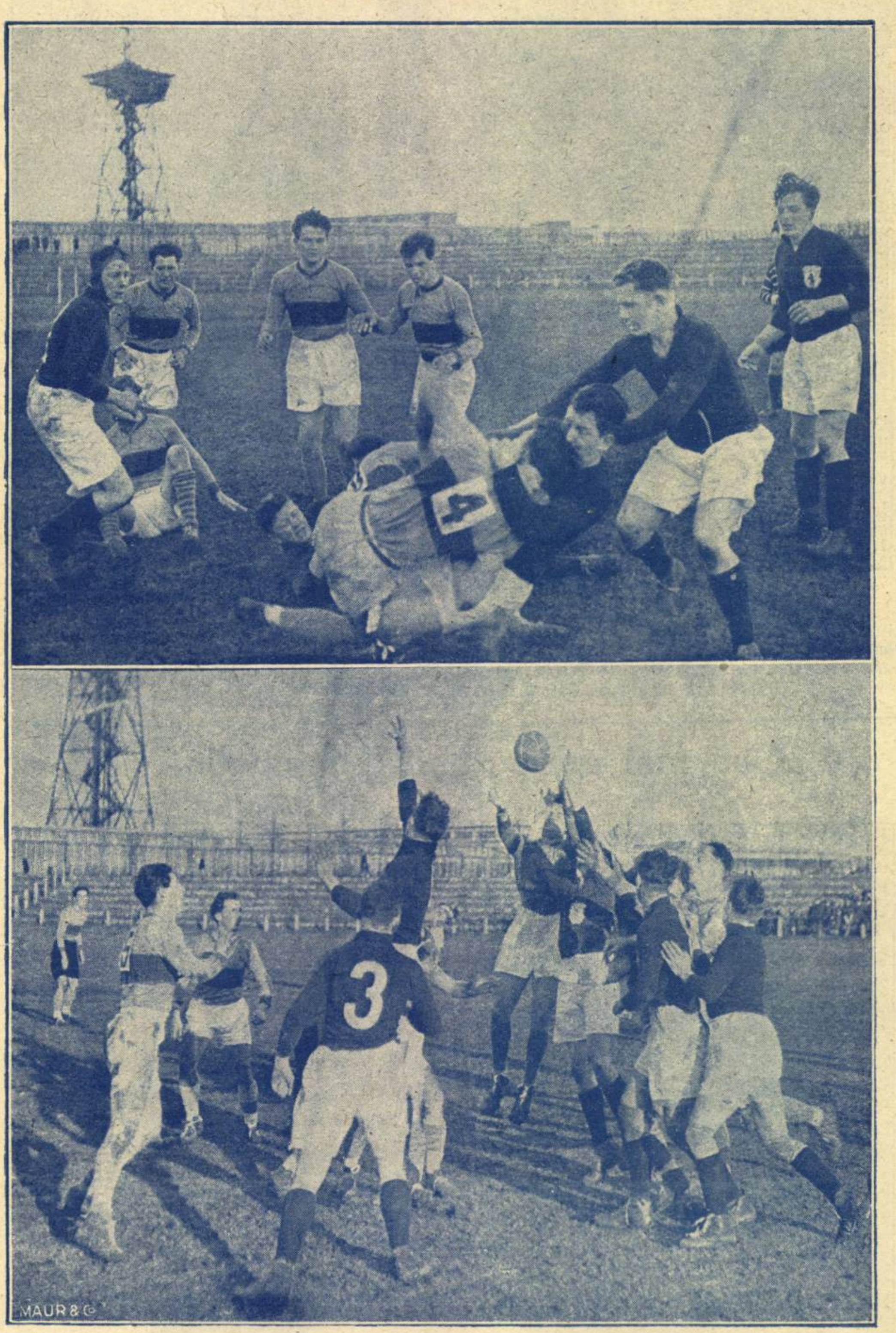

(Photo „The New York Times“, Ltd., Berlin).

Două faze impresionante din matchul de rugby care s'a desfăşurat de curând la Berlin-Charlottenburg între Rugby-Verband din Berlin şi echipa sportivă P. T. T. din Bucureşti.

Cioară „umanitară“

Iată o întâmplare autentică, mişcătoare, drăguţă şi instructivă, a cărei eroină a fost o cioară.

Se ştia că cioara e inventivă, dar cioara d-lui Broussais, proprietar din Anjou (Franţa), nu s'a arătat numai subtilă şi inventivă: a dat dovadă de bunătate.

De şease sau şeapte zile, cioara aceasta vizita un coteţ, în care reuşise să intre ridicând opritoarea unei uşi foarte mici.

Vizitele acestea erau reînoite la intervale atât de regulate, încât zelul cioarei atrase atenţia oamenilor din casă. Ei pândiră pasărea şi descoperiră că se ducea astfel de mai multe ori pe zi să ducă o mică provizie de grăunţe unei puici, al cărei gât era prins între vergelele de lemn din fundul coteţului şi care nu putea fi văzută de afară. Graţie cioarei, puica nu murise de foame.

Nenorocita pasăre fu salvată şi cioara se aşeză imediat lângă ea, triumfătoare şi, manifestându-şi bucuria, o duse lângă un mic basin de apă, ca spre a o pofti să bea, ceeace şi făcu mica prietenă, care nu mai băuse de mai multe zile.

Doui ofiţeri japonezi în Bucureşti

(Photo „Oglinda Lumii").

Doui ofiţeri japonezi au fost de curând oaspeţii Bucureştilor. Ei au făcut, între altele, o vizită la regimentul 4 Roşiori. In instantaneul nostru îi vedem pe cei doui exotici oaspeţi, însoţiţi de ofiţeri români, trecând prin curtea regimentului.

Cea mai mare roată pneumatică

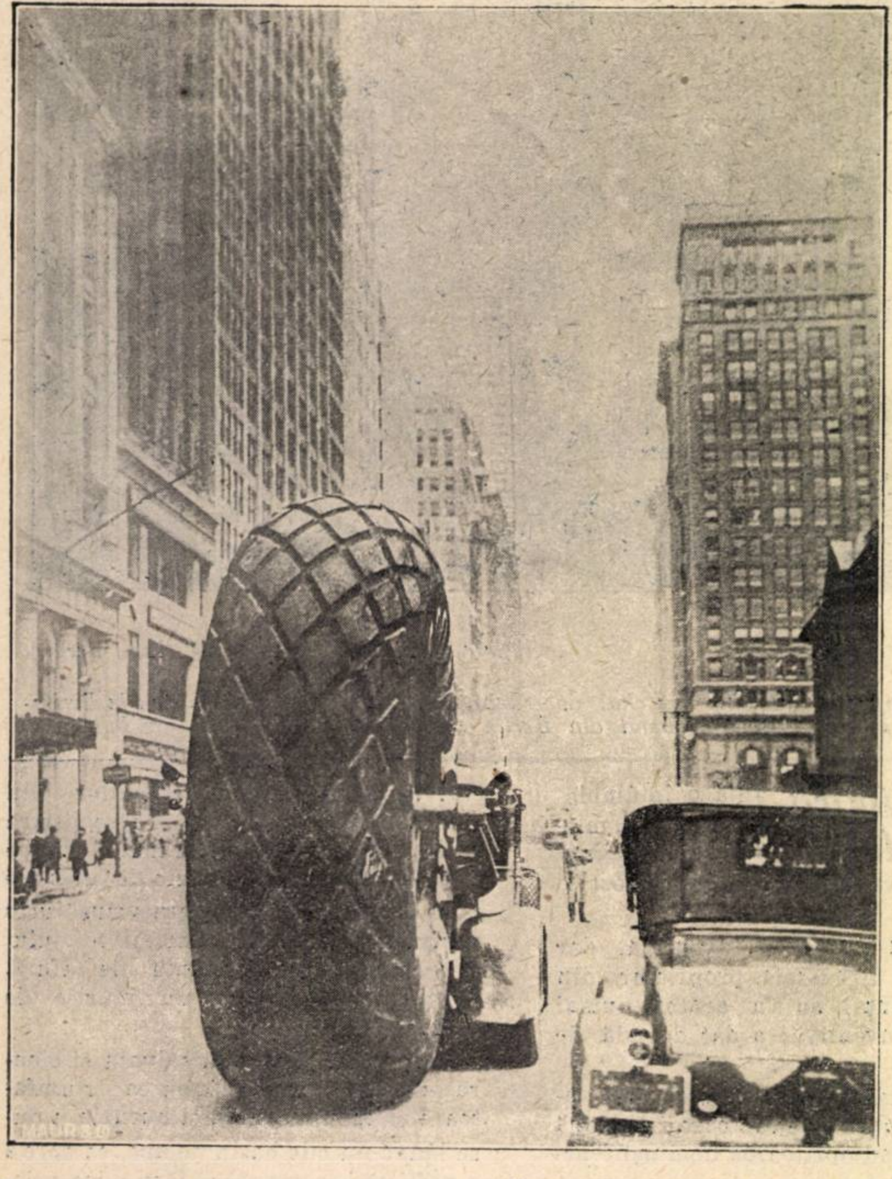

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Pe strada 42-a din New York a circulat deunăzi şi a produs senzaţie această cea mai mare roată pneumatică din lume: ea cântăreşte două tone şi va face o călătorie transcontinentală dela Oceanul Atlantic la Oceanul Pacific.

Moştenirea nuui negru

Să nu vorbim cu uşurinţă despre negrii din Africa. Sunt printre ei unii foarte culţi, a căror inteligenţă s'a adaptat de minune moravurilor noastre comerciale şi cari conduc în ţara lor interese considerabile. Ei negociază cu Europa şi fac afaceri cu oamenii albi fără a renunţa la deprinderile lor ancestrale.

Un negru din Lagos (Nigeria), Josiah Henri-Doherty, care a realizat o frumoasă avere în comerţul cu lemne din ţară sa natală, a lăsat familiei sale, prin testament înregistrat la Londra, o sumă de vreo 58.000 lire sterline (aproape 48 milioane lei).

Suma aceasta va fi repartizată între 22 neveste şi 42 copii ai negrului.

In pictură şi în natură

O femee-model (pentru pictură) din Montparnasse (Paris) «ajunsă» azi, s'a dus deunăzi, atrasă de camarade, să facă o vizită unui colecţionar-amator de pictură modernă.

A admirat capodoperele şcoalei noui, bine expuse într'o galerie cu care stăpânul casei se mândrea.

Ex-modelul se simţea aci ca la ea acasă, nu fiindcă cunoştea locul, ci fiindcă recunoscuse pe colecţionar, cu care petrecuse într'o seară, în intimitate, cu «taxa» de rigoare.

Deodată ea se opri în faţa unui nud hotărât cubist.

— Eu am pozat pentru pânza aceasta.

— Nu se poate!

— Ba da, întrebaţi pe artist. Veţi vedea.

Colecţionarul isbucni în râs.

— Este totuşi, încredinţă el unuia din musafiri, destul de ciudat. Am dat pe nudul acesta pictat zece mii de franci... iar pentru nudul în natură numai o sută!

Ca să râdeţi
în aceste vremuri triste
trebue să citiţi
UMORUL
Revistă umoristică, bogat ilustrată,
IN CULORI
cu colaborarea celor mai cunoscuţi
UMORIŞTI
SCRIITORI şi DESENATORI
români şi străini
5 Lei
16 pagini
numai
umor
sănătos
pentru
familii
Apare zilele acestea

①

②

③

(Photo „Oglinda Lumii").

Viitorii ofițeri depun jurământul

Elevii Școalei militare de infanterie din București au depus zilele trecute, în prezența M. S. Regelui Carol II și a Marelui Voevod Mihai, jurământul. Fotograful nostru a prins următoarele instantanee: 1. M. S. Regele Carol II, în Curtea Școalei militare de ofițeri de infanterie, dă explicații Marelui Voevod Mihai. — 2. M. S. Regele Carol II, Marele Voevod Mihai, ministrul armatei, d. Dem. Dobrescu, primarul Municipiului și d. col. Manolescu, comandantul școalei, într'un grup de ofițeri, primesc defilarea. — 3. Elevii depun jurământul.

Negustorii de carne vie

Un raport amănunțit al comisiunei Ligei Națiunilor pentru combaterea comerțului cu carne vie constată că această comisiune a reușit să descopere pe Marea Roșie, în apropiere de coasta Abisiniei, o mare insulă de sclavi, unde erau deținuți mii de prizonieri: femei, fete și bărbați, până puteau fi vânduți cu câștig.

Comisiunea știa de mult timp că la coasta abisiniană se află un punct central pentru comerțul de carne vie, dar Arabii reușiseră totdeauna să șteargă urmele care ar fi putut duce la o descoperire.

Cu prilejul unuia din ultimele pelerinagii la Meca, o caravană de pelerini fu atacată de bande arabe; multe femei și fete fură răpite. Apoi atacurile se repetară mereu. Una din fetele capturate reuși să fugă, și în modul acesta unii Europeni aflară cele întâmplate și înștiințară Liga Națiunilor.

Cercetările comisiunii stabiliră că femeile răpite erau duse pe o insulă mică cu multe cratere vulcanice din Marea Roșie, insulă considerată drept nelocuită.

Se constată că șefii răpirilor de oameni organizau, cu cheltueli enorme, pelerinagii la Meca, spre a-și putea realiza astfel atacurile și răpirile. Intreprinderile acestea erau finanțate de proprietarii de case de prostituție dela Marsilia până în India meridională, cari își aduceau «marfa» direct din insula sclavilor.

Comisiunea Ligei Națiunilor nu s'a limitat la aceste constatări, ci a hotărât să facă o descindere pe insulă. Cu o sumă mare a fost corupt un negustor de sclavi, care a arătat un drum secret spre insulă. A putut fi corupt și un pluton de gardă, care avea ordin să tragă în orice corabie care se apropia de insulă.

Când s'a descins pe insulă, aceasta prezinta un aspect îngrozitor. In stânci erau tăiate numeroase cavități, în care erau adăpostite nenorocitele victime. Care se revolta, era dusă pe un vapor ancorat în apropiere de insulă, destinat a servi ca închisoare.

Comisiunea Ligei Națiunilor lucrează acum la redactarea unor propuneri pentru înlăturarea definitivă a acestui comerț cu carne vie.

Care face mai multe victime?

Iată o comparație între morții datoriți accidentelor de automobile și cei datoriți accidentelor de cale ferată în Franța.

In 1913. 61 uciși de tren, niciunul de automobile.

In 1922, 96 din prima categorie, niciunul din a doua.

In 1923, 27 victime de tren, niciuna de automobil.

In 1924, 30 de tren, 1626 de automobil.
In 1925, 53 de tren, 2089 de automobil.
In 1926. 53 și 2160.
In 1927, 21 și 2379.
In 1928, 40 și 2941.
In 1929, 14 și 3717.

Mare progres face automobilul!

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC:*

Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Notiţe ştiinţifice

Geamantanul vorbitor...

O miraculoasă invenţie engleză

In afară de geamantanele obişnuite, vor intra în uzul publicului, începând din anul 1931, miraculoasele *«geamantane vorbitoare»*.

Cititorii să nu creadă că e vorba aci de un patefon, invenţie atât de banalizată încât nu mai entuziasmează nici pe ţărani.

Geamantanul vorbitor e o întreagă staţiune de radiotelegrafie, cum e bunăoară postul dela Herestrău, plus o staţiune întreagă de radiofonie, cum e bunăoară postul dela Otopeni, concentrate ambele (bineînţeles păstrând proporţiile) într'un simplu geamantan, împreună cu aparatele de recepţie.

In timp de pace foloasele acestei invenţii sunt incalculabile.

Pe muntele Omul sau pe Ceahlăul nu există telefon. Cu acest geamantan orice escursionist poate avea o convorbire prin radio până la 12 km. depărtare.

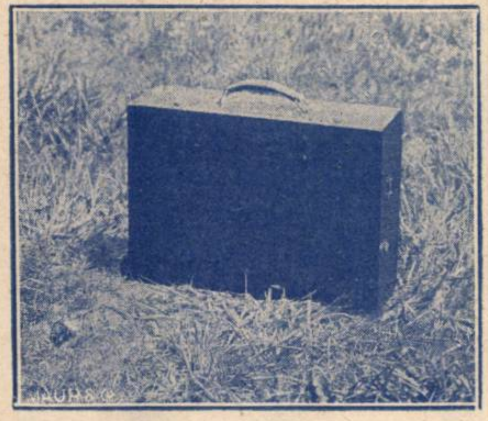

Geamantanul vorbitor

Geamantanul se poate lua şi în tren, pe vapor, chiar şi în avion.

Telefonia fără fir nu mai are nevoie dar de centrala poştei, nici de uzini radio-electrice.

Geamantanul vorbitor poate folosi moşierilor, excursioniştilor, voiajorilor comerciali, etc.

Doi cetăţeni având fiecare un astfel de «Knappsack» pot vorbi între ei pe o undă anumită, de câţiva metri, fără a fi auziţi şi de alţii. Nu vor mai exista dar derivaţii şi indiscreţii telefonice ca în reţeaua cu fir.

In timp de război convorbirile între diferite unităţi şi comandamente se pot face prin aceste geamantane, secretul convorbirilor neputând fi prins de inamic în cazul când se întrebuinţează antene dirijate.

Invenţia e datorită societăţii Marconi şi a stârnit admiraţia specialiştilor.

*

Mussolini a vizitat pe marchizul şi marchiza Marconi, pe bordul yachtului «Electra», felicitând pe ilustrul inventator pentru născocirile sale.

După *«geamantanul vorbitor»*, vom avea desigur în curând şi *«geamantanul văzător»*, o realizare a televiziunii.

Revista noastră, care îşi ţine cititorii la curent cu ultimele progrese ale ştiinţei, publică chiar în acest număr un articol întreg consacrat nouei revoluţiuni radiotechnice, înfăptuită de «Marconi's Wireless Telegraph. Company L-td».

Vom reveni în numerele viitoare cu detalii asupra acestei invenţiuni menită să aducă în toate casele posibilitatea *emisiunei* de radio şi în acelaş timp a *recepţiei*.

Vulcanii, cutremurele şi soarele

Un studiu al abatelui Moreux

Iar au fost cutremure şi erupţii vulcanice, la sfârşitul lui Noembrie şi la începutul lui Decembrie.

Iată ce ne spune abatele *Th. Moreux*, unul din cei mai savanţi astronomi contemporani, directorul Observatorului din Bourges.

«La 70 km. adâncime, interiorul Pământului e supus la o presiune minimă de 20.500 atmosfere, conform calculului, temperatura fiind aci mai mare de 2000 grade Celsius.

«Toate corpurile au aci o rigiditate foarte mare deşi sunt în stare solidă sau gazoasă.

Pământul nu e rotund

«Pământul apoi nu e rotund, ne spune abatele Moreux.

«Pierzându-şi căldura primitivă, s'au strâns şi păturile dela suprafaţă, şi devenind prea mari pentru miezul ce-l acopere, s'au încreţit. Acele încreţituri au dat loc munţilor. Liniile reliefului nu s'au făcut însă la întâmplare şi Lowthian Green, acum vre-o 50 de ani, a arătat cum s'a făcut această contracţiune.

«Pământul în realitate ar fi o piramidă, cu patru feţe şi cu patru muchii.

«E de prisos să indicăm, cari sunt feţele şi cari sunt muchiile, destul că ridicăturile, muchiile sau colţurile, cum veţi voi să le ziceţi, dislocate cu ocazia formărei continentelor, au făcut să se grupeze tocmai în părţile dislocate vulcanii vechi şi noi.

«Vulcanismul şi cutremurele de pământ sunt deci două fenomene având o origine comună; formarea în scoarţa pământului a zonelor slabe şi prin urmare nestabilitatea acestei scoarţe arătându-se prin dislocări, pe marginea cărora se află vulcanii.

Curenţii tellurici

«De altă parte, ne spune tot *Moreux*, sub influenţa activităţii solare se desvoltă în pământ *curenţii tellurici*, cari se manifestă pe liniile telegrafice, şi e un fapt cunoscut de mult timp, că în momentul când au loc mari cutremure de pământ, se constată de asemenea, naşterea curenţilor tellurici».

Marchizul şi marchiza Marconi, cu d. Mussolini, pe bordul yachtului ştiinţific „Electra".

Abatele Moreux s'a întrebat, dacă nu cumva curentul telluric este cel care aduce cu el cutremurul de pământ. De asemenea, atenţiunea astronomului francez a fost atrasă asupra coincidenţei turburărilor solare cu degajarea instantanee a gazului *grisou*.

Soarele produce dar nu numai perturbaţiunile atmosferice, dar el ar fi vinovat de declanşarea cutremurelor, a erupţiunilor vulcanice şi chiar a exploziilor miniere.

Dirijabilul *«R. 101»* nu s'ar fi prăbuşit dacă se observa cu 24 ore înainte creşterea vertiginoasă a unei pete solare, de mii de ori mai mare ca Pământul şi care a provocat a 2-a zi furtuni violente şi ruperi de nori.

Astronomia este dar şi o ştiinţă ce poate aduce cele mai mari foloase practice.

Problemele matematice

In numărul viitor vom publica «Pagina problemelor».

Repetăm că până la 31 Decembrie cel mai târziu redacţia mai primeşte soluţiuni.

Tragerea nouilor premii se va face în primele zile ale lunei Ianuarie.

«Editura Eminescu» va acorda premianţilor cărţi ştiinţifice.

Se vor acorda 4 premii, şi anume:

Premiile I şi II după merit. Candidează cititorii cari ne trimit cele mai multe şi cele mai bune soluţiuni.

Premiile III şi IV se vor acorda prin tragere la sorţi. Candidează toţi cititorii cari ne vor trimite până la 31 Decembrie măcar o singură soluţie a numeroaselor probleme publicate până în prezent.

excentricități feminine

1. Vedeta de cinema Loretta Young se amuză să facă semnalizări pe bordul unui vas de răsboi. — 2. Studente din California pe un vas de pirați, cu care au navigat pe Oceanul Pacific, fără bărbați. — 3. Lăptărese englezeîși duc vasele pe jos, și sergentul oprește circulația pentru ele. — 4. Dansuri clasice pe malul mării la Wissant (Franța). — 5. Căderea depe măgar a unei sportive americane la o alergare de măgari la Vantage (St. Unite) — 6. O femee demonstrează o uriașă pereche de ghete la expoziția din Londra

In veacul acesta de mari frământări și griji, firesc este ca omenirea să caute, frenetic prilejuri de distracție. Și dacă bărbații n'au destul timp să le născocească, femeile le-o iau înainte. Cu grația lor fermecătoare, ele oferă omenirii clipe delicioase.

Poate că mulți vor considera micile jocuri ale femeilor drept excentricități: nu e niciun rău. Aceste excentricități gonesc norii sumbri depe firmamentul vieței anevoioase și ne permit să contemplăm un colțișor de cer senin. Recunoscători să fim deci reprezentantelor

Concurs internațional de costume

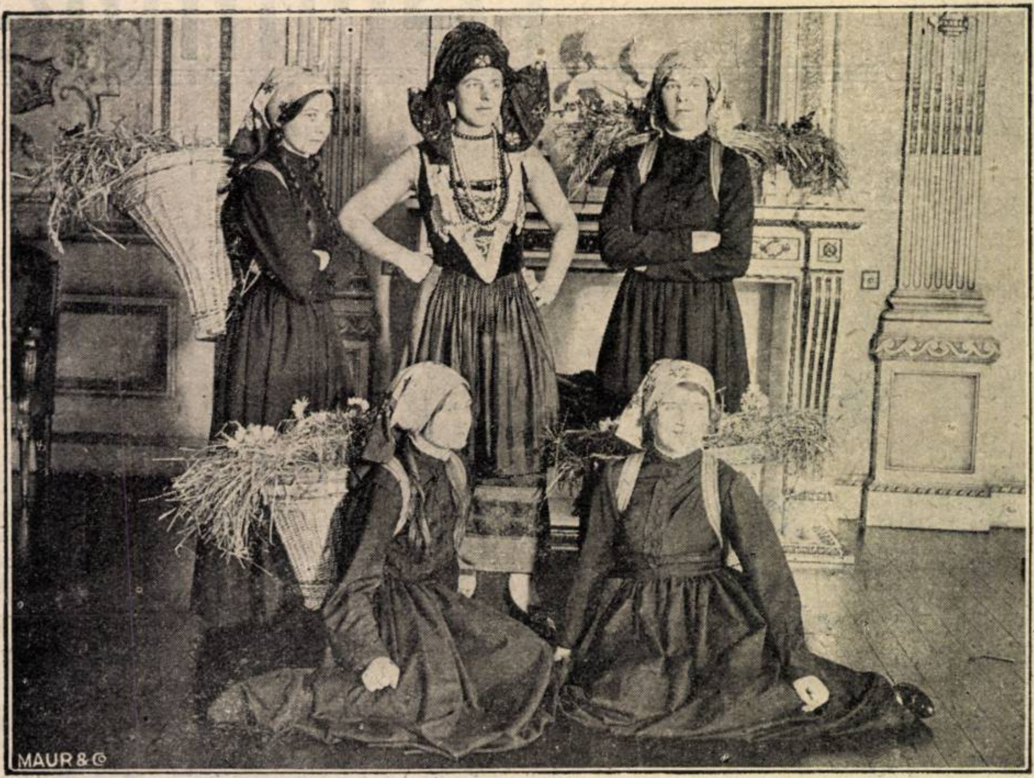

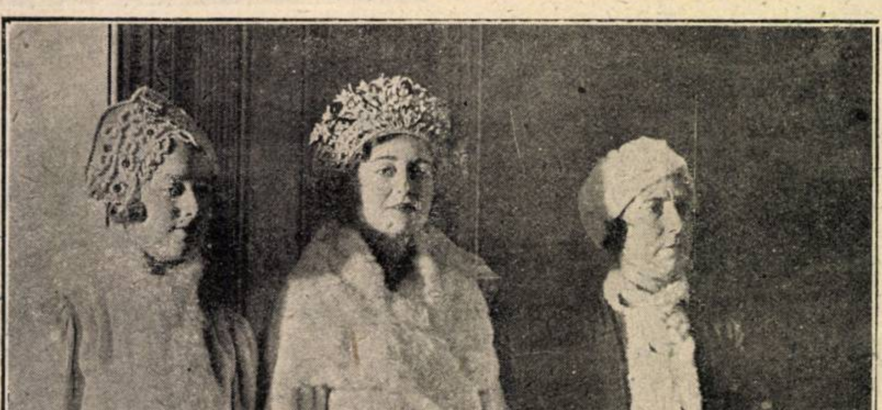

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un concurs internațional de costume a fost ținut de curând la Londra, organizat de cluburile de domnișoare din Anglia. Grupul de sus înfățișează frumoase costume naționale elvețiene, iar cel de jos un grup de nobile engleze în costume naționale rusești.

Uitare sublimă

Eminentul fiziologist Gley, mort de curând, era un model de desinteresare.

In Iulie a. c. i se acordase premiul Osiris de 100.000 franci. Cine nu s'ar fi dus imediat să-l incaseze?

Gley nu s'a dus, așa că și acum Institutul Franței mai păstrează frumușica sumă de o sută de mii de franci. Banii aceștia se cuvin acum văduvei lui Gley.

Ce lecție pentru secolul acesta atât de însetat de bani!

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraș, în ce județ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face senzație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Religia râsului

La Debrețin, în Ungaria, o femee a înființat o nouă sectă religioasă, a cărei dogmă fundamentală e că... «fericit poate fi numai cine râde și în zilele fericite și în restriște».

Râsul este, ce e drept, însușirea exclusivă a omului.

Nouă campioană

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-șoara Helen Meyer, Germană, campioană a scrimei, primește cupa ce a câștigat cu prilejul recentului match din Londra.

Catastrofă de cale ferată în Japonia

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Expresul dela Osaka la Aomori (Japonia) a deraiat la o curbă periculoasă de lângă orașul Ichiburi. Locomotiva a luat'o razna peste o stâncă de 30 metri înălțime, s'a răsturnat și a tras după ea trenul. Ca prin minune a fost un singur mort și 23 grav răniți. Fotografia noastră a fost luată pe locul catastrofei.

Meserii în vechiul Egipt

Ar trebui un volum pentru a vorbi de nenumăratele meserii și profesii cari ocupau în Egipt o armată de lucrători pe timpul Faraonilor.

Tâmplarul dulgher era unul din meseriașii cei mai însemnați, și metodele sale nu se deosibeau decât puțin de acele ale confraților moderni. Trebue să vă reamintiți că Egiptul era foarte sărac în lemnărie și că tot ce era necesar dulgheriei și tâmplăriei trebuia importat. Probabil că însăși această dificultate — lipsa lemnului frumos de toate dimensiunile și obligația de a scoate ceva bun din materiale inferioare — explică minunata dibăcie a dulgherilor și tâmplarilor egipteni. Ferăstrăul pare să fi fost o jucărie în mâinile lor. Rândeaua noastră nu e decât o fâșie din rândeaua lor, pusă într'un cadru care permite să se obțină o suprafață mai netedă.

In altă ordine, mai înaltă, de meseriași, găsim pictorii și decoratorii cari acopereau mormintele cu fresce și reproduceau amănunte din viața zilnică. S'au găsit numeroase fresce din minereuri naturale, chiar din penelurile lor. Lucrările neisprăvite permit să se studieze tehnica acestor maeștri de odinioară.

Se mută un sgârie-nori

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Până acum se mutau în America, dintr'un loc în altul, case cu 3—4 etaje; acum au început să fie mutate și sgârie-norii, cum e cazul acestei clădiri a Companiei de telefoane din Indianopolis, care e mutată din loc cu ajutorul a numai 18 oameni, dar a tuturor mijloacelor tehnice moderne. Casa are o greutate de 11 milioane de kilograme și mutatul costă 300.000 dolari.

Turburările din Madrid

Cu prilejul grevei generale proclamată de curând la Madrid, în urma violenţelor la care se dedase poliţia cu prilejul unei demonstraţii anterioare (participaseră vreo 50.000 locuitori), poliţia călare a căutat să împrăştie mulţimea, barând străzile principale către care se îndreptau greviştii. Fotografiile noastre arată în stânga *cum poliţia călare apără Centrala telefonică din Madrid, în care voiau să pătrundă demonstranţii; jandarmeria fiind bombardată cu pietre, a tras focuri şi a rănit câteva persoane.* In dreapta *vedem cum poliţia caută să împrăştie mulţimea pe străzile principale.*

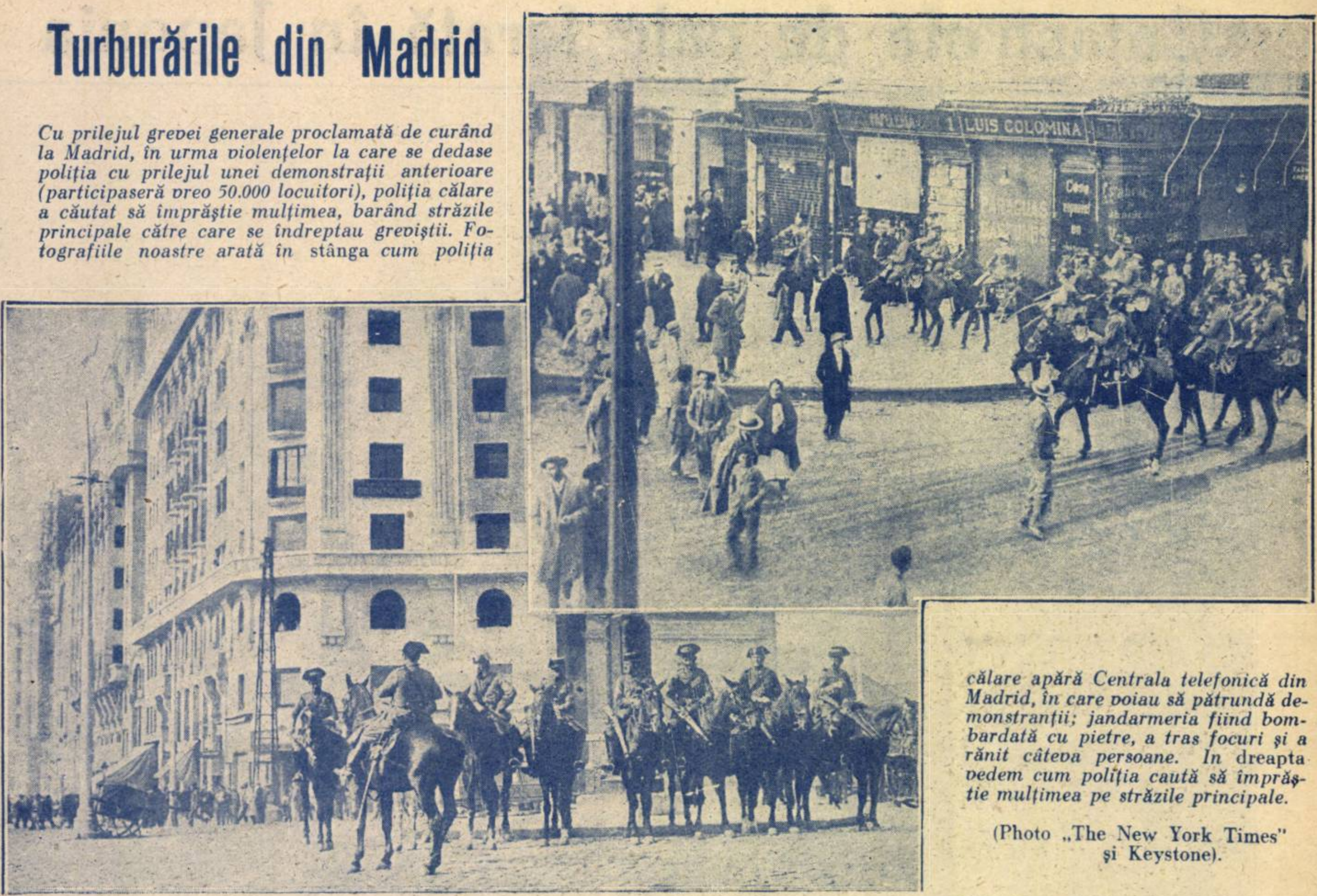

(Photo „The New York Times" şi Keystone).

Festivitate oficială pe insula Samoa

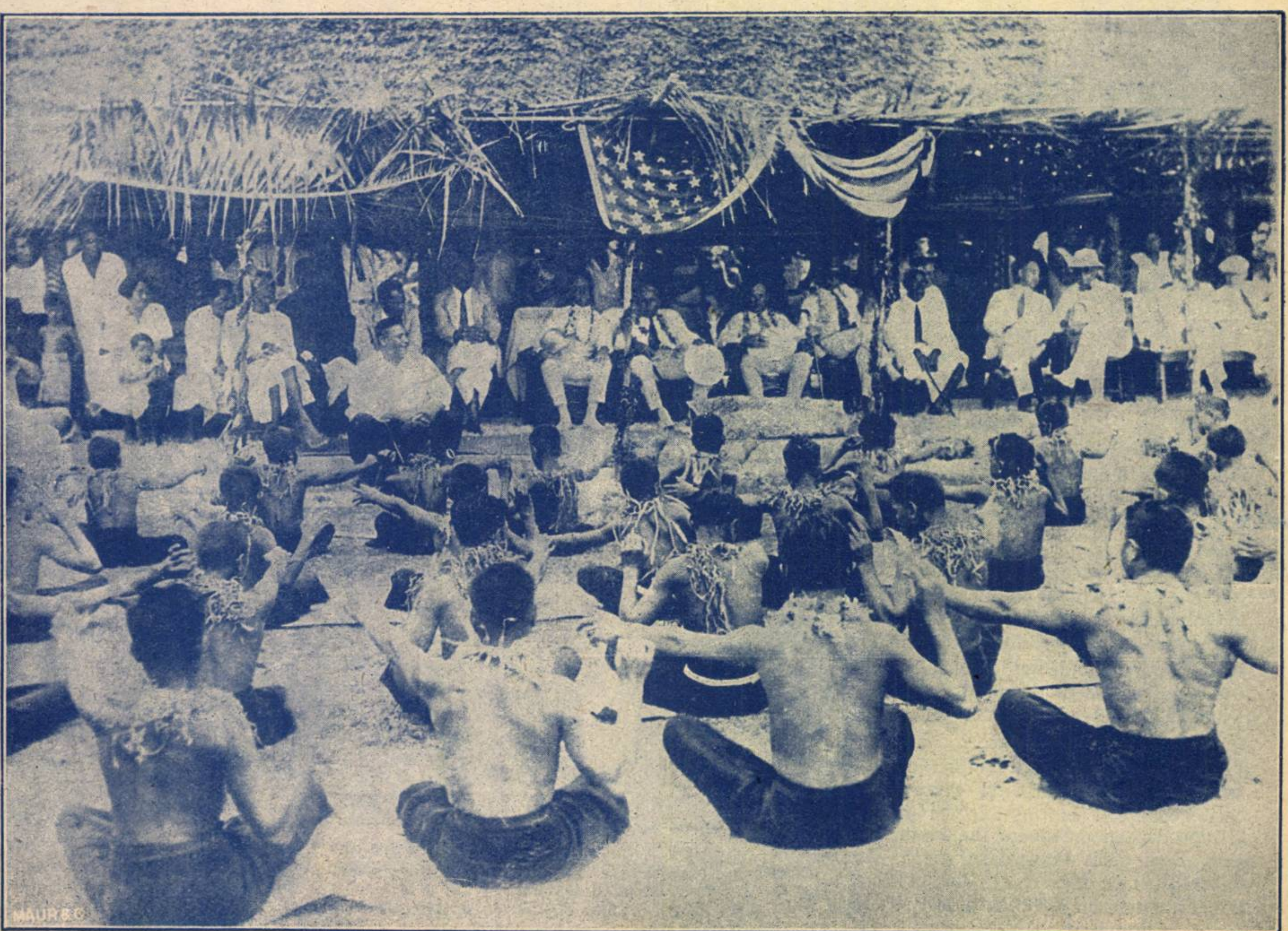

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Aspectul unei festivităţi oficiale pe frumoasa insulă Samoa din Oceanul Pacific, organizată de indigeni în cinstea comisiunii americane de studii, sosite de curând acolo.

Un moment pasionant la curse

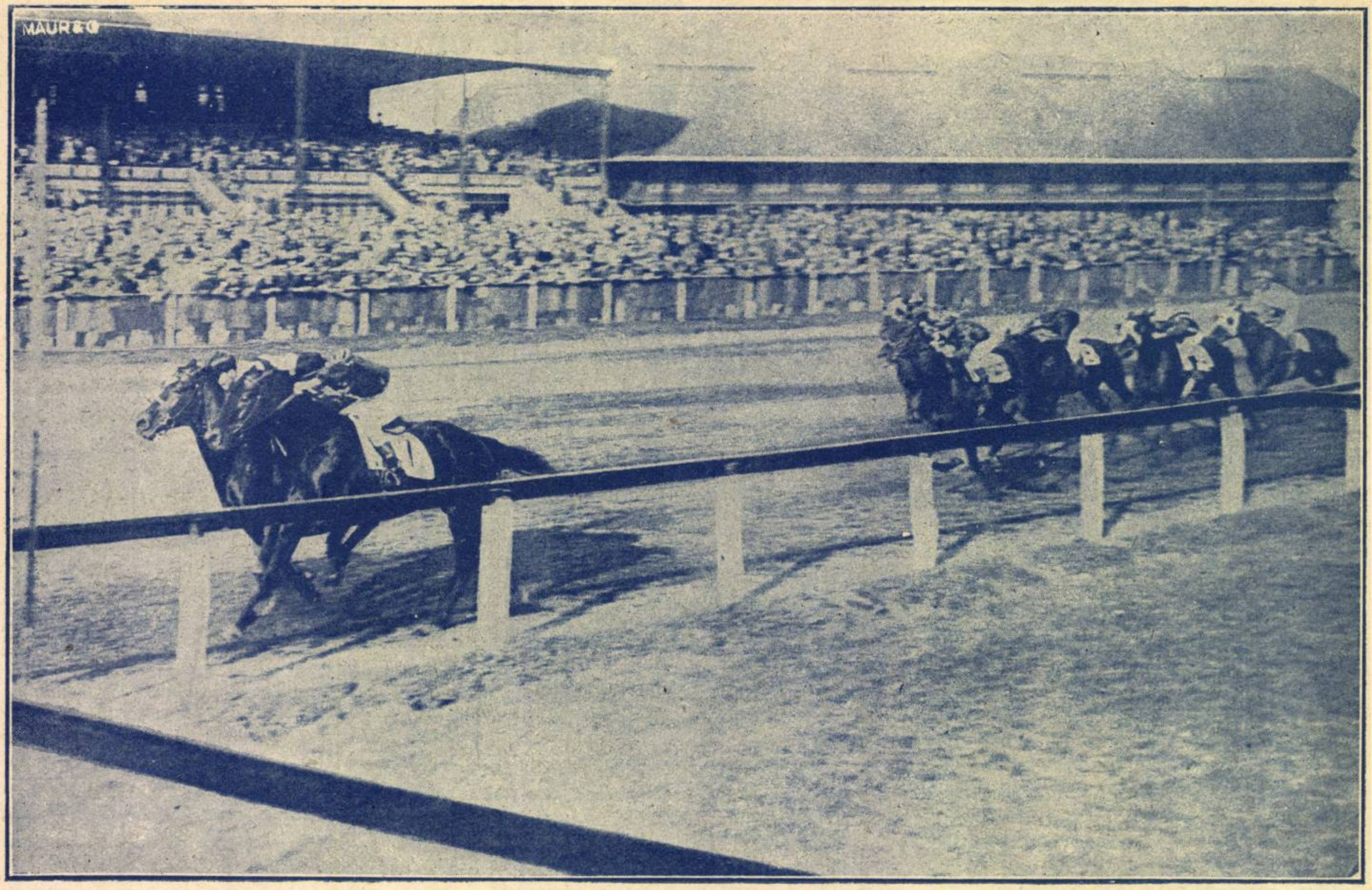

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)
Un moment pasionant la recentele alergări de cai din Jamaica, la ultimul spurt: câştigătorul a învins cu o lungime de nas.

Femeile turce fac politică activă

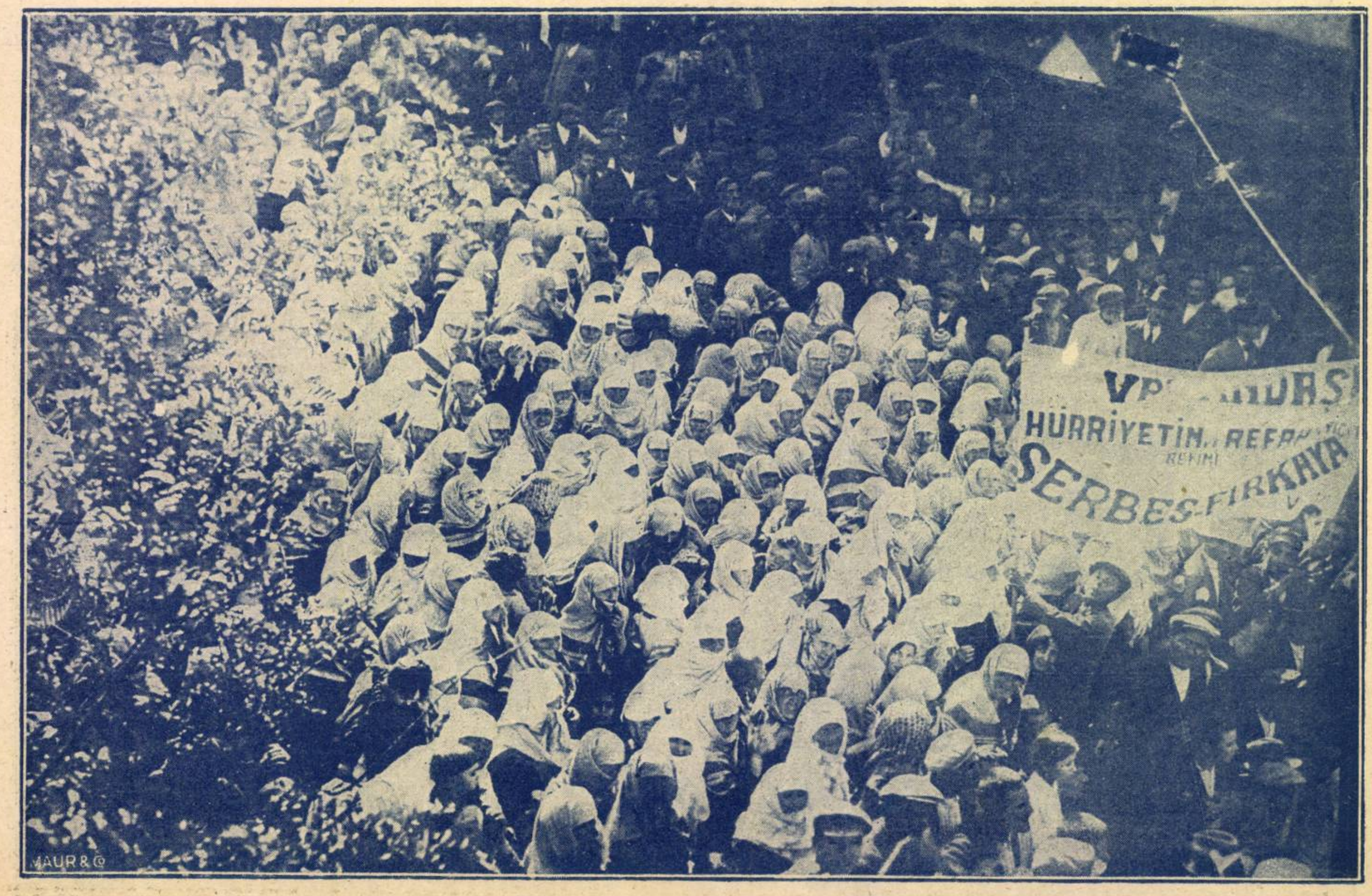

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)
Un cortegiu de propagandă organizat de femeile turce din Asia Mică, cu prilejul ultimelor alegeri, la care au participat în mare numă-

PAGINA FEMEII

Sportul stânjeneşte... fecundaţia

Va fi oare permis femeilor să se dedea sportului, sau cel puţin tuturor sporturilor, sau le-o va interzice legea? Aşa se pune acum chestia... în Italia. Marele consiliu fascist va decide zilele acestea.

Chestie de moralitate? Nu, ci de natalitate.

Se ştie în adevăr că una din preocupările cele mari ale diriguitorilor italieni e să favorizeze natalitatea.

Vă veţi întreba însă poate ce legătură o fi între sporturile feminine şi natalitatea? O arată ziarul italienesc «*Tribuna*». Sportul violent, spune el, face ca «fecundarea să fie dificilă».

Drace! Iată ceva grav. Ar trebui poate să se facă dovada afirmaţiunei. Căci, în definitiv, soţul nu încredinţează doară femeii misiunea de a-i da un moştenitor în momentul când ea se dedă marşului, săriturii în înălţime, exerciţiilor de trapez, aruncării discului, luptei sau boxului! In Italia, caşi aiurea, soţul trebue să aştepte ca soţia sa să fie în repaos, în virtutea axiomei că nu se pot face două treburi într'odată şi mai ales bine.

Atunci, cum ar putea să împiedece maternitatea nişte exerciţii sportive, fie şi violente?

Confratele nostru italian e însă atât de convins de aceasta, încât crede că nu trebue să se permită femeilor decât exerciţii sportive de distracţie şi de practică raţională.

Fie. Dar nu a spus oare cineva că şi dragostea e un sport?

Jules Véran

Tentativa de omor a actorului

Actorul vienez Kurt Daehn (stânga), *acuzat de tentativă de omor asupra actriţei Grete Maren* (dreapta), *pe care a rănit'o în staţiunea balneară Ischl cu cinci focuri de revolver, din motive de gelozie. Azi actriţa s'a însănătoşit şi e martora principală a senzaţionalului proces.*

Surprizele unui divorţ

In urma unei sentinţe de divorţ pronunţată într'un oraş din Franţa, fiul celor doi soţi despărţiţi din vina amândurora avea să locuiască intermitent când la tatăl, când la mama sa.

Fiul acesta avea 18 ani. Tatăl mutându-se la Paris, mama consimţi ca băiatul să fie încredinţat tatălui spre a-şi urma acolo studiile.

Tânărul scrise întâi, din când în când, mamei, apoi încetă. Tatăl nu mai scrise nici el.

Sărmana mamă plecă la Paris spre a se informa. Tatăl şi fiul se mutaseră fără a-şi lăsa adresa...

Mama voia tocmai să se adreseze poliţiei, când, trecând prin faţa unui mare hotel din cartierul Operei, regăsi pe fiul ei. Acesta stătea în faţa intrării în uniformă de groom, cu firma hotelului pe şapcă.

Ea îl trimisese la Paris să studieze medicina. Tatăl se ruinase la joc de cărţi!

Ziua Caterinetelor la Paris

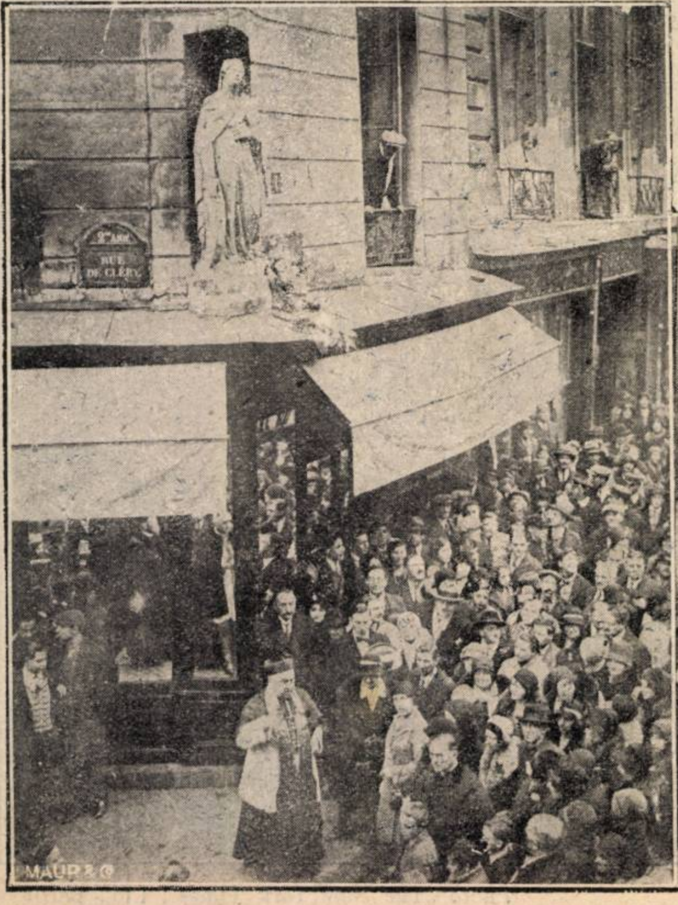

Ca în toţi anii, ziua sf. Ecaterina a fost celebrată şi acum la Paris de midinetele nemăritate, sub vârsta de 25 ani. Ele au asistat mai întâi la ceremonia religioasă din faţa statuei sf. Ecaterina din Paris (stânga), *după care au participat la tradiţionala alergare, cu cutii de pălării în mână, pe străzile Parisului* (dreapta).

(Photo-excl. Keystone)

Ultima barză

Răzimat de munții verzi ai Vosgilor, Obernai este un orășel din Alsacia unde te oprești când faci o excursie pe muntele Sainte-Odile sau la castelul Haut-Koenigsbourg.

Un modest funcționar municipal îți dă, la coborârea din automobil, o foaie a Sindicatului de Inițiativă. El te lasă să vizitezi, cu portarul, primăria, vechea sală de justiție și, singur, casa natală a sfintei, Kapeliturnul, clopotul de alarmă (din secolul al treisprezecelea), vechea fântână «cu șase găleți» și străzile cu case pitorești. El nu uită apoi să te facă să vezi curiozitatea locală cea mai recentă.

Obernai are un cuib de berze. Dar berzele au plecat, — afară de una. Aceasta nu trăește pe acoperișuri. Ea stă, melancolică și retrasă, în curtea unei case vechi și nici nu se înalță până la cuibul care i-a fost amenajat la înălțimea unui om, pe un piedestal. I s'au tăiat aripile, din dragoste.

Berzele sunt, în Alsacia, din ce în ce mai rare. Cele cari rămân credincioase acestui ținut, pleacă și se reîntorc ca și rândunelele. Cuibul lor, totdeauna clădit pe un coș fals este respectat chiar când a rămas gol în timpul anotimpului frumos.

Când te reîntorci dela Obernai, Alsacienii te întreabă: «Ai văzut *cuibul?*» Când turiștii răspund: «Am văzut chiar o barză!», afirmația produce oarecare surprindere. Până la explicații, e cașicum s'ar spune: «Am văzut o rândunică care n'a vrut să-și urmeze surorile».

CEL MAI NIMERIT
CEL MAI FRUMOS
CEL MAI DISTINS
CADOU DE CRĂCIUN
este și
rămâne

EMIL LUDWIG
NAPOLEON
EMIL LUDWIG
NAPOLEON
PREȚUL LEI 240
EDITURA EMINESCU

O CARTE FARA PRECEDENT
Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU", București I. Strada Anghel Saligny No. 2.

Monumentul lui Eminescu la Cernăuți

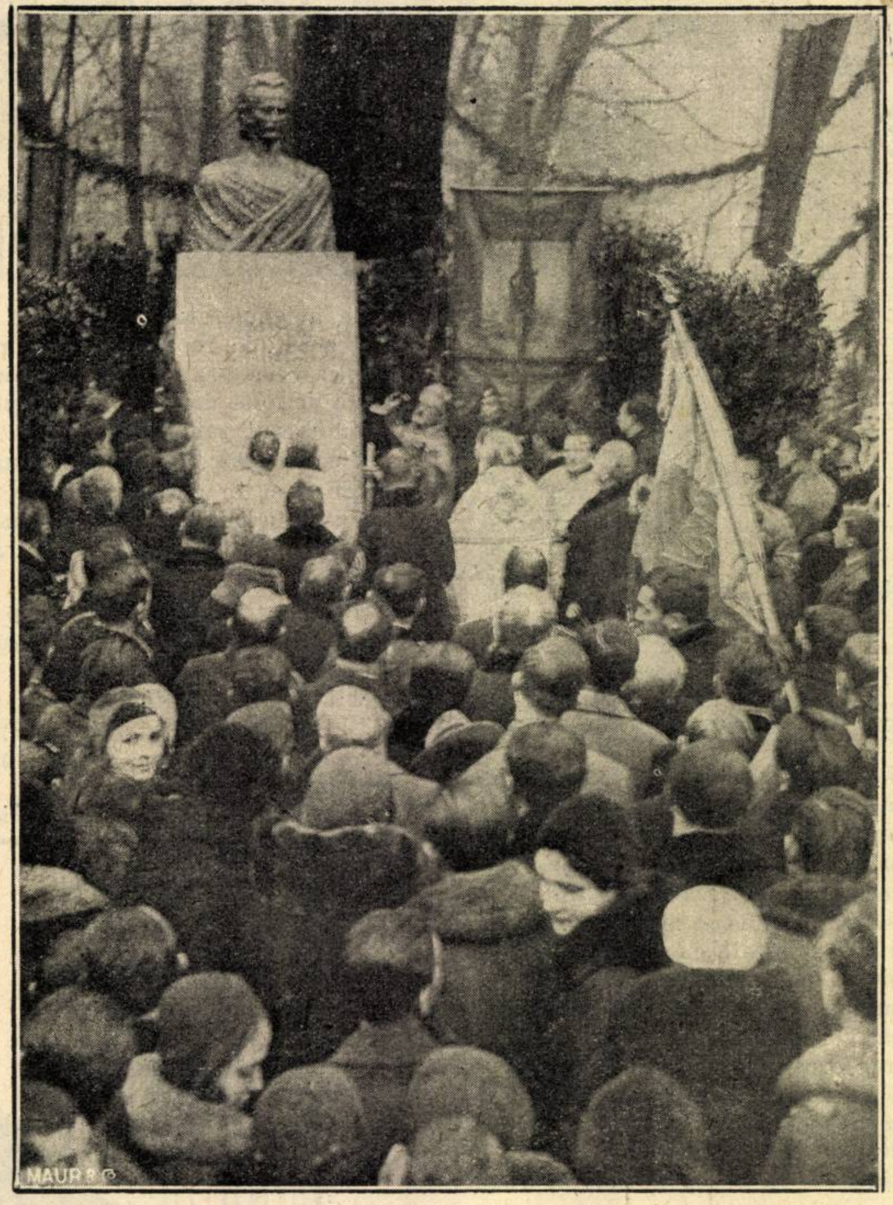

(Photo „Oglinda Lumii").

Din inițiativa secției locale a „Ligii culturale" și prin cotizații diverse, s'a ridicat la Cernăuți un bust lui Eminescu, opera sculptorului ieșan Richard Hette. Fotografia noastră arată, după desvelirea monumentului, serviciul divin și publicul care a asistat la impresionanta solemnitate.

Codul secret al cerșetorilor

S'a vorbit adesea, fără a se da însă mult crezământ, de Codul secret al cerșetorilor de meserie, destinat să completeze lista lor de persoane caritabile; or, iată câteva curioase amănunte asupra criptografiei ce întrebuința această onorabilă corporație, înainte de răsboi, în diversele țări, spre a-și transmite informații utile.

După acest Cod, indicațiile criptografice, valabile atât în orașe cât și la țară, se puneau în genere pe porțile sau ușile caselor de locuit, pe partea opusă mânerului și la înălțimea omului; ele se făceau cu tibișir sau cu cărbune, dar foarte puțin vizibile.

Un cerc mic indica locuința unui om caritabil.

Un triunghiu mic: un suflet care poate fi înduplecat spre a deveni mărinimos

Două cercuri mici: casa e excelentă.

Un pătrat mic: proprietarul se lasă să fie rugat.

Două pătrate mici: mai dă, dar după ce te judecă și îți ține un discurs de morală.

Un pătrat cu o trăsătură verticală deasupra: se oferă de lucru în loc de a se da de pomană.

O cruce mică: nimic de făcut.

Două cruci: vei fi bruftuit sdravăn.

Trei cruci: e un câine rău sau un polițist în casă.

Inainte de execuție

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un curcan dintr'o fermă americană, în brațele unei fermiere care, înarmată cu o secure, e gata să-l sacrifice pentru satisfacerea unor invitați la masă.

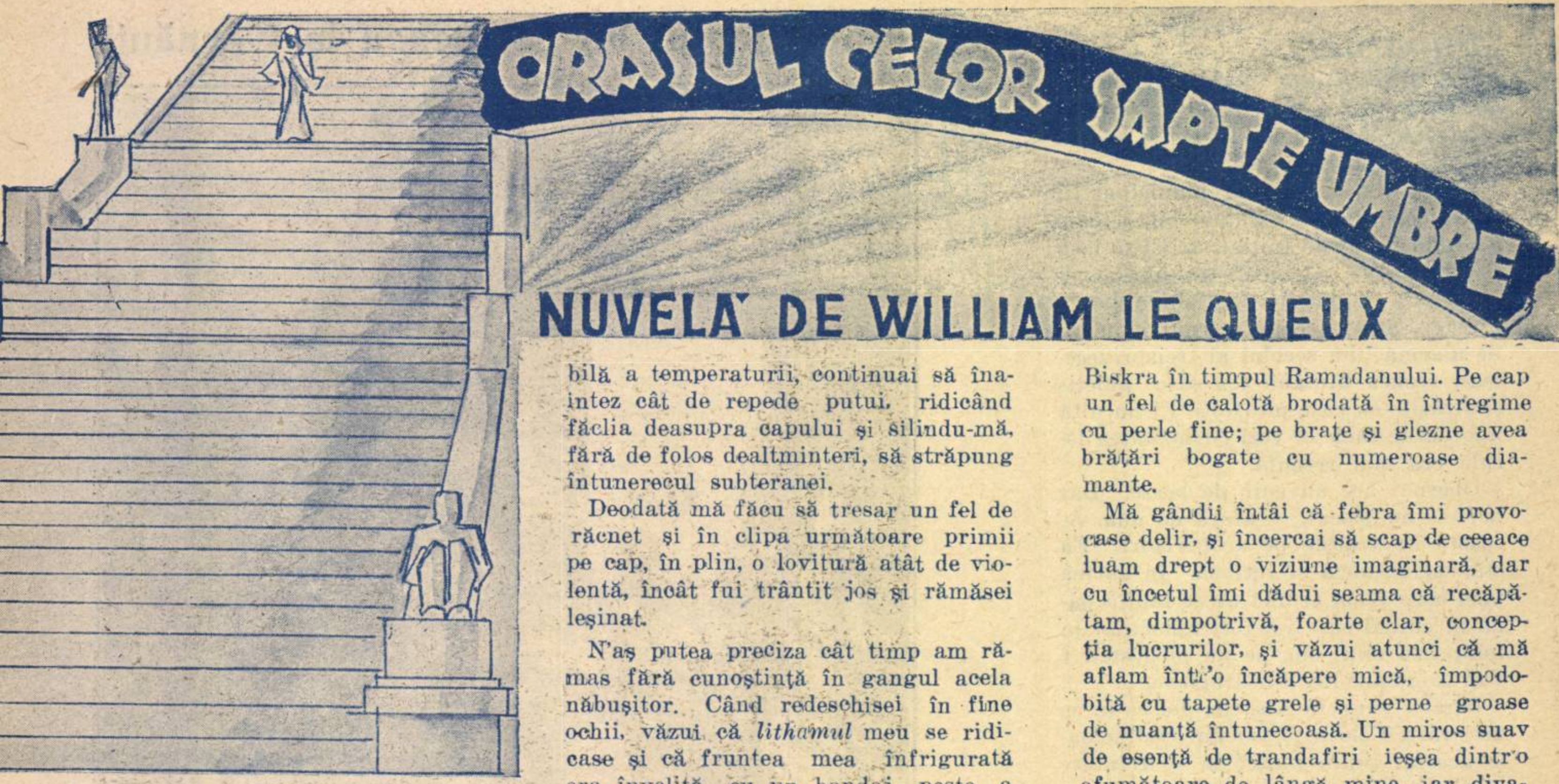

ORAŞUL CELOR ŞAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

Noui surprize răsăreau necontenit în faţa ochilor mei uimiţi. Eram pur şi simplu uluit la gândul că arhitectura aceasta fabuloasă data dintr'o epocă anterioară aceleea a Profetului, că rămăsese timp de secole pierdută printre nisipuri şi uitată cu totul, şi că o regăsisem eu pe neaşteptate!

Sus pe terasă, care era mai înaltă decât cel mai înalt pavilion şi domina întreg oraşul, lăsai visele mele să vagabondeze libere şi căutai să-mi formez o idee aproximativă despre aspectul pe care trebue să-l fi avut bogatul oraş în epoca apogeului gloriei sale, când atotputernica şi dumnezeesc de frumoasa suverană trecea în carul ei de aur, printre ovaţiile mulţimei, în faţa armatelor ei gata să pornească la răsboi.

După ce mai rătăcii mult timp printre nenumăratele săli prăfuite, sfârşii prin a întâlni o încăpere mai mică, construită pe flancul muntelui. Era împodobită cu un lux nemaiauzit; fresce aurite, care păreau proaspete, acopereau pereţii; stâlpii cari suportau tavanul, dispăreau aproape cu totul sub pietrăriile încrustate.

In fund era o uşă de fier masiv, pe care reuşii s'o deschid fără multă dificultate.

Mă aflai atunci în faţa intrării unui fel de gang întunecos, care părea că se înfundă în chiar inima muntelui.

*

Inşişi dispoziţia acestei uşi şi zăvoarele enorme pentru închiderea ei, mă făcură să conchid că duce desigur în subteranele, unde se aflau îngrămădite comorile pe cari, după Coran, le posedase marea regină Balkis.

Lăcomia mă îndemnă să mă asigur de aceasta, fără a pierde o clipă. Făcându-mi o făclie din ce putui, intrai imediat în gangul obscur.

Acoperit de stalactite şi foarte strâmt la intrare, el se lărgea apoi câte puţin, şi pe măsură ce înaintam, atmosfera devenea atât de caldă, în cât sudoarea nu întârzià să-mi curgă de pe frunte în picături groase.

Deşi stânjenit de inegalităţile solului şi de creşterea aceasta inexplicabilă a temperaturii, continuai să înaintez cât de repede putui, ridicând făclia deasupra capului şi silindu-mă, fără de folos dealtminteri, să străpung întunerecul subteranei.

Deodată mă făcu să tresar un fel de răcnet şi în clipa următoare primii pe cap, în plin, o lovitură atât de violentă, încât fui trântit jos şi rămăsei leşinat.

N'aş putea preciza cât timp am rămas fără cunoştinţă în gangul acela năbuşitor. Când redeschisei în fine ochii, văzui că *lithamul* meu se ridicase şi că fruntea mea înfrigurată era învelită cu un bandaj peste o compresă răcoritoare.

Un glas feminin foarte dulce îmi murmură câteva cuvinte liniştitoare. Intorcându-mă, văzui o tânără fată de o frumuseţe răpitoare. Fizionomia ei avea tipul arab cel mai pur, tenul ei avea strălucirea şi prospeţimea tinerelor Englezoaice cari se plimbă la Biskra în timpul Ramadanului. Pe cap un fel de calotă brodată în întregime cu perle fine; pe braţe şi glezne avea brăţări bogate cu numeroase diamante.

Mă gândii întâi că febra îmi provocase delir, şi încercai să scap de ceeace luam drept o viziune imaginară, dar cu încetul îmi dădui seama că recăpătam, dimpotrivă, foarte clar, concepţia lucrurilor, şi văzui atunci că mă aflam într'o încăpere mică, împodobită cu tapete grele şi perne groase de nuanţă întunecoasă. Un miros suav de esenţă de trandafiri ieşea dintr'o afumătoare de lângă mine, iar divanul de mătase pe care stam lungit era larg şi moale.

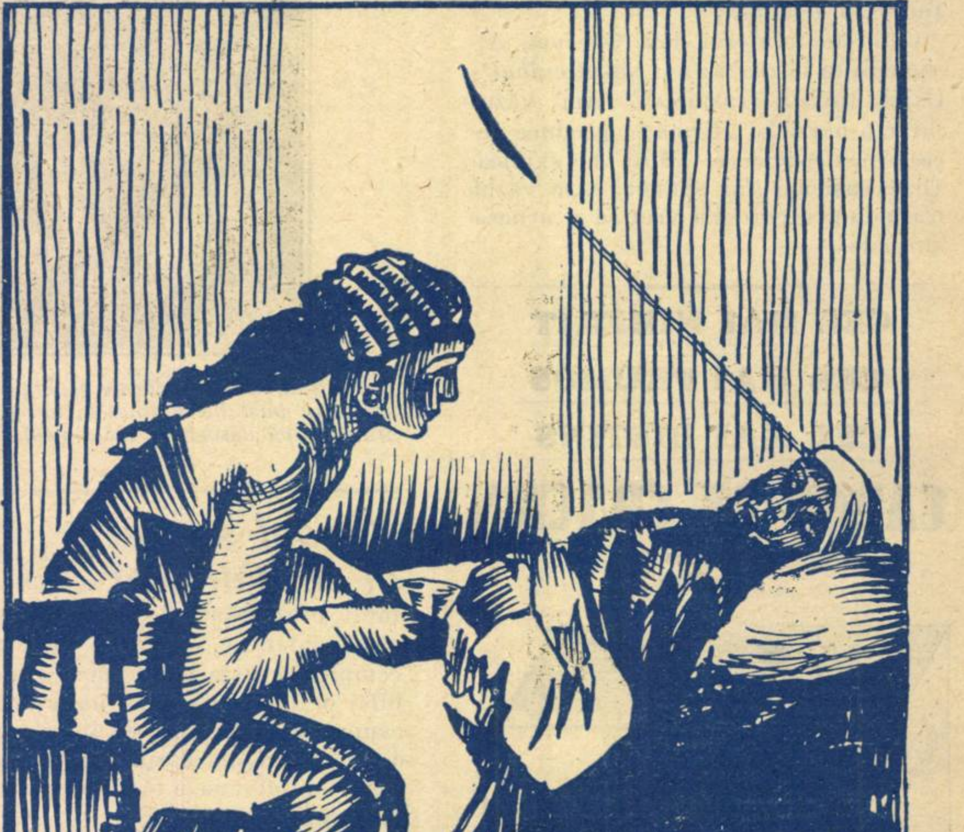

— Unde mă aflu? întrebai pe delicioasa fată care îmi oferi de băut dintr'un pahar de cristal.

— Unde mă aflu? întrebai pe delicioasa fată care îmi oferi de băut dintr'un pahar de cristal.

— Nu te teme, răspunse ea.

(Urmarea în numărul viitor)

Odinioară şi acum

Ziarele franceze anunţă:

A apărut de curând o ediţie artistică a romanului **«Madame Bovary»** de Flaubert. S'au tras din ea 525 exemplare, vândute toate de mai înainte prin subscripţie.

Douăzeci şi cinci exemplare, pe hârtie japoneză veche, costă câte 5.000 de franci. Apoi, după o gradaţie savantă în jos, dela hârtia de lux la hârtia scumpă, celelalte exemplare costă câte 4.000, 3.000, 1.500 şi 350 franci.

Toată ediţia a adus suma de 910.000 franci.

Gustave Flaubert îşi vânduse romanul lui Michel Lévy şi căpătase cu totul... 500 de franci !

Vederea prin corpuri opace

Ziarele londoneze raportează despre cazul unei doamne de 24 ani, Ethel Sister, care are o facultate cu totul aparte: vede obiectele ce se află îndărătul corpurilor opace. Această însuşire i-a venit în urma unei grave boli de cap.

Intr'o zi s'a pomenit că durerea îi dispare şi că vede obiectele ce se găsesc mai cu seamă în cutii de lemn cu pereţii groşi până la cinci centimetri, fără să dea greş nici odată. S'a constatat însă că, de un timp încoace, această calitate îi dispare treptat.

Medicii, atât la apariţiunea acestei curioase însuşiri, cât şi la dispariţia ei, n'au constatat nimic anormal la ochi.

Pe de altă parte, ziarele franceze povestesc despre cazul unui tânăr de 16 ani care poate să vadă prin grosimea tăbliilor metalice. Mai cu seamă obiectele luminoase poate să le vadă cu mare preciziune.

S'a aprins într'o cutie de metal un număr oarecare de lumânărele. Tânărul Francez a putut să indice, ori de câte ori i se cerea, numărul luminilor.

Aviatoare curagioasă

(Photo „The New York Times")

Aviatoarea germană Marga von Etzdorf, care a întreprins cu totul singură un sbor spre Teneriffa pe un avion mic (motor de 75 cai putere).

Inundaţii catastrofale în Belgia şi Germania

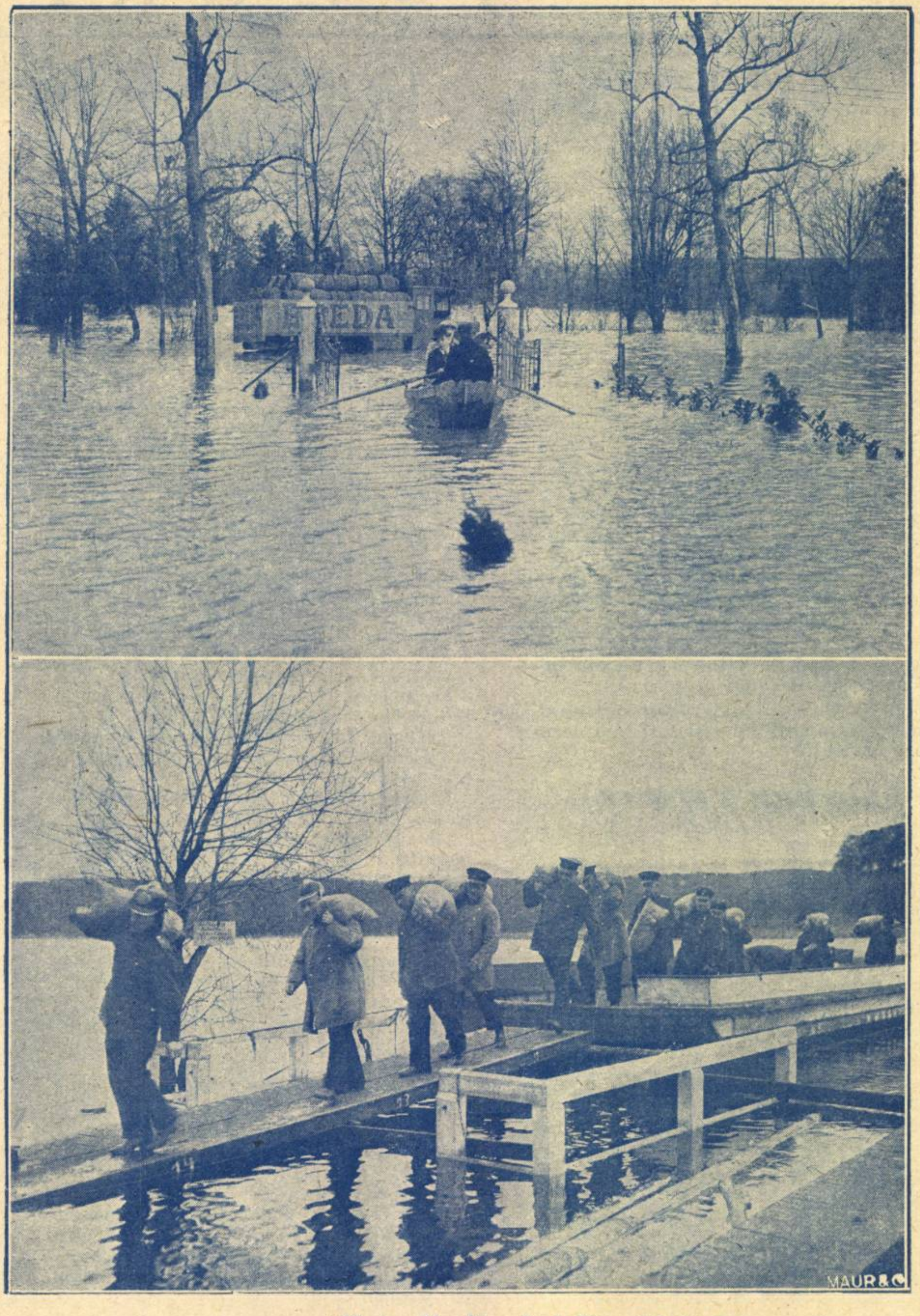

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone).

Sus: *oraşul belgian Termonde care a fost în întregime acoperit de ape, zilele trecute, în urma unor ploi torenţiale; apele au rupt diguri, au făcut să se înece numeroase vite şi au pricinuit pagube imense.* — Jos: *Soldaţi germani cărând saci de nisip, spre a construi un dig ocrotitor în jurul insulei Lindwerder de lângă Wannsee (Berlin), care era cât p'aci să fie cu desăvârşire acoperită de ape, acum câteva zile.*

Doamna şi şofeurul ei...

O doamnă străină, domiciliată la Paris, a fost silită de dificultăţile exilului să accepte protecţia unui personagiu bogat de religie păgână, — ea fiind ortodoxă, dar necredincioasă principiilor creştine.

Protectorul fiind însurat, ea îşi are domiciliul ei şi a adoptat pe un şofeur de taxi, pe care o întâmplare fericită a făcut'o să-l regăsească în faţa teatrelor sau restaurantelor, unde se duce în fiecare seară cu bogatul prieten. Locuinţa acestuia fiind în centru, iar dânsa locuind în cartierul Montsouris, ea îl duce totdeauna până la poarta casei lui.

După aceia, doamna coboară, la distanţă de câtva metri, din interiorul maşinei şi ia loc lângă şofeur, care e soţul ei, de care divorţase odinioară şi pe care l'a regăsit şofeur de taxi la Paris.

El fusese locotenent în garda Ţarului.

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găseste de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

JOCURI

JOC LITERAR

de *Serge Şişco* Noua-Suliţă (Hotin).

Departe sunt de tine
Cu suflet plin de dor,
Trecut-au anii tineri,
S'a dus al meu amor...

Iubind în taină, veşnic
Pe tine te-am dorit,
Dar tu m'ai dat uitării
Şi noi ne-am despărţit...

S'a dus amorul nostru
Şi berzele-au plecat:
De-or trece anii, încă
Eu nu te-oi fi uitat.

Când însuşi glasul chiamă:
Răsai asupra mea,
Lasă-ţi lumea ta
Uitată, s'alini durerea mea.

Apari să dai lumina,
Dorinţa-mi împlineşti;
Te-arăţi în strălucire,
Crăiasă din poveşti.

Poezia de mai sus este compusă din titluri de poezii ale unui poet român.

N. B. — Cititorii sunt rugaţi să ne comunice cine e acel autor şi cari sunt acele titluri de poezii.

PROVERB TAINUIT

de *L. I. Motneack,* Ismail

Se dau următoarele 18 cuvinte:

Alac — Zlot — Gard — Plan — Maur — Trag — Part — Ster — Zadă — Stil — Lamă — Unsă — Larg — Dotă — Bine — Spoi — Alin — Spic.

Schimbându-se iniţialele, se capătă alte 18 cuvinte, ale căror iniţiale, citite în ordinea dată, alcătuesc un proverb românesc.

JOC IN PATRAT

de *Al. Dobrinescu,* Bârlad

1. ▨ ▨ ▨ ▨ ▨
2. ▨ ▨ ▨ ▨ ▨
3. ▨ ▨ ▨ ▨ ▨
4. ▨ ▨ ▨ ▨ ▨
5. ▨ ▨ ▨ ▨ ▨

Orizontal: 1) Romancier francez (1803-1870); 2) Teolog şi legist musulman; 3) Emisar; 4) Astronom şi optician italian (1786-1864); 5) Om foarte desfrânat.

Vertical: la fel.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 49

GOLF DE CUVINTE

MARTA
MARIA
MARIT
MARAT
PARAT
PIRAT
MIRAT
MINAT
CINAT
CANAT
CANAL
FANAL
FATAL
NATAL
NAZAL
NAZAR
BAZAR
LAZAR
LAZAR

PROBLEMA DE ARITMETICA

A.—B.=400 km.

METAGRAMA

CALE — VALE
BUDA — IUDA
CANA — RANA
RAMA — GAMA
DACA — IACA
RELE — LELE
USCA — ISCA
AMOR-UMOR

„Virgiliu".

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Abrud: E. Nicolescu şi Aristide Cantily.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, M. Vidrighin, Igrid Coriviades, Ovidius Popoiu.

Brezoi (Vâlcea): Vetuţa Ionescu şi D. Costel-Malaia.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Mircea Hartel şi Alexandru Hartel, Elisievici Dan, Elisievici Candid, Stănescu C. Mircea, Penculescu George, Dumitru Marinescu.

Câmpina: Nicu C. Slavu şi Naie Nicoară, Emilia Rădulescu, Oscar Măcărescu, Nicu Pavel, Sigmund Baniowski.

Caravaneţi (Teleorman): Fl. N. Şolea şi Heinrich Polichroniade.

Craiova: Iully Noel şi Lenuţa Bălănescu, Geo Munteanu, Ina N. Noveanu şi Mary Ivanov.

Creţeni (Vâlcea): Marin şi Costică Petrescu.

Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru.

Ghirdoveni-Moreni (Prahova): Nicuşor K. Ionescu şi A. Ionescu.

Ismail: L. Motneack.

Noua-Suliţă (Hotin): Serge Şişco, Leon Klärman, Meilihson Leonida, Beniamin Rosenberg, Etty Meilihson, Abraham, Lerner.

Piteşti: Marioara Tomescu şi Gheorghiţa Popescu.

Timişoara: Constantin Banu.

Vulcana (Dâmboviţa): Jeanna şi Genne Popp.

AU DESLEGAT METAGRAMA ŞI GOLFUL DE CUVINTE:

IAŞI: Nicuşor Comănescu, C. Ionescu, Al. Căpăţină, Trandafirescu Sandi, Petru N. Alexa, Dima Carpov, Bertold Cohn.

Piteşti: Lică H. Davidescu, Anamian N. Nicolae.

AU DESLEGAT METAGRAMA ŞI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Arad: Paulina Troisi.

Bucureşti: Armand Popper.

Drăgăşani (Vâlcea): Florica Predescu, Nelly, Zizi şi Puiu Iliescu, Păpuşa Voiculescu, Nellu Nanu, L. Bratu, Nicu Nanu, Nella Iliescu, Ionel Nanu, R. Gambrina.

Focşani: Christian Romeo.

Giurgiu: Ionel şi Florica Lepădatu şi Gică Ciocănescu.

Iaşi: Leocadia Cpt. Enescu, Constantin Roşcăneanu.

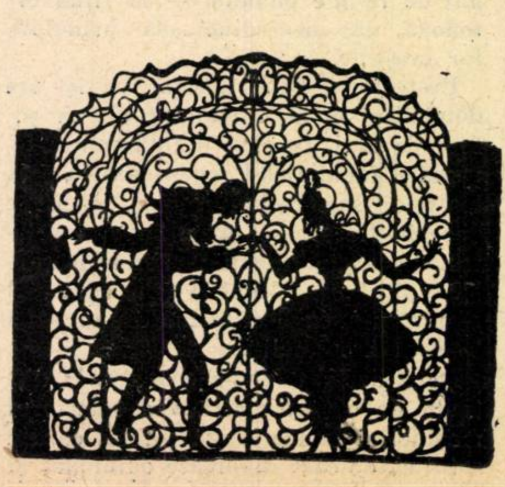

Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru.

Podul-Turcului (Tecuci): Constantin Divitari.

Tulcea: Alexe Călin, Barcaru Ion, Bogatu Mircea, Bucur Vasile, Ciorapciu P., Giflic M., E. Ilie, Gavrilescu M., Huianu M., Isaian E., M. Larion, Musculiu I., Nistor Costin, Petreanu E., Prudeanu N., Russu A., Tahir E., Toncu Ş., Ţugui N., Vasile Ion, Ardeleanu Alex., Bizamcer M., Roşcenco M., Crivilescu I., Gheorghe Kirilă, Iamandi N., Iuraşcu O., Leibovici I., Muraview A. N. Const., Obrejia E., Popp Ş., Stoiciu Ion.

Zimnicea: Fleury Ciocănescu, Melaniţa Divary, Paula Ivănescu.

AU DESLEGAT GOLFUL DE CUVINTE ŞI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Iaşi: Robert Dunăreanu, Popov George.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Câmpina: Ionel Enăchescu şi Lenuţa Georgescu.

Comăneşti (Bacău): Gheorghe Chirea.

Ploeşti: Elena Brescan, Florin Brescan.

AU DESLEGAT NUMAI GOLFUL DE CUVINTE:

Bucureşti: M. Grigorcea, Tudor Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Craiova: Georges Neaţă şi Lenuţa Tunşan.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul metagramei: Costică Petrescu Creţeni (Vâlcea).

Premiul golfului de cuvinte: L. Bratu (Drăgăşani-Vâlcea).

Premiul problemei de aritmetică: M. Grigorcea (Bucureşti).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 48

Brăila: Jenica Popescu.

Braşov: Costea M.

Bucureşti: Seimeanu T. Petre-Vlad.

Călineşti (Botoşani): Fulga Brânzei.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Iaşi: Adrian Popescu.

Ismail: T. Gallea.

Roman: Alexandrina Cpt. Cojiţă.

Sinaia: Florica Epurescu.

AU MAI DESLEGAT TELEGRAMELE „AFACEREI SPIONAJULUI":

Arad: A. Căpitan Petcu.

Bălţi: Abraham I. Winer, A. Zalcaznic, Simon Gross, Saul R. Rosenberg.

Braşov: Costea M.

Bucureşti: Olimpia Antonescu, Ella Zalmanovici, Seimeanu T. Petre-Vlad, Mimy Georgescu, Dumitru Marinescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin, Ilie P. Lupiţa.

Cernăuţi: Masichievici Emilian.

Iaşi: Aurel Ladaru, Adrian Popescu.

Ismail: Alecsa Tauber.

Roman: Alexandrina Cpt. Cojiţă.

Aeroplane reformate atacate cu bombe

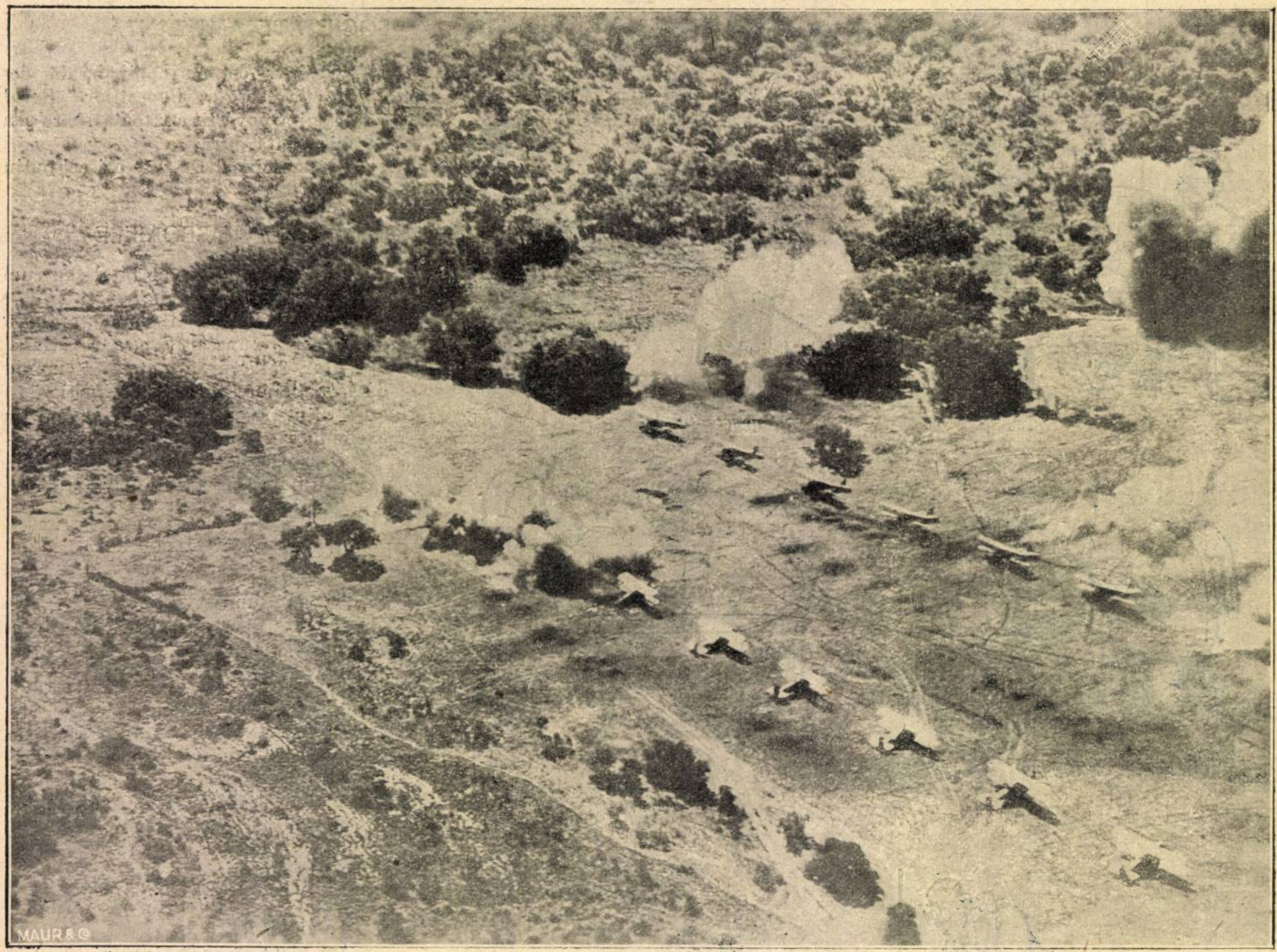

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

In timpul recentelor manevre aeriene din Statele Unite s'au făcut atacuri foarte interesante din avioane de bombardament contra unor aeroplane reformate. Acestea erau eşalonate la anumite distanţe şi cele mai multe au fost exact distruse de bombe.

Crucifix legendar

Foarte vechiul crucifix cunoscut sub numele de «Volto santo», care se poate vedea de o mie de ani în catedrala din Lucques (Italia), este obiectul unei veneraţii atât de mari încât nu este desvăluit şi expus decât patru zile pe an — dela 14 la 18 Septembrie. Legenda care se referă la el, este una din cele mai frumoase şi mai ciudate ce există.

Ea susţine că «Volto santo» datează din timpul lui Nicodem. Acesta, după moartea lui Isus, ar fi sculptat-o în lemn de cedru, ajutat de un înger.

Crucifixul rămase într'o grotă până în secolul al optelea. In clipa aceasta, o viziune îl făcu să fie descoperit de un preot italian, care îl aşeză pe o corabie pe care Dumnezeu trebuia s'o călăuzească la locul care-i va conveni. Preotul din Lucques, Ioan, primi la rândul său ordinul divin de a se duce cu toţi credincioşii pe ţărm, în localitatea Luni.

Acolo află că o corabie misterioasă pluteşte dealungul coastei lingurieane, scăpând din mâna tuturor acelora cari voiau s'o captureze.

Când preotul se apropiă de mal, corabia se opri în faţa lui. El se duse pe bord şi găsi crucifixul ca şi indicaţia provenienţei lui.

Imaginea sfântă fu depusă într'un car înhămat cu doi tauri neîmblânziţi cari, «fără a fi călăuziţi de o mână omenească», porniră pe drumul care ducea la Lucques şi nu se opriră decât în faţa catedralei.

Aceste lucruri se întâmplară în anul 742. In secolul al nouălea, «Volto santo» din Lucques era cunoscut în toată Europa, şi nenumăraţi pelerini veneau să-l venereze. Regii normanzi din Anglia îi închinaseră o cucernicie cu totul neobişnuită.

Limbajul barbar al privighetoarei

Cântarea privighetoarei a inspirat de sigur totdeauna pe muzicanţi şi poeţi, dar nu credem să fi format, dela Aristofan încoace, obiectul unei analize... linguistice atât de profundă cum e cea care urmează. Ea datează din 1830 şi autorul ei e un savant german, Bechstein.

Omul acesta, neştiind că într'o zi fonograful va permite înregistrarea şi analizarea sunetelor, articulate, s'a pus să noteze toate efectele sonore produse de glasul privighetoarei şi le-a tradus, ca să spunem aşa, în limbaj uman. Vom scuti pe cititori de prea conştincioasa sa enumărare fonetică. Vom transcrie doar unele «trăsături» alese printre cele mai semnificative: «Finu (de 4 ori), spe tin tokua, tio (de 4 ori), kuntio (de 3 ori) ţkno (de 4 ori), ţii (de 10 ori), ţtatn (de 7 ori), ti, dlo (de 3 ori), trrrrţt, ţio, ţiopi, etc., etc.

Onomatopeele acestea barbare trebuesc pronunţate, pare-se, *într'un fluer*.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Noul director

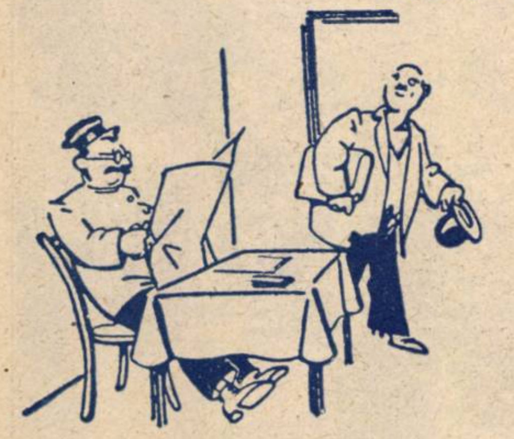

. . . . , , ,

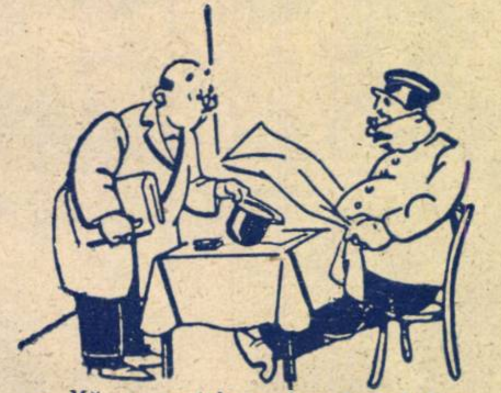

— Mă rog matale, unde e biroul directorului?
— Mai aşteptaţi!

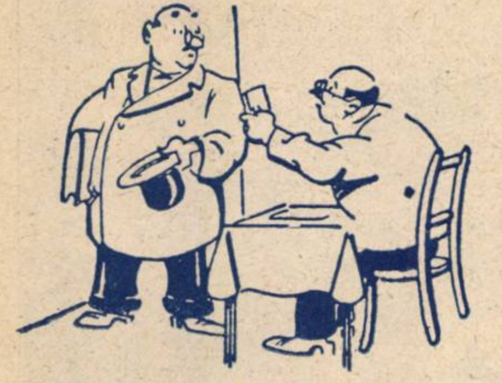

— Intâi, scrieţi-vă numele şi scopul vizitei.

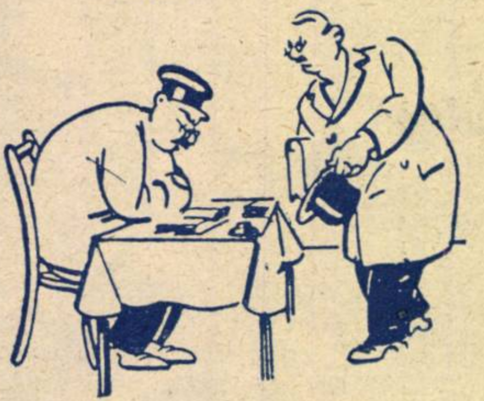

— Vezi că sunt grăbit.
— Ce mă priveşte pe mine? In primul rând, d. director nici n'a venit încă.

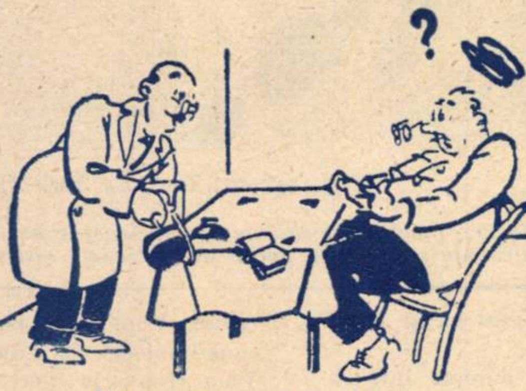

— Vezi că... eu sunt noul director!

COMPLETARE

Un tânăr intră într'o librărie.

— Văd în vitrină o carte: «O mie de sfaturi de îmbogăţire rapidă».

Vânzătorul prezintă volumul.

Tânărul declară că-l cumpără.

— Imi daţi voe, întreabă vânzătorul, să vă ofer şi volumul de completare a acestei cărţi?

— Care?

Vânzătorul zice surâzând:

— Codul penal.

PLAGIATORUL

Redactorul citi cu mult interes poezia ce-i prezintase un tânăr cu ochelari americani.

— Aţi făcut'o dv.? întrebă el.

Tânărul, care bănuia o laudă în dosul acestei întrebări, se roşi puţin şi zise:

— Da, din cuvânt în cuvânt.

— Atunci trebue să vă spun că-mi pare foarte bine de cunoştinţa dv., d-le Mihail Eminescu! Şi eu care crezusem că aţi murit de mult...!

SOCIETATE AMUZANTĂ

— Ci-că a fost mare plictiseală, deunăzi, la serata Popeştilor. Soţul d-tale mi-a povestit că toată seara n'a deschis odată gura.

— Ce mincinos! De zece ori cel puţin a căscat!

CUM INCEP RĂSBOAIELE

Un băeţaş întreabă pe tatăl său cum încep de fapt răsboaiele:

— Inchipueşte-ţi, îi spune tatăl, că România are un conflict cu Elveţia...

— Dar, întrerupse mama, România nu are niciun conflict cu Elveţia.

— Ştiu, răspunde el, dau numai un exemplu.

— Şi zăpăceşti copilul, zise mama.

— Nu-l zăpăcesc, răspunde tatăl.

— Ba da.

— Ba nu.

— Ba da.

— Ba nu.

— Iţi mulţumesc, tăticule, zice băeţaşul, cred că ştiu acum cum încep răsboaiele.

HOLTEIUL

— Ionele, te duci seară cu seară la d-na văduvă Uşurelu, — dece nu te căsătoreşti cu dânsa?

— M'am gândit şi eu la asta, — dar atunci unde o să-mi petrec serile?

VIS TERIBIL

— Am avut noaptea un vis teribil.

— Ce-ai visat?

— Am visat că sunt Norvegian.

— Şi asta e atât de teribil?

— De sigur, când nu ştiu nici o boabă norvegiană!

Oportunism

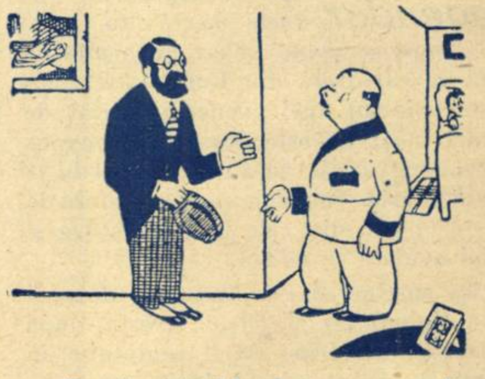

— Va să zică, d-le doctor, nu mai e nicio speranţă?
— Nu pot să vă răspund. Spuneţi-mi întâi ce speraţi!

Lumea pe dos (istorie fără cuvinte)

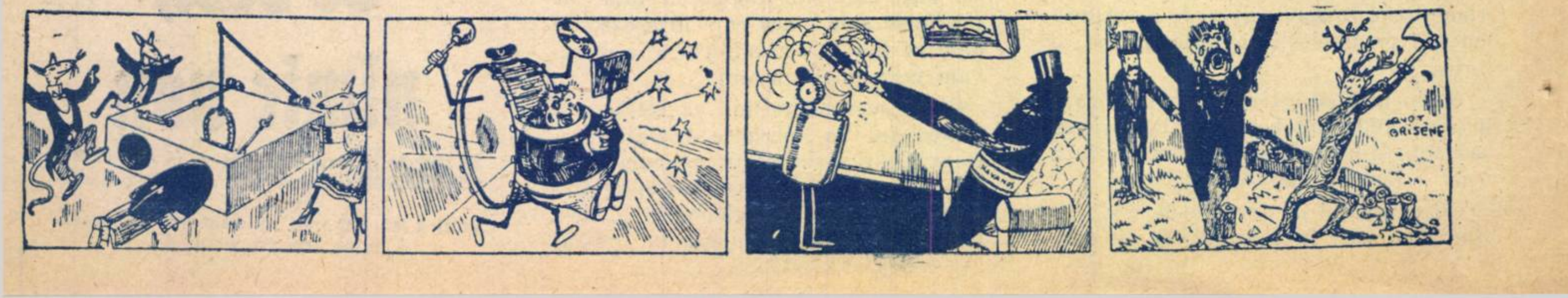

RADIO IN 1931

REVOLUȚIA LUI MARCONI

de I. FLORIN

Nouile stațiuni portabile Marconi pe unde foarte scurte de 7 și 8 metri (tip. S. A. I și S. P. I.) în construcție la uzinele «Marconi's Wireless Telegraph Company Ltd.» din Chelmsford

Guglielmo Marconi, sau mai bine zis *Excelența Sa Marchizul Marconi, președintele Academiei Italiene* (ilustrul inventator a fost ridicat de regele Victor Emmanuel III la rangul de marchiz și Academia italiană l'a ales președintele ei), face în fiecare an noui descoperiri în domeniul radioelectricității.

Se știe că undele scurte, adică vibrațiunile hertziene mai mici de 100 metri, constituie noua bază de acțiune a technicei radioelectrice.

Undele scurte au fost descoperite de *Hertz* la 1888, simțite apoi cu «ochiul electric» sau coherorul lui *Branly* la 1891 și puse în aplicație de *Marconi* la 1895 din primele și celebrele sale experiențe făcute în laboratorul profesorului său *Righi.*

După aproape 40 de ani, undele scurte, părăsite o vreme îndelungată în favoarea undelor mari, au fost reluate și ele sunt menite să aducă o adevărată revoluție a civilizației omenești.

Marconi, creatorul radiotechnicei, deține mereu recordul mondial al acestei științi. El e alfa și omega undelor hertziene, de aceia e comparat cu Hercule și cu drept cuvânt.

Cele 12 isprăvi ale legendarului semizeu, fiu al lui Jupiter, au fost însă mult întrecute de geometrica rațiune a eroului contemporan Hercule Marconi, erou în sensul definiției lui *Carlyle.*

Avantajele undelor scurte («Short Wave»)

Undele scurte (după denumirea engleză *«short wave»)* prezintă între altele următoarele 4 mari avantaje:

1) Anihilează parazitii atmosferici și parazitii industriali (precum influența scânteelor de tramvai, a rețelelor telegrafice și radiotelegrafice, a uzinelor electrice, etc.). Deci nu mai există paraziți la unde scurte.

2) Au o putere extraordinară de propagare și în consecință permit transmisiunea la distanțe enorme cu posturi modeste.

In locul stațiunilor vechi de mii și sute de kilowați, e suficient să avem un post Marconi model 1931 de câtiva kilowați, ba pentru distanțe mai mici se pot întrebuința și putinți de câtiva wați (1 watt = 1/1000 K W), ca în nouile posturi portabile de emisie și recepție, cum e bunăoară tipul S. P. I. sau S. A. I., atât de mici încât tot postul poate fi transportat într'o valiză.

3) Pot fi dirijate ca un fascicol de lumină în bătaia unui reflector cu ajutorul antenelor dirijate *(beam sistem).*

4) Permit întrebuințarea unui mare număr de stațiuni pe o gamă restrânsă de unde.

Bunăoară între 7 și 8 metri se pot întrebuința unde intermediare de 7 metri și o fracțiune de metru.

Veteranii lui Marconi

După cum toate țările au eroii lor veterani, la fel și *«Marconi's Wireless Telegraph Company»* se laudă cu marii săi veterani, cari au deschis drumuri noui științei și umanității, prin cercetări și calcule grele, prin experiențe migăloase, prin sacrificarea aproape a întregului timp din care e țesută viața lor, neglijând propriile lor interese și interesele familiare pentru a cuceri invincibilele fortărețe cari baricadează enigmele eterului.

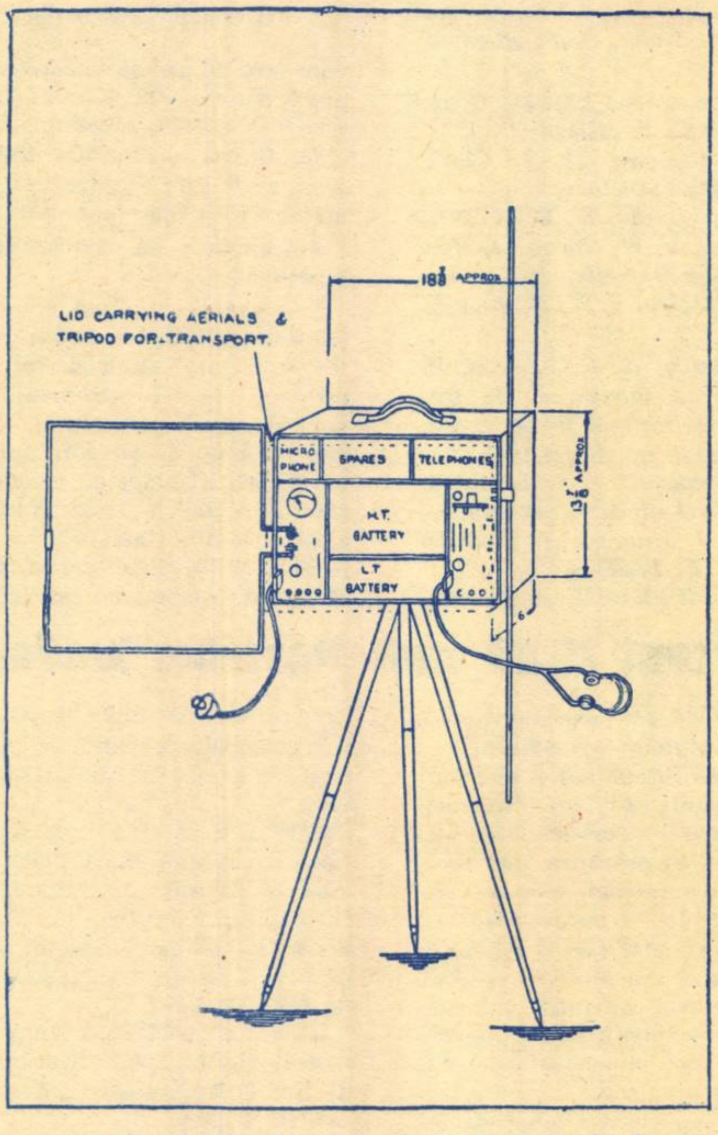

tațiunea portabilă Marconi, model S. P. I., pe unde de 5,5—6 metri

Putem spune, fără exagerare, că Marconi și cei 50 de colaboratori ai săi, au dat lumea cu 1000 de ani înainte prin născocirile lor supra-omenești.

Dacă ar învia din morți Jules Verne, el poate nici n'ar crede citind în ziare că prin apăsarea unui buton la Genua în memorabila zi de 26 Martie 1930, Marconi a putut aprinde mii de lămpi la antipozi, la Expoziția de electrotechnică din Sydney (Australia).

La 1895 *Marconi* era singur și aproape nu găsi un om să înțeleagă incomensurabila valoare a invenției sale. Prima sa stațiune de telegrafie fără sârmă, de o valoare materială nici de 1000 lei, era cea mai revoluționară armă văzută vre-odată, ce însemna mai mult cât dreadnought-uri de miliarde de lire, mai mult cât armate de milioane de soldați.

(Continuarea în pag. 1006)

La 1896 găsi un prieten și un colaborator, pe *G. S. Kemp*, la 1897 încă 3 colaboratori: *col. H. Jamesson Davis, H. W. Allen* și *J. Cave*, acesta din urmă mort în floarea vârstei în cursul acestui an.

O pleiadă de renumiți fizicieni, ingineri, matematicieni, etc., se alăturară constelației Marconi în anii următori, și din colaborarea acestor mari inteligențe s'au realizat *Radiotelegrafia, Radiofonia, Radiogoniometria, Radiofotografia* și sunt în curs de realizare *Televiziunea, Telemecanica, Radiometeorologia*, etc.

Credem interesant a publica mai jos lista așa zișilor «*Marconi Veteran's Scroll*», așii creatori ai erei de radio:

1895. — *Marconi.*

1896. — *G. S. Kemp.*

1897. — *Col. H. Jamesson Davis, H. W. Allen, J. Cave.*

1898. — *P. W. Paget, C. E. Richard, R. F. Cave.*

1899. — *W. Densham, Andrew Gray, H. M. Dowsett, R. T. Munson.*

1900. — *R. N. Vyvyan, A. J. Clark, F. Archer, J. Harvie Clark.*

1901. — *W. S. Entwistle, W. J. Willey, G. H. Green, H. W. Corby, A. Eve, Capt. C. V. Daly, G. Pells, E. G. Tyler, F. E. D. Pereira, F. K. May, A. H. Ginman.*

1902. — *E. Berry, W. F. Thomas, R. D. Bangay, F. E. Burrowes, W. Davies, Capt. H. J. Round, H. A. Ewen, R. G. Kindersley, A. A. Kift, J. Lewis, A. B. Blinkhorn, F. J. Leathers.*

1903. — *D. W. Tullock, J. R. Stapleton, F. Jones, J. Harvey, A. J. Huff, H. T. Worrall, E. T. Hills.*

1904. — *H. J. Tattersall, A. J. Irvine, T. Iddon, W. A. Taylor, W. I. Mc. Ghee, F. L. Dennis, J. R. Robinson, H. F. White, W. Platt, W. J. Collop, W. N. Ball, F. S. Hayburn, P. L. Rowland, A. Cappelaere.*

Numele acestea vor rămâne gravate în decursul veacurilor și mileniilor viitoare.

Ce n'am da să știm azi lista întreagă a celor 50 de argonauți plecați acum 3000 de ani să cucerească lâna de aur? Numai câteva nume ne-au rămas din cei 50, precum: *Jason, Hercule, Castor* și *Pollux, Orfeu, Telamon* și *Peleu*; fiecare din aceste nume ne evocă imaginea unui mare erou.

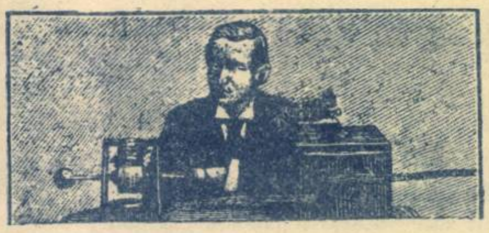

Marconi, zeul radioelectricității
(După un desen din 1899)

Astronomii au imortalizat pe cer aceste nume.

E probabil că după cum avem azi constelația lui Hercule, constelația lui Orfeu, a lui Castor și Pollux (Gemenii), etc., la fel astronomii viitorului vor denumi constelația MARCONI marele grup de stele în forma de *M*, numit azi Casiopeia, constelație așezată aproape de Ursa Mare, iar fiecare stea din Casiopeia va primi, în locul vechilor denumiri arabe, câte un nume al colaboratorilor lui Marconi

„Marconi 25-40 watt Portable Station"

Acum 100.000 de ani descoperitorul focului — să-l numim *Prometeu*. — pentru a putea obține acest element la nevoie, a trebuit să-l fure din cer, din lumina fulgerelor, ori să frece un cogeamite lemn de scorbura unui copac timp de ore întregi, sau să lovească o bucată de fer cu ascuțișul unei cremene, cum mai fac și azi unii din țăranii noștri din Moldova și Basarabia pentru a-și aprinde luleaua cu tutun, prin scânteile ce sar pe un fitil, ținut aproape de o bucată de cremene lovită cu amnarul.

Focul a fost concentrat abia de 80 de ani în cutii de chibrituri.

O cutie de 3 lei ne pare scumpă, dar acum 110 ani Napoleon și-ar fi dat toate diamantele pentru o singură cutie emițătoare de foc. Abia 20 de ani după moartea lui s'au inventat chibriturile.

Radiotelegrafia și radiofonia sunt abia în stadiul preistoric al focului.

Pentru a emite undele hertziene acum vre-o 10 ani, trebuia o uzină întreagă cu antene enorme susținute de piloni ca cei dela Herăstrău, cu ingineri și mecanici.

Compania Marconi a reușit să construiască posturi portabile de emisie și recepție pe unde scurte *(Short Wave Transmitter and Receiver)* ce se vor răspândi probabil în mii și milioane de exemplare în cursul anilor ce vin.

TIPUL S. A. I. are ca parte emițătoare o antenă mică demontabilă, *o singură lampă*, un circuit oscilator închis, un microfon, un întrerupător Morse și bobine de șoc, un acumulator de 8 volți și un transformator rotativ de 600—800 volți.

Recepția cuprinde 3 lămpi mici, condensatori, un transformator cu miez de fier și un transformator step-down pentru telefon.

Acest aparat-minune e un post complect de radiotelegrafie și radiofonie, pentru emisie și recepție, lucrând pe unda de *7—8 metri.*

In caz de război întregul post poate fi transportat de un singur soldat.

Marconi și soldatul dela Maraton

In anul 490 în. de Cr. avu loc în satul Marathon, din provincia Attica și Beoția, bătălia celebră între o mică parte a Grecilor, sub comanda lui Miltiade, și vasta armată a Perșilor, condusă de împăratul Xerxe.

Victoria a fost câștigată de Greci, dar cum nu exista pe atunci telegraf și toți caii au fost omorâți în timpul luptei, Miltiade trimise un soldat să dea fuga până la Atena spre a anunța victoria.

Distanța dela Marathon până la Atena, de circa 42 km. a fost parcursă de soldat în vre-o 3 ore, dar ajungând la porțile orașului abia putu spune cuvintele

— «*Am învins!...*»
și căzu mort.

Dacă vor mai fi și de azi înainte războaie, atunci vor dispare până și ștafetele călări.

Fiecare batalion va avea cel puțin un *geamantan* de radio, prin care se pot face convorbiri radiofonice până la circa 50 km. depărtare.

Undele scurte de câțiva metri aleargă de milioane de ori mai repede ca soldatul dela Marathon.

Tipul S. P. I. pe unde de 5,5—6 metri

Acest aparat minune, denumit S. P. I. e un post complect de radiotelegrafie și radiofonie pentru emisie și recepție, condensat *într'un singur geamantan* de mână.

Tipul S. P. I. permite convorbiri telefonice fără fir între doi cetățeni — sau la războі între două unități militare — până la o distanță de 8 mile engleze (circa 12 km.), întrebuințându-se unde și mai scurte de 5,5—6 metri *(super-short waves).*

Totul e într'un geamantan modest în formă de «*Knappsack*», având o lampă de oscilație de 36 wați la anod și un condensator. Antena e înlocuită cu un cadru mic, aproape invizibil, cântărind *câteva grame.*

Recepția se face pe 3 lămpi minuscule.

Forța electrică e dată de un simplu acumulator de 6 volți și o baterie de pile uscate de 120 volți.

Curentul în valva oscilatorie, de tipul D E V C, e de 3 miliamperi.

Geamantanul se poate așeza pe un tripied, ca un aparat fotografic.

Să sperăm că și în România vom vedea în 1931, la viitoarea Expoziție de radio, aceste capodopere ale Companiei Marconi.

L. Florin

1-10,12-22,24-27,31-45,47-56

25 Decembrie 1930 40 de pagini -- 10 Lei Anul IX. No

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITAT

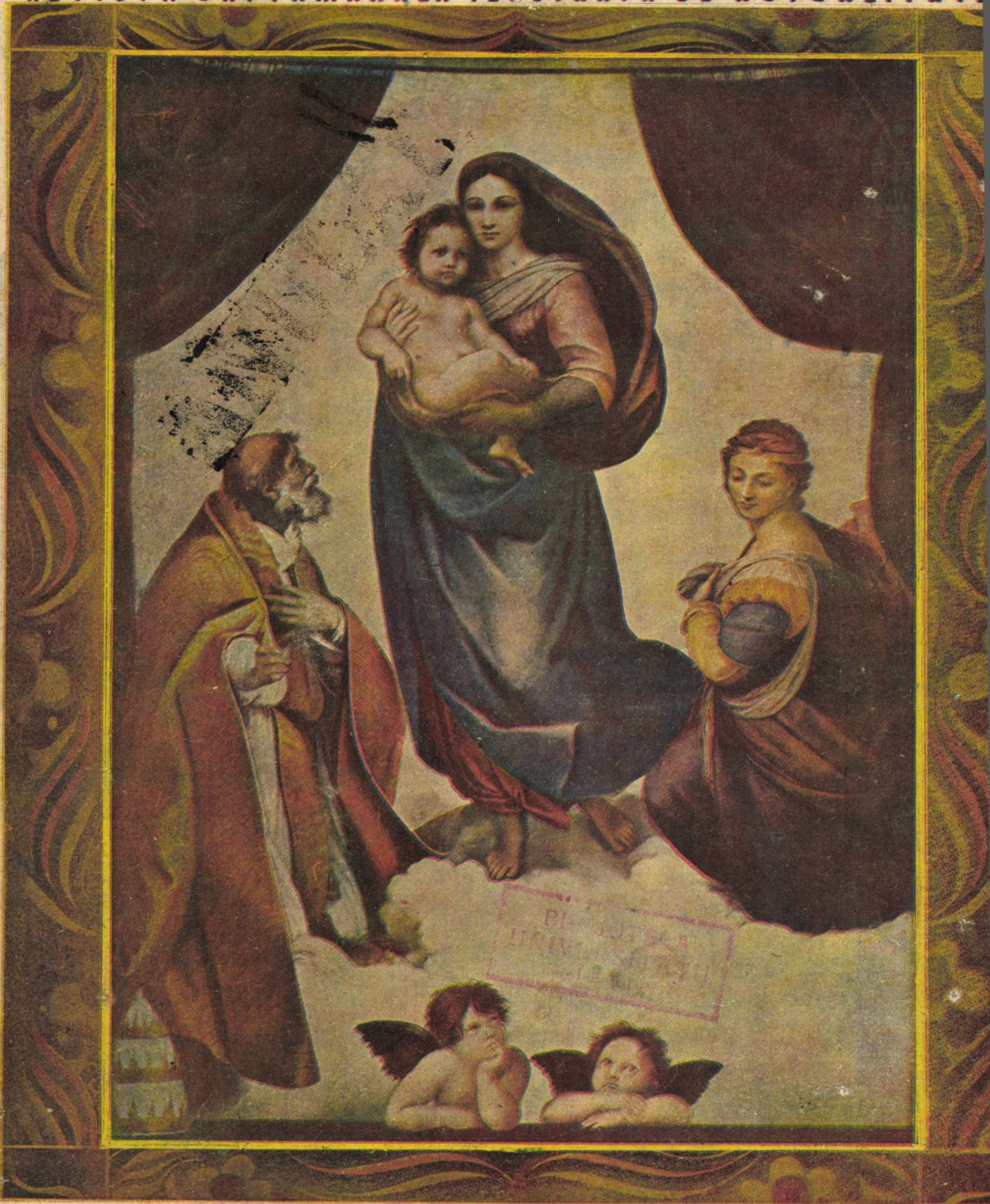

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII [illegible]

Madona sixtină de Raffael Sanzio

Domnul şi cucoanele jumătate goale

de Bela Szenes

Era o căldură groaznică, apăsătoare, în sala de dans, şi domnul în smoking începu să regrete profund că făgăduise cucoanelor să vie la această aristocratică petrecere.

Cămaşa scrobită, vesta, haina şi celelalte vestminte se lipiseră de el, literalmente şi în chip insuportabil; gulerul tare îl jena atât de cumplit, că i se părea că o să se sufoce, iar cravata îi dădea impresia că are un ştreang de gât. Domnul gâfâia din greu, deabia mai putând să-şi tragă sufletul — şi dacă ar fi fost după dânsul, ar fi rupt'o la fugă, s'ar fi dus undeva afară la malul lacului, în parc, la aer curat...

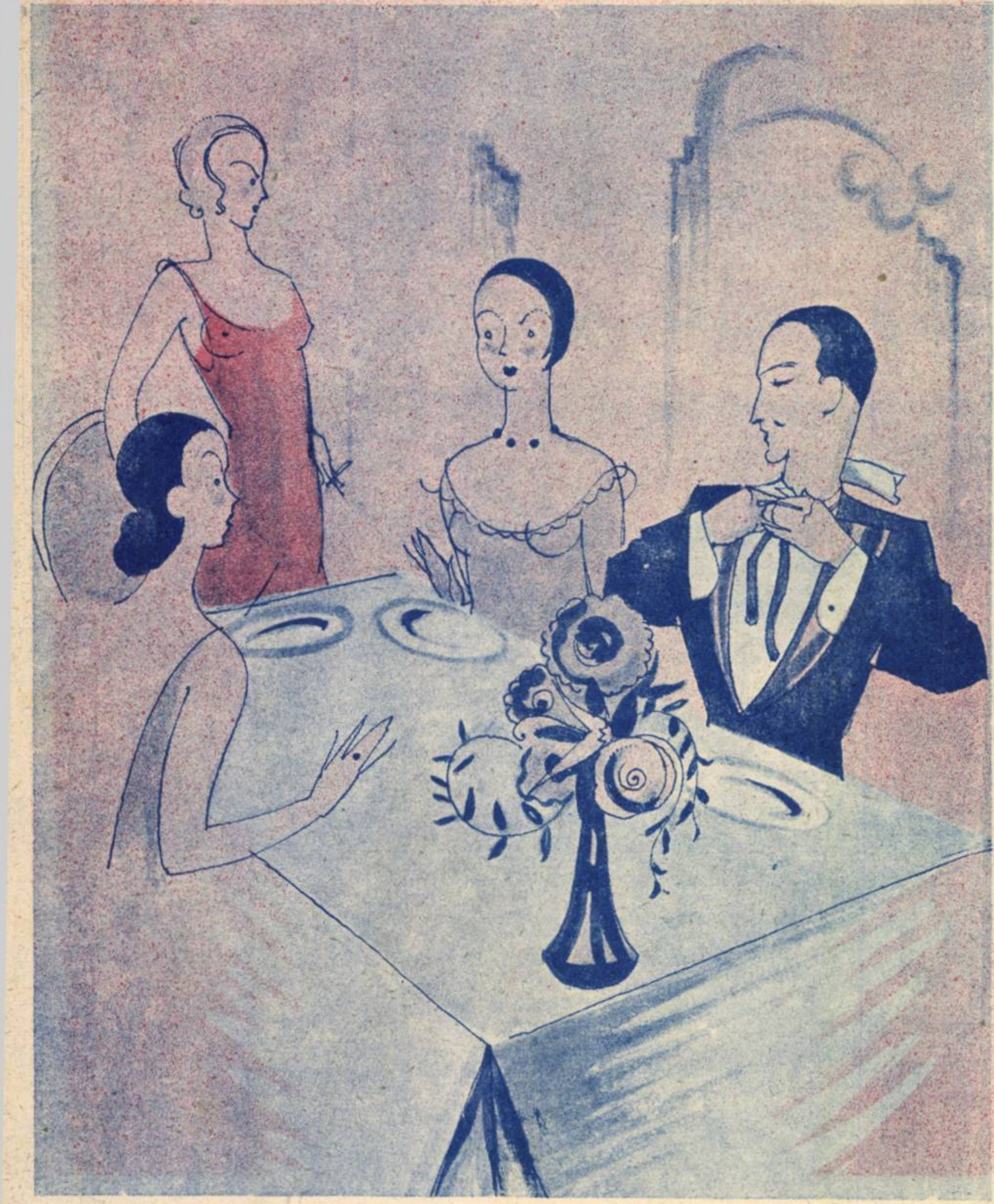

Dar nu putea să plece: trei cucoane nostime şedeau la masă cu el, şi afurisitul taraf de lăutari începu tocmai acum să cânte un shimmy... Nu mai era deci nici o scăpare.

Vecina sa, cucoana cu părul bronzat, îl atinse discret de umăr:

— Să dansăm.

Spre norocul lui, dansul nu dură prea mult, deoarece un locotenent i-o luă pe cucoana cu părul bronzat, şi astfel domnul ajunse — deşi jumătate leşinat şi istovit cu desăvârşire de căldură, totuşi pe propriile lui picioare — până la masă.

Celelalte două cucoane fuseseră întretimp invitate şi ele la dans.

«Cum or fi suportând femeile căldura asta groaznică?» se întrebă el.

Dar în clipa următoare, când cucoana cu părul bronzat trecu în dans pe lângă el, la braţul dansatorului ei, domnul putu constata că femeilor le e foarte uşor să suporte căldura.

Dacă am spune că doamna cu părul bronzat era goală, am exagera; dacă am afirma însă că era îmbrăcată, deasemenea n'am spune adevărul. Un flecuşteţ uşor, colorat, transparent, asemănător cu o cămaşă de noapte, deosebindu-se de adevăratele cămăşi de noapte numai prin aceea că se lipea mai mult de trup: asta era tot ce purta cucoana cu pricina. Adică nu, să fim drepţi: la gât purta şi un şirag de mărgăritare, în picioare pantofi, iar pe şolduri o centură de jaretiere. Dacă avea şi ciorapi, nu putu constata domnul în smoking cu certitudine absolută, căci sau ciorapii erau de culoarea pielii, sau picioarele îi erau pudrate în culoarea ciorapilor.

Domnul în smoking îşi şterse sudoarea de pe frunte, şi în vreme ce observa cucoanele cari treceau în sborul dansului, putu să constate că moda cucoanelor pledează în favoarea sincerităţii, căci nu există taină pe care această modă să n'o dea în vileag.

Când dansul se termină, doamnele luară din nou loc lângă domnul în smoking.

In clipa aceasta, aerul din sală devenise absolut insuportabil. Corpul domnului ardea, ca şi cum sub smokingul său s'ar fi ascuns becuri aprinse; pieptul scrobit al cămăşii îl strângea de parcă ar fi fost o armură pusă cu cuiele înăuntru, iar gulerul — gulerul era cel mai îngrozitor din toate! Ce n'ar fi dat să-l poată scoate măcar pe el!

La dreapta şi la stânga lui, umerii goi şi trupurile goale sub toaletele transparente ale cucoanelor, nu erau deasemenea de natură a-l răcori!

S'ar fi cuvenit să facă conversaţie, dar nu era în stare să se gândească la nimic altceva decât la gulerul său: dacă l'ar scoate, poate că ar mai scădea chinurile sale infernale!

Dar la urma urmei: de ce să nu poată? Aci, în mijlocul acestor cucoane decoltate până la şolduri şi nici sub şolduri nu prea îmbrăcate, de ce tocmai el să şadă încorsetat până în gât? O subită mişcare a mâinii!... Pe jumătate la marginea inconştienţei!... Domnul în smoking îşi scoase gulerul!... Ah, ce plăcere!... Incă o mişcare, şi domnul în smoking desfăcu butonul de sus al cămăşii scrobite. Maică Doamne, ce sensaţie delicioasă!

«Aşa, doamnele mele, acum putem sta de vorbă, putem chiar dansa», — voi el să spuie...

Dar înainte de a fi putut îngăima primele cuvinte, doamnele şi dispăruseră de la masa sa.

Atât mai putu auzi, în timp ce cucoana cu părul bronzat se depărta:

— Ce mitocan prost crescut! Dacă vrea să se desbrace, n'are decât să se ducă la baie!

Şi ea dispăru cu expresia celui mai profund dispreţ întipărit pe faţă, în vreme ce, cu un gest plin de pudoare, îşi strânse mai tare de corp singurul vestmânt mai serios: frumoasa ei centură roz...

POMUL DE CRĂCIUN

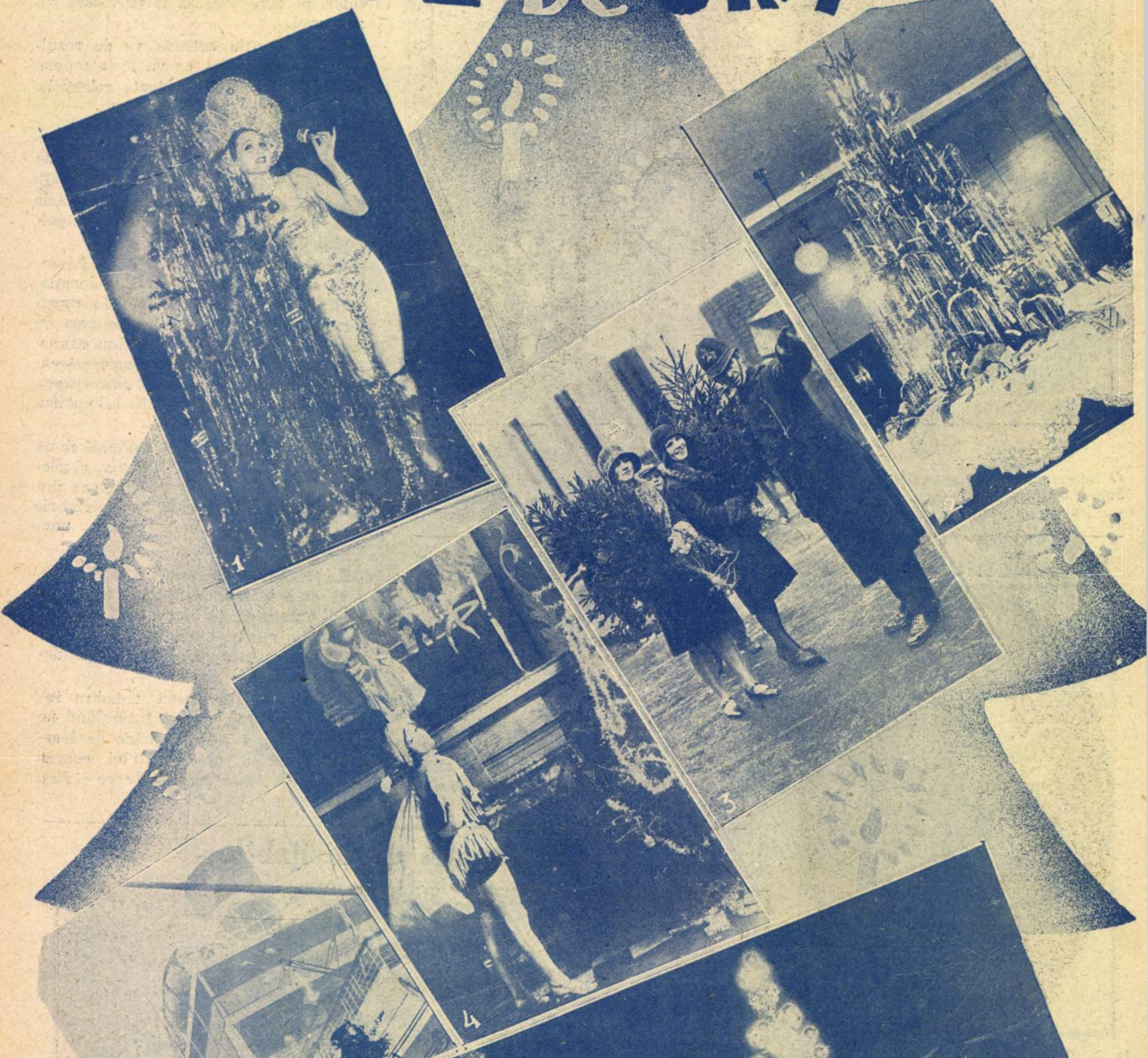

(Photo-exclusivitate Keystone şi „The New York Times" Ltd., Berlin)

Pomul de Crăciun, în diversele lui aspecte, poate oferi privelişti din cele mai pitoreşti. Iată aci câteva: 1. Intr'o scenă de Crăciun dintr'un film sonor rusesc, actriţa Janina Smolinska apare în bizarul costum de mai sus lângă tradiţionalul arbore. — 2. Un pom de Crăciun într'o vitrină din Berlin, având de jur împrejur diverse daruri pentru domni şi doamne. — 3. Un „policeman" londonez arată drumul unor cucoane cari au cumpărat pomi de Crăciun. — 4. Un Moş Crăciun foarte modern: o actriţă americană de cinema aducând sacul plin de jucării. — 5. Pomul de Crăciun pe mare: mateloţi englezi aducând pe vasul lor tradiţionalul copac, în vederea serbării de pe bord. — 6. Un pom de Crăciun pe o stradă a Dresdei.

Nuntă orientală la Londra

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

O interesantă nuntă orientală s'a celebrat de curând la Londra; mireasa era Miss Ena de Soysa, o drăgălașă Senegaleză; mirele, d. dr. H. de Silva, de aceeași naționalitate. Fotografia a fost luată pe când tânăra pereche împărțea torta nupțială după cununie.

O călăuză automată

Muzeul german din München își propune să instaleze în una din sălile sale un aparat automatic, în care va fi deajuns să se arunce o monedă, spre a se auzi explicația precisă a tablourilor sau obiectelor, pe care vrea să le privească vizitatorul.

Dacă inovația aceasta va da rezultate satisfăcătoare, ea va fi introdusă în toate sălile, pentru toate colecțiile.

Primul accident de cale ferată

Primul accident de cale ferată s'a produs, sunt acum exact o sută de ani, în Anglia, în ziua inaugurării primului drum de fier.

Acesta fusese construit între Liverpool și Manchester. Lucrările începuseră în 1824 și nu se alesese din capul locului mașina cu aburi ca sistem de locomoțiune. Inginerii șovăiau atunci între tracțiunea cu un aparat prevăzut cu frânghii și scripete, care trăgea vagoanele din kilometru în kilometru, și între tracțiunea cu cai.

In cele din urmă fură echipate două locomotive: *Rocket* și *Phenix* și plecarea primei «garnituri», compusă din opt vagoane, avu loc la 15 Septembrie 1830, la orele 10,45, în asistența unei mulțimi numeroase.

Se străbătură 16 mile în 56 minute, deci cu o viteză de 29 kilometri, pe când o muzică militară, instalată în unul din vagoane, cânta ariile cele mai... antrenante, când se auzi deodată un strigăt de spaimă.

D. William Huskisson, membru influent al Parlamentului, întârziând pe calea ferată, fusese surprins de locomotiva *Rocket*, care îi strivi coapsa stângă. Cu toate îngrijirile ce i s'au dat, muri a doua zi.

Prezidentul Braziliei

D. dr. Getulio Vargas, care a fost instalat provizoriu ca prezident al Braziliei în urma succesului recentei revoluții.

Prințul de Galles, agent de publicitate

La un banchet dat de curând de clubul spaniol din Londra și la care a asistat prințul de Galles, comesenii au fost tare surprinși auzind pe moștenitorul tronului ținând un discurs într'o spaniolă cu accent perfect.

Alteța Sa știa puțin spaniola când a făcut, acum cinci ani, prima sa călătorie în Argentinia. Cum prințul a insistat totdeauna asupra importanței ce are pentru Englitera trimiterea în străinătate de vânzători cari cunosc limba țării, el a găsit de cuviință să dea pilda. S'a spus doară că prințul de Galles e cel mai bun agent de publicitate al țării sale.

Moștenitorul tronului britanic are vocație pentru învățarea limbilor străine, mai are și o memorie muzicală remarcabilă, ceeace ușurează studiul limbilor. Vorbește foarte bine franceza, și pe când era student la Oxfrod, era socotit printre cei «buni la germană».

Ceruse ambasadorului Spaniei să-i recomande un profesor, vrând să aprofundeze cunoașterea limbei spaniole înainte de a întreprinde, anul viitor, o a doua călătorie în Argentinia.

O paradă de dirijabile

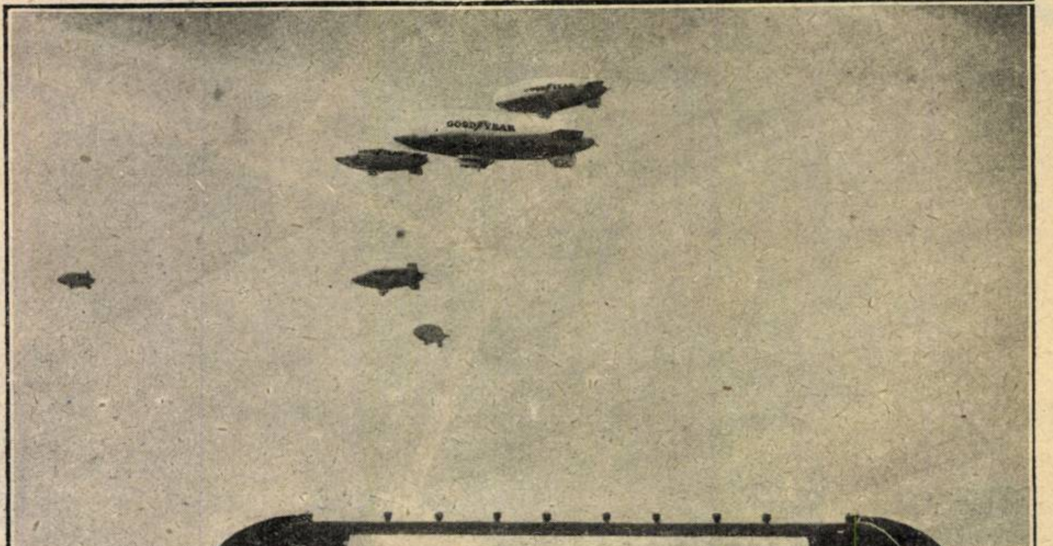

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Pe șantierul de aviație al companiei Good Year din Akron (Ohio) s'au adunat de curând toate dirijabilele cari au fost construite de această intreprindere și au executat o paradă de sbor. Iată câteva din aceste dirijabile deasupra șantierului.

Crăciunul actorilor

Actorii, copii bătrâni cari ştiu prin arta lor să ne evoace atâtea minunăţii, sunt cei mai sentimentali respectatori ai datinelor Crăciunului. Aci sunt grupaţi, din trei diferite colţuri ale lumii, câţiva reprezentanţi ai Thaliei în ziua de Crăciun. Jos stânga: *Mary Brian, cunoscuta vedetă de cinema, contemplă darurile ce i le-a adus Moş Crăciun.* — Sus mijloc: *Pola Negri, celebra actriţă, îşi împodobeşte singură pomul de Crăciun.* — Jos dreapta: *Crăciunul în cabina unui teatru din Viena.*

Oraş în fundul mării

De un secol, arheologii caută Noua Chersonee, descrisă de Strabon, în Chersonesul Tauric.

O misiune a Institutului arheologic din Moscova a găsit de curând Vechea Chersonee, menţionată tot de Strabon, şi aceasta numai graţie unor scafandri, căci apa acoperă acum ruinele oraşului care se află la 16 kilometri la vest de Sevastopol, foarte aproape de coastă (60-70 metri), la o adâncime de 4-20 metri sub nivelul mării.

Scafandrii au descoperit până acum un mare număr de clădiri municipale numai în partea de răsărit a oraşului.

A fost scoasă deasemenea la lumină o piaţă ovală, pavată, în centrul oraşului. Piaţa aceasta, care se ridică cu o jumătate de metru deasupra străzilor vecine, juca probabil rolul unui forum.

Tot oraşul era înconjurat de ziduri, a căror construcţie seamănă cu cea greacă din secolul IV înainte de era noastră.

Nu mai există distanţe

D. Marc Chadourne căruia i s'a acordat de curând **Premiul Femina** pentru romanul său **«Cécile de la Folie»** călătoreşte acum prin mările Chinei.

I s'a trimis o telegramă prin fără-fir, înştiinţându-l de decernarea premiului.

In aceiaşi seară, d. Fréderic Lefèvre, redactor-şef la **«Nouvelles Littéraires»** ţinea o conferinţă la radio asupra cărţii premiate, adresându-se direct d-lui Marc Chadourne.

Nu mai există distanţe...

Cursă de tricicluri la Paris

MAUR & C
8
9
10
12

(Photo-exclusivitate Keystone)

Peste 70 de concurenţi au participat anul acesta la cursa de tricicluri cu greutăţi, care are loc în toţi anii la Paris. Concurenţii au străbătut străzile Parisului, astfel cum vedem mai sus.

Cântece de Crăciun se sue la cer...

Crăciunul e o sărbătoare voioasă.. Nașterea Mântuitorului... Cântece pline de veselie se suie la cer...

Și în jurul arborelui tradițional de Crăciun se adună, cu mic și mare, toți cei cari văd în această sărbătoare un simbol. Bradul veșnic verde, împodobit cu daruri și lumini, va fi centrul scânteietor, în jurul căruia se vor strânge bunici și nepoți, părinți și copii spre a prăznui Nașterea Mântuitorului.

Dar nu numai în familii se serbează această zi de daruri și bucurie. Pentru această festivitate deosebită, toate adunările de oameni se transformă în mari familii. Pe mare, matelotii, ca în precedentul uriaș răsboi ostașii de pe front, profită de prilejul Crăciunului, spre a se apropia mai mult unii de alții și a se înfrăți...

Fotografiile grupate în această pagină ne arată că tinerii și bătrânii, fără deosebire, își pregătesc cântecele de Crăciun cu evlavie și gând smerit Bunice cari și-au uitat de mult vârsta, se devotează cu tot atât de mult interes colindelor, ca micii cadeți-marinari de pe bordul vaselor de răsboi, și ca fetele pline de vlagă și de viață din fermele engleze.

Crăciunul e o sărbătoare a bucuriei.. In ziua aceasta s'a născut Mântuitorul.. Și în ziua aceasta —suprem simbol— cântece frumoase se suie la cer, cântece de dor și de cucernicie, cântece melodioase și plăcute Domnului...

Cântați-le și voi... cântați-le din tot sufletul.. căci toate cântecele de Crăciun se suie la cer..

◆

1

2

3

5

4

6

(Photo-exclusivitate Keystone)

1. Un grup de cadeți-marinari învață cântece de Crăciun pe bordul vasului lor „Stork". — 2. Cei mai „tari" cântăreți dintre cadeții-marinari au fost însărcinați să cânte ca „soliști" colindele Crăciunului. — 3. Nici bunicile londoneze nu se lasă mai prejos și cântă de zor, în cor, melodiile lor de sfintele sărbători. — 4. Colindători englezi, prevăzuți cu instrumente moderne, fac muzică pe străzile orășelului Farnborough (Anglia). — 5. Un grup de mici mateloți repetându-și cântecele pentru pomul de Crăciun, pe bordul vasului lor. — 6. Fermiere engleze cântă de zor, cu curcanii în brațe, colindele de Crăciun.

Ştiri ameţitoare din infinit

Privind într'o noapte de iarnă cerul înstelat, vom vedea spre miază-zi o stea nespus de strălucitoare, numită Sirius sau alfa din Câinele Mare.

Sirius e de aproape 1000 de ori mai mare ca soarele nostru, şi dacă se vede luminos ca un diamant splendid al bolţii cereşti, nu e atât din cauza mărimei sale, cât a faptului că e una din stelele cele mai apropiate de noi.

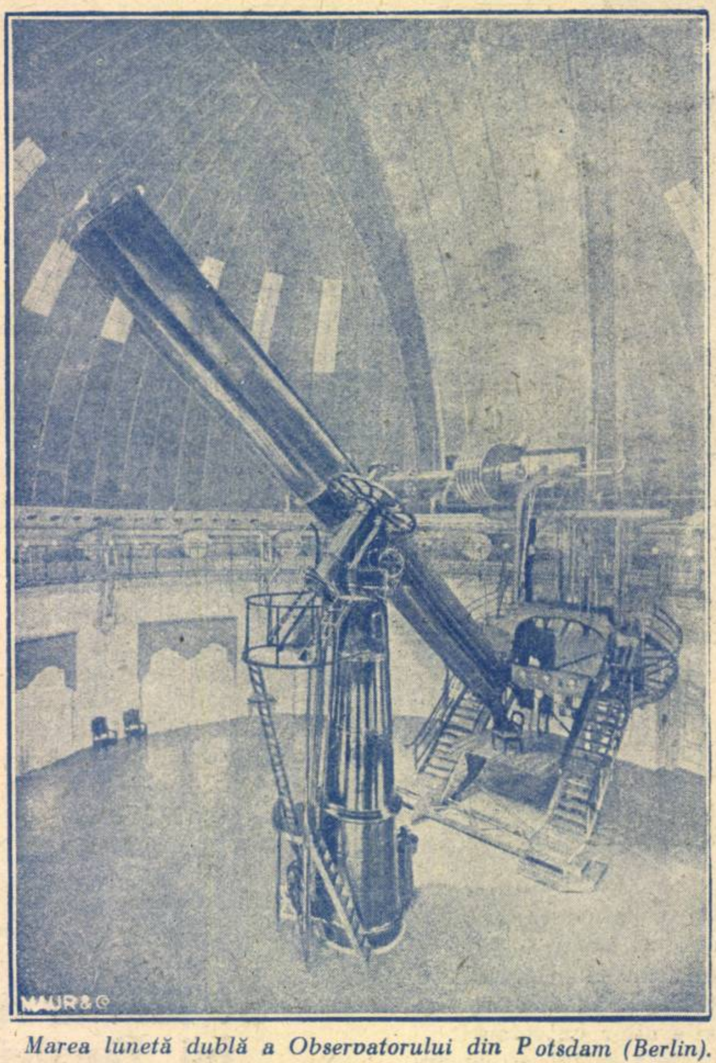

Marea lunetă dublă a Observatorului din Potsdam (Berlin).

Arcturus, sau alfa din Boarul, stea gălbuie de mărimea I-a, vizibilă în direcţia oiştei Carului Mare, e de 20 de ori mai mare decât Sirius.

Alciona, steaua cea mai luminoasă din grupul Pleiadelor (Cloşca cu pui), deşi de mărimea III-a, e mult mai mare ca Arcturus; *Rigel* din Orion e şi mai mare, iar *Canopus* din Nava e mai mare decât Sirius, Arcturus, Alciona şi Rigel laolaltă.

Inginerul englez Gore, care e şi unul din cei mai de seamă astronomi contemporani, găsi prin calcule migăloase că steaua Canopus (vizibilă numai din emisferul de Sud) este de 2.400.000 de ori mai mare ca soarele.

IN SPAŢIILE LUI CANOPUS

In jurul soarelui Canopus gravitează desigur planete de milioane de ori mai mari cât Pământul, locuite poate de fiinţe, asemănătoare oamenilor.

Ce trebue să fie un război mondial sau o revoluţie de miliarde de oameni pe una din aceste incomensurabile planete, dacă or fi existând şi acolo aceleaşi noroade misoneiste şi aceiaş organizaţie socială ca în lumea de marasm ce o locuim?

Pentru locuitorii lumilor lui Canopus, soarele nostru e necunoscut chiar de astronomii lor, deoarece se vede ca o foarte modestă steluţă telescopică, înregistrată poate în atlasele fotografice, împreună cu zeci de alte milioane de puncte cereşti infinitesimale.

Pământul, atom invizibil la aceste părăgini, ar putea fi bănuit poate de un romancier de acolo, a cărui imaginaţie l'ar vedea gravitând în jurul micei stele telescopice numită «*steaua Soarele*».

Eminescu n'a exagerat dar socotind Pământul drept o lume mică «de se măsură cu cotul» şi care nu înseamnă mare lucru în vastitatea Himerei universale:

> ...Iar în lumea asta mare. noi copii ai lumei mici
> Facem pe Pământul nostru muşuroaie de furnici.
> Microscopice popoare, Regi, oşteni şi învăţaţi,
> Ne succedem generaţii şi ne credem minunaţi.
> Muşti de-o zi pe-o lume mică de se măsură cu cotul,
> In acea nemărginire ne 'nvârtim uitând cu totul
> Cum că lumea asta 'ntreagă e o clipă suspendată,
> Că 'ndărătu-i şi 'nainte-i întuneric se arată.
> Precum pulberea se joacă în imperiul unei rază,
> Mii de fire viorie ce cu raza încetează:
> Astfel, într'a veciniciei noapte pururea adâncă,
> Avem clipa, avem raza, care tot mai ţine încă...
> Cum s'o stinge, totul piere ca o umbră 'n întuneric
> Căci e vis al nefiinţei universul cel himeric...

Abia poate imaginaţia noastră s cuprindă dimensiunile lui Canopus ş recentele măsurători astronomice a dat de coloşi şi mai mari.

Betelgeuse sau alfa din Orion e d 40.000.000 de ori mai mare decât soarele şi de 52.000.000.000.000 de ori ma voluminos ca Pământul.

Antares sau alfa din Scorpion e d 3 ori mai mare ca Betelgeuse, adică de 120 milioane ori cât soarele nostru

Canopus la rândul lui apare dar mi de tot faţă de sori ca Betelgeuse ş Antares.

SISTEMUL SIDERAL

Sistemul sideral, alcătuit din câtev mii de stele vizibile cu ochii liberi ş din câteva miliarde de stele vizibil cu ajutorul telescopului sau a plăci fotografice, constitue *Universul nostru.*

Dincolo de acest univers, la depărtări incalculabile, ce nu pot fi cuprinse de mintea noastră, se află mi şi poate milioane de alte Universuri dintre care numai câteva — cele ma apropiate — pot fi zărite în ochianel astronomilor ca nişte palide pete fumurii, suspendate în albastrul adân al cerului de iarnă.

ASTRONOMII NU POT AVEA O HARTĂ

Dimensiunile sistemului sideral, di care face parte şi Soarele cu planetele sale, sunt atât de enorme, încâ astronomii sunt în imposibilitate de face harta, măcar numai a acestu sistem.

Intr'adevăr, luând ca scară o lungime de 1 milimetru **pentru a reprezint distanţa dela pământ la soare, ne-a trebui o coală de hârtie ce ar acoper Europa şi Asia pentru a putea aşez stelele la distanţele respective.**

Astronomii măsurând totuş acest dimensiuni aproape infinite, au găsi că Universul nostru nu e *rotund*, adică nu se întinde în toate direcţiunile la fel.

Incă acum 100 de ani astronomu *William Herschel* a emis ipoteza lenticulară a Universului, ce a fost verificată mai târziu.

S'a găsit astfel, cu ajutorul metodelor de măsură spectroscopice, că diametrul mare al Universului-lentilă de circa 1.000 parseci şi cel mic d 300 parseci.

CE E UN PARSEC?

«Parsec» e o noţiune devenită familiară cititorilor acestei reviste, car au urmărit regulat Pagina problemelor.

Un *parsec* e unitatea de măsură Cosmografiei moderne.

Pentru astronomi kilometrul e o unitate de măsură microscopică; e c şi cum cineva ar dori să măsoare cir comferinţa Pământului cu lungime unui microb!

De aceia s'a recurs la o unitate d măsură mai convenabilă. Un parsec distanţa la care se vede raza orbite

(Urmează în pag. 1016).

Micuţii au şi primit darurile de Crăciun

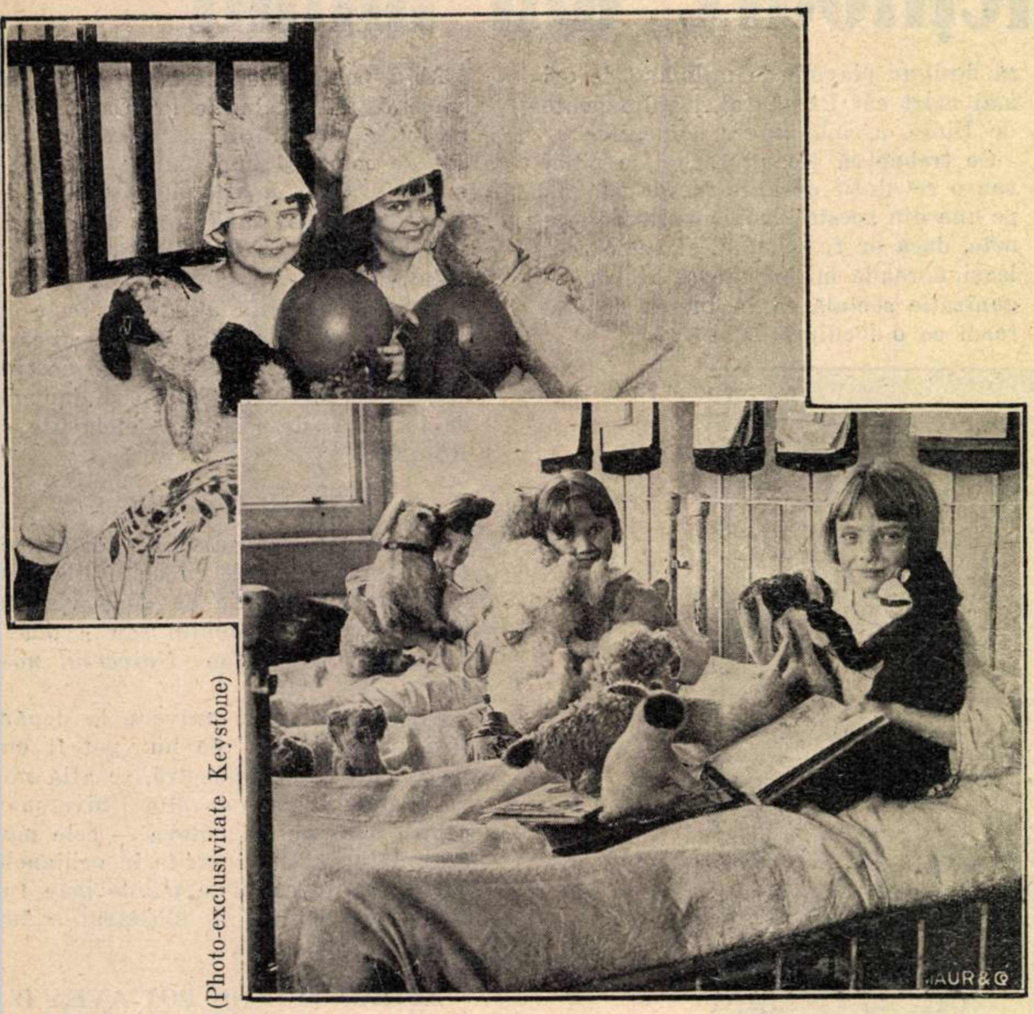

(Photo-exclusivitate Keystone)

ıs: *Pet Courtney* (dreapta), *celebrul copil-minune din filmele americane, e fericit, alări de surioara sa, de darurile de Crăciun, pe cari le-a găsit, la deşteptarea din somn, ternute pe plapoma patului.* — Jos: *Copii dintr'un spital londonez, încărcaţi cu jucăriile cari le-au fost aduse în dimineaţa zilei de Crăciun.*

Ştiri ameţitoare din infinit

(Continuare din pag. 1015)

mânteşti sub un unghiu de 1 secun- de arc, adică *parsecul e distanţa la re paralaxa Pământului se vede b unghiul de o secundă.* (Astronoi au luat cuvintele prescurtate *par sec).*

S'a găsit prin calcul, că acest unghiu respunde la o distanţă de 40 trilioa- km. (40.000.000.000.000 km) adică la lungime de 275.000 de ori mai mare distanţa dela Pământ la soare, disnţă care e după cum se ştie de 9.500.000 kilometri.

Un parsec este dar egal cu 275.000 ×).500.000 km.

Se ştie că *metrul* este a zecea miana parte din sfertul meridianului mântesc. Un sfert de meridian are ci 10 milioane metri; ocolul pământului la ecuator e de 40 milioane metri u 40.000 kilometri.

Făcând înmulţirea de mai sus, găn că un parsec are aproximativ 000 miliarde km. adică 4 urmat de zeruri. Un parsec este dar egal cu *000.000.000.000* km. adică exact de 1 liard de ori cât circomferinţa Păıntului la ecuator.

UNIVERSURI VECINE

Pentru a străbate o distanţă de *1 rsec,* lumina întrebuinţează 4 ani, ând 300.000 kilometri pe secundă.

Dacă la un capăt al Universului ar bunăoară un incendiu — ceeace se âmplă foarte des (incendii cereşti) i-ar trebui 4.000 de ani unei raze de lumină, pornită dela acest incendiu, să ajungă la celălalt capăt.

Şi totuşi dimensiunile Universului nostru sunt atât de mici în comparaţie cu depărtările altor universuri!

Astfel s'a găsit din calcul, că depărtarea la care se găseşte Universul cel mai apropiat de noi, trece de cifra enormă de *6.500 parseci.*

IN HAOSUL NEBULOASELOR...

Nebuloasele în forma de elice sunt aruncate în nemărginirea spaţiului la depărtări de *milioane de parseci* şi gravitează în haos, conform legii atracţiunei universale a lui Newton, cu iuţeli de 1 milion de metri pe secundă.

Nu e desigur o viteză mică să străbaţi într'o singură secundă o distanţă de două ori mai mare ca dela Bucureşti la Iaşi.

L. F.

In ţara vacilor...

Cuvântul nu trebue luat la figurat, căci ar fi insultător şi nu vrem nicidecum să ofensăm Danemarca. Ţara aceasta poate revendica în înţelesul adevărat prioritatea în număr a rumegătoarelor şi altor vite în raport cu locuitorii.

In adevăr, după ultimul recensământ, Danemarca are tot atâtea vaci câţi oameni, adică ceva peste trei milioane...

Mai sunt acolo cinci milioane de porci şi vreo cinci sute de mii de cai...

Un pişicher

Un mare duce rus se afla în trecere prin Viena.

Intr'o seară, asistând la o reprezentaţie teatrală, îi plăcu atât de bine debutul unei cântăreţe, încât îi trimise prin servitorul său un buchet de flori.

După câtva timp, întâlni la o serată pe tânăra cântăreaţă.

Ea se apropie de el şi îi mulţumi călduros pentru florile pe cari le primeşte zilnic. Marele duce fu foarte surprins, de oarece nu avusese această atenţie decât o singură dată.

Acasă chemă pe servitor şi-i ceru desluşiri.

Servitorul se încurcă, dar mărturisi în cele din urmă. Cântăreaţa îi dăduse un bacşiş de cinci şilingi, dar putând cumpăra florile cu trei şilingi, el a exploatat cât timp a putut posibilitatea aceasta de câştig.

Slugi moderne

O întâmplare autentică.

La un cunoscut sportsman, după o masă copioasă, la cafea şi ţigări, se vorbea de Bursă, sau mai bine zis de micimea cursurilor actuale. Se ivi o controversă cu privire la cursul din acea zi a două valori. Nu avea nimeni o gazetă cu cota din acea zi.

— Vom şti imediat precis, zise stăpâna casei.

Şi întorcându-se spre o servitoare care împărţea licheruri, îi zise:

— Cheam'o pe Aglaia!

Şi Aglaia — jupâneasa — veni.

— Spune-mi, Aglaia, cu cât s'au încheiat azi Reşiţele?

Aglaia răspunse fără a sta pe gânduri:

— Cu 275, coniţă

— Dar Astrele optate?

— Cu 620.

— Bine, Aglaia, poţi să te duci.

Quod erat demonstrandum!

Se mărită fiica lui Einstein

(Photo „The New York Times").

D-şoara Margot Einstein, fiica mai mică a celebrului savant, cu logodnicul ei dr. Dimitri Marianoff, un filolog rus de renume internaţional.

Filme pe placă fotografică

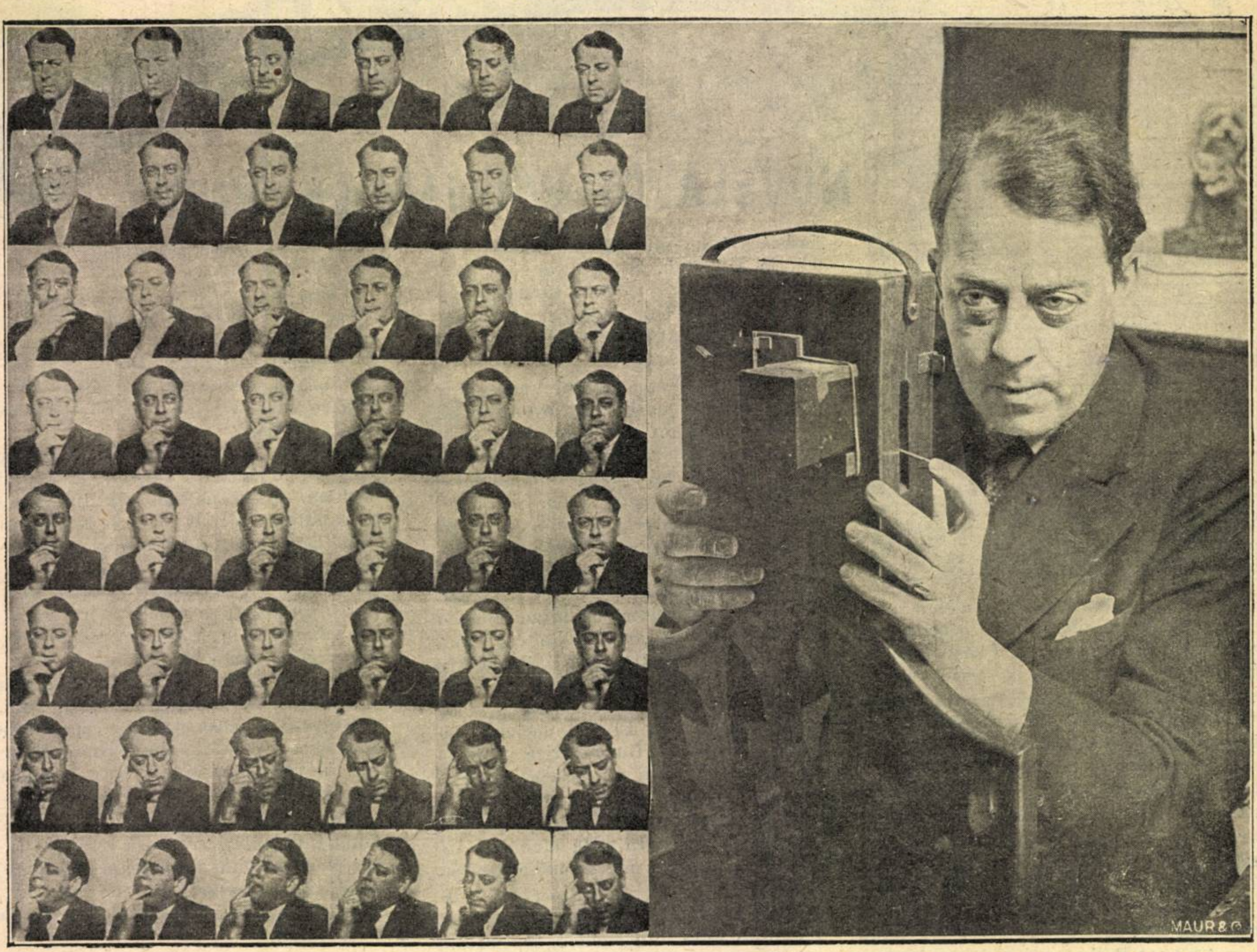

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

D. George Greenbaum din Berlin (dreapta), *a inventat un aparat fotografic, care înregistrează filme pe o simplă placă fotografică, împărțită în mici pătrățele* (stânga). *Grație unui dispozitiv special, aceste mici fotografii sunt atinse pe rând de o rază de lumină, care le face să apară apoi consecutiv, ca și într'un film pe peliculă, pe ecran.*

O celebritate la bărbier

Clienții unui coafor din str. Vaugirard din Paris au adesea șansa de a auzi, în locul tradiționalului : «Al cui e rândul ?» :

— D. Branly, mă rog...

Și atunci se ridică un bătrân, care își scoate pardesiul și pălăria, amândouă negre, fularul alb, ochelarii, și ia loc în fotoliul pe care îl împinge grațios un tânăr Figaro. Pe când e bărbierit, genialul savant rămâne în genere nemișcat, cu ochii închiși, mut.

De curând, Edonard Branly fu servit de un tânăr lucrător cam guraliv, care începu o convorbire cu inventatorul telegrafiei fără fir, ca și cum ar fi avut de aface cu un client obișnuit.

Maestrul, impasibil, surâse, răspunse cu glasul său moale. Sgomotul autobuzelor împiedeca să se audă ce spunea ilustrul client. La un moment dat, însă, d. Branly fu auzit declarând lucrătorului:

— Am 87 de ani. Sunt clientul vostru de când am sosit la Paris. Sunt 60 de ani de atunci.

Avem aci dovada perseverenții d-lui Edouard Branly în toate, perseverență care i-a înlesnit de sigur să realizeze minunățiile sale.

O prințesă suedeză, infirmieră

(Photo-exclusivitate Keystone)

Prințesa Ingrid a Suediei, fiica prințului moștenitor Carl, a urmat cursuri de infirmieră la spitalul Crucei Roșii din Stockholm, și o vedem mai sus, la dreapta tatălui ei, dând îngrijiri unei bolnave, ajutată de o infirmieră de carieră.

ORASUL CELOR SAPTE UMBRE

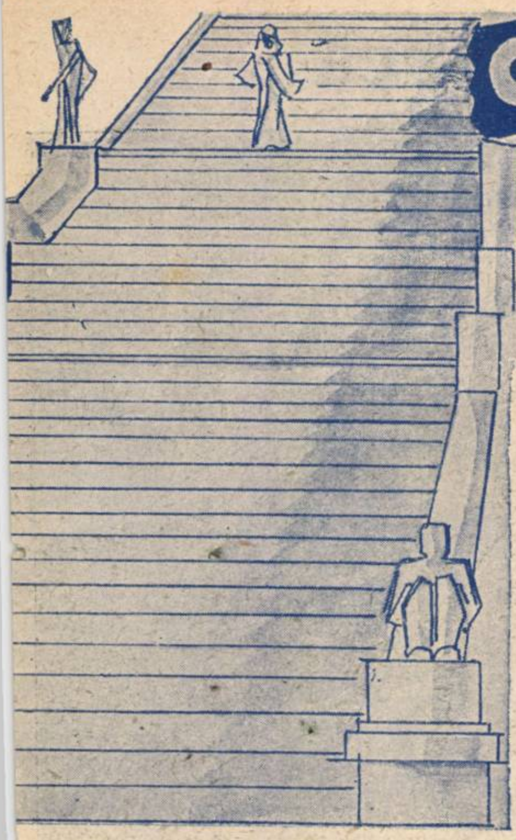

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

— Tu m'ai descoperit ? insistai.

— Da, zise ea plecându-şi ochii preocupată. Ai pătruns în Oraşul celor Şeapte Umbre, acela pe care cele şeapte lumini ale cerurilor au proiectat umbra mâniei lor şi unde sunt blestemaţi toţi cei cari intră. Tu ai venit aci cu intenţii necinstite, cu scopul de a pune mâna pe comoara dinastiei Balkis. Se întâmplă însă uneori ca şi din rău să iasă un bine şi, graţie acestei împrejurări, am găsit în tine un tovarăş al restriştei mele.

— Al restriştei tale ? repetai. Dar cine eşti tu ?

— Eu sunt Balkis, unica descendentă în linie directă din regina cea mare care a domnit peste Saba, şi păzitoarea comoarei ei. Sunt o suverană fără Curte şi fără popor. Palatul pe care l'ai explorat, e al meu; tronul din care ai scos un rubin, e acela pe care ar trebui să şed eu, dar pe care nu voi şedea niciodată, de oarece sunt regina unui oraş mort.

«Cu toate că sunt moştenitoarea ilustrului nume Balkis şi a unei comori care va părea multora fabuloasă, nu am în realitate decât patrusprezece supuşi cari toţi sunt rudele mele şi locuesc în palatul meu.

«Cum ai putut constata, puternicul nostru oraş, cu cele cincizeci de porţi de bronz, a căzut în ruine de când s'a năpustit asupra sa blestemul lui Allah. Din an în an s'a rărit populaţia sgomotoasă care se îmbulzea odinioară în stradele şi pe pieţele sale, şi într'o zi nu a mai rămas decât propria mea familie, mult micşorată şi ea. In curând, vai ! mă voi duce şi eu să întâlnesc în mormânt pe toţi cei dispăruţi, şi casa regală Balkis se va stinge pentru totdeauna», încheiă ea cu un adânc oftat.

⁂

— Dece vorbeşti cu atâta tristeţă ? întrebai. Eşti tânără, sănătoasă, bogată... Ce poţi dori mai mult ?

— ...Şi, totuşi, mă ameninţă pericole mari... Mai mult ! Sunt chiar condamnată. Ascultă, îţi voi explica, zise ea privindu-mă cu ochii ei frumoşi.

«Acum vreo două luni mă dusei, îmbrăcată cu un haic de femee arabă, la In-Salah, însoţită de bătrânul meu unchiu, spre a face târgueli, cum facem de obicei de două ori pe an. Intorcându-ne, întâlnirăm în drum un lagăr de Francezi.

«Simunul silindu-ne să acceptăm, timp de mai multe zile, ospitalitatea ce ne oferiră în corturile lor, avui surpriza şi neplăcerea să ascult declaraţia pe care mi-o făcu tânărul locotenent care comanda trupa. Se numeşte Victor Gaillard şi mi-a spus că familia sa locueşte la Paris. Luându-mă drept fiica unui negustor arab, mă rugă să mă întorc cu el la Alger, unde se va căsători cu mine, spunea el; dar cum eu am fireşte cea mai mare oroare de toţi creştinii şi în deosebire de Francezii cari au pus mâna pe ţara noastră, îi răspunsei cu un refuz formal. El îmi declară atunci că vrea să fiu cu orice preţ soţia lui şi că dacă nu accept imediat, ne va trata pe toţi, pe mine şi pe ai mei, ca pe nişte rebeli. Ii râsei în nas, văzând că nu avea idee cine sunt şi că nici nu bănuia măcar unde locuesc.

«A doua zi, seara, corupsei pe spahiii de santinelă din jurul lagărului, dându-le unui din inelele ce purtam pe degete, şi bătrânul meu unchiu şi cu mine plecarăm în grabă în direcţia oraşului Saba.

«Timp de patru zile în şir călătorirăm astfel fără odihnă, şi pe la mijlocul nopţii a cincea avurăm bucuria de a simţi picioarele cămilelor noastre infundându-se în nisipurile mişcătoare care fac inaccesibilă intrarea în oraşul Saba.

«Fericită, mă felicitai de festa ce jucasem tânărului Francez, când zării deodată, întorcându-mi din întâmplare capul înapoi, la limita perfidului brâu care înconjoară oraşul, un călăreţ. Luna îmi arătă că era un ofiţer creştin şi, privindu-l mai cu atenţie, nu întârziai să recunosc în el, graţie siluetei sale înalte, pe locotenentul Victor Gaillard.

«Era singur şi, nemişcat pe calul său şi urmărea cu atenţie, cu un binoclu, evoluţiile noastre penibile spre cele două statui colosale care păzesc intrarea în văgăună, din depărtata epocă a regelui Solomon. In noaptea aceia povestii, în faţa întregei mele familii adunată în palat, aventura ce mi se întâmplase, şi cum cunoşteam toţi încăpăţânarea acestor câini de necredincioşi, se decise că cel mai bun lucru e să fugim.

(Urmează în numărul viitor)

Pregătiri pentru spectacolele de Crăciun

(Photo-exclusivitate Keystone)

Fetele din şcoala de balet Espinosa din Hammersnik (Anglia) îşi controlează mişcările de dans, într'o oglindă, în vederea spectacolului de balet ce-l vor da în zilele de Crăciun.